Sen kordeti

Romano

Brian E. Drake

Ica romano esas fiktiva verko. Nomi, personi, firmi, loki, eventi en ica verki esas sive inventuri del imagino dil autoro od esas fiktive uzita. Irga simileso ad reala homi vivanta o mortinta esas tote hazardala. L'opinioni expresita esas di la personi e ne esez konfundita kun ti dil autoro.

The Oxford Rationalist
56 Albany Street
Oxford, NY 13830 USA
(607) 843-2636
brian.eric.drake@gmail.com

SEN KORDETI

Romano

Brian E. Drake

La borgezaro mantenas su ne nur per forco, ma anke per la manko di koncieso, per la forteso di kustumo inter la populo.

—V.I. Lenin, *Verki Selektita*, Tomo VI

Quante komika esis mea aspekto kande me esis marioneto! E quante felica me esas pro ke me transformesis a bona puero!

—*Pinocchio*, Carlos Collodi (trad. Fernando Tejón)

1

Marcia dicis a me, ‘Tu esas infanto, Bill. Me opinionas, ke tu ne havas un osto matura en tua tota korpo.’

El esis ironioza ed adorinda—maniero danjeroz apud apene latenta psikopato.

‘Pro quo tu dicas lo? Me opinionas, ke to amuzus.’ Me sugestabis ke ni kayakagez ye la marbordo di Britiana Kolumbia por vidar l’orkai. ‘Ka tu ne prizas amuzesar?’

‘Me amas amuzesar. Me havas tre amuziva vivo. Ma me rangizas ol. Quale me vivus, se me forkurus irgekande me dezirus amuzesar?’

‘Felice,’ me dicis, ma el ja lektis l’anunci pri apartamenti en *The New York Times*. Me furtatre prenis elua iPhone ek elua portfolio, acesis elua kalendario, navigis al 1ma di oktobro, ed enskribis *12:30 AMUZESAR*. Me efacis novembro.

Mea patrono dicis, ‘Me mustas negar la vakanco-tempo quan vu demandis, Bill.’ Me decidabis kayakagar sole. ‘On devas demandar plu frue.’ Lu gutur-ridis.

‘Ne esas til pos sis monati.’

‘Ne talmaniere funcionas l’advokat-mestiero. Altre, me bezonas ta respondo al Guernsey-kontrepropozajo lundie vice dum la venonta semano.’

‘Ma me intencis vizitar mea avino en Philadelphia dum la semanofino. El evas 92 yari e subisos operaco.’

‘Nu. Me mustas irar, me rendevuas che l’ gimnastikeyo. Vu ipsa devas irar al gimnastikeyo, Bill, vu aspektas malade. Du, tri hori sur kur-mashino, mi-horo en la vapor-chambro, vu esos nova homo. Me expektos ta kontre-kontrepropozajo.’

Mea matro dicis … no, me ne volas pensar pri mea matro.

En mondo ube sexuago esas sercho per l’interreto; ube televizion-aktoro esas plu influiva kam la Prezidanto di Usa, o mem esas la Prezidanto di Usa; ube omnu kredas ke lu savas pri to quon lu diskutas, ma kelki mem savas quale parolar per frazi integra; ube preske omnu darfas imperar quale on devas agar, adube on devas irar, quale on devas vivar; en tala mondo, la revo pri eskapo esas sorco. Lansar vu ultre vua propra fato, fine direktar vua propra vivo … lo agitas la anmo. Lo igas la stomako dolorar e minacar.

Revi.

Forjetez l’iPhone e forirez por habitar kun l’Inuiti:

> ‘Lore pendigez urso mortinta super fairo e pos du, tri dii, bona manjado! O mastikez ol krude. Ne manjez hepato, tamen, to es veneno.’

Vendez drogi e travoyajez la mondo:

> ‘Saluto, Bill.’
>
> ‘Saluto, Marcia.’
>
> Kiso-kiso.
>
> ‘Me regretas esar tarda, Bill, me klozis ta Poverik-afero. Plusa milion dolari en mea konto, se ta vice-prezidanto por vendado ne bankrotigos la firmo. Quale tu standas? Qua dishi hike esas specal?’

‘Me standas bone. Hodie me kompris Florida e la duimo di Georgia. Me translojos a Taiwan. Hike la filet mignon es tre bona.’

‘Men luras la grilit espado-fisho. Ka Taiwan? Pro quo?’

‘Nul imposto por exterlandani. Ho, e me ne adportis mea burso, or, ca adio-dineo esas pagenda da tu.’

Komprez mashin-segilo e kreive ornizez la domo per korpo-peci:

‘Quante bela lampo! Ube tu trovis ol? Ka tu supozas, ke me trovos similajo? Ol aspektus tante dolce en l’angulo apud la televiziono.’

‘Ol esas brakio homal, Matro.’

‘Tre original! Kad ol esas antiquajo?’

‘No, me supozas, ke el ne evis plu kam duadek-e-kin yari.’

E venjo infantal sempre plezas:

‘Sioro, me ofras mea demisiono.’

‘Kunveno komencas ante dek minuti, ube es ta propozajo pri Guernsey?’

‘Nemediate efektigita. Yen la propozajo. E se vu atenceme examenas ol, vu trovos, ke omna duesma pagino esas kopiuro di la kartun-pagino di la hiera jurnalo. Adio.’

Ma la komforto sakrifikota—quale on koncilius su a manko di pronta pekunio? Kad abandonar ta sunlumoza e kustoza apartamento havanta un dormochambro e vidajo spektaklatra di la marbordo di Queens? Kad renuncar Hermés-kravati, repasto kun champanio e kaviaro che Petrossian, lukto desesperanta por l’omna signi di suceso qui tante multe necesesas pro ke on savas, ke on advere ne sucesas? Ka torf-kabaneto sur la tundra e teo ek pin-koni kompensus? Ka tala vivo esus tam kalma kam la

nuna vivo, se on mustas decidar—advere decidar, ne nur preferar—vice obediar? Forsan vendar drogi ya esas la solvuro.

La mediacero di mea grupo terapial dicis, 'Bill, me sentas deskontenteso en vu. Ka vu esas deskontenta?'

Me regardegis el. 'Ka deskontenta? Hillary, me pagis a vu duadekamil dolari dum la tri yari pasinta. Ka vu supozas, ke me donabus a vu tante multa pekunio se me esus kontenta?'

'Me sentas ulo enemikal en ca dicajo, Bill.'

Mea matro dicis, 'Bill, tu ne telefonis saturdie. Me suciis pri tu.'

'Yes, Matro,' me automate dicis.

'Anke tua patro suciis. Lu dicis a me tanokte, ante ke ni klefklozis la pordi, "Matro, me ne savas to quo eventas relate Bill. Lu ne similesas su."'

'Yes, Matro.'

'Tu ne similesas tu. Me sempre joyis dicar a tua fratulo e fratino, ke tu esas nia unika filio qua nultempe anxiigis ni dum nia tota vivi.'

'Me ne surprizesas, ke li ne volas parolar kun me.'

Me iris a la Katedralo di Santa Ioannes la Divina por meditar en santa silenco pri la posibleso di interveno cielal. Ma hip-hopa versiono di vampiro-filmo esis pleata ibe. Se Deo prizas vampiri hip-hopa, esas en ca universo plaso por me? Nu, restas altra loki por le spiritale nesolventa.

Me iris a Stelo-Magio, kosmale sensenca butiko por ludili dil Nova Ero, kompris buxedo de steli plastika qui brilas en l'obskureso, e glutinis oli adsur mea plafono. To ne suficis. Me askoltis minimalista muziko por meditado e spektis videi da Shirley MacLaine. To ne suficis. Me vizitis la Muzeo pri Historio Natural e studiis l'osti dil dinosaurii, sentis parenteso plombatra kun oli. Ma to ne suficis. Marcia esis tro okupata por partoprenar la muzeo-turo, dormeskis dum meditado, jetis la DVD-i da Shirley MacLaine trans la chambro, ridachis pri mea steli, ed akuzis, ke me nove adolecanteskas. Forprenante la steli del plafono, peceti di farbo e gipso falis adsur mea lito, e me mustis pagar por rigipsizar la plafono.

Mea relati kun Marcia komencabis un yaro ante nun, cirkume. Ni konoceskis l'una l'altra per amikino komuna, a qua Marcia enumerabis la qualesi necesa en amoranto posibla.

‘El dicas, ke il mustas esar inteligenta, altstatura—’ dicis l’amikino.

‘Pro quo altstatura?’

‘El es alta de 1,77 metri.’

Me oglachis. ‘Multo por embracar.’

‘Ne esez maskulista.’

‘Me ne esas maskulista, me esas maskulala.’

‘Hm.’ El kontis per la fingri. ‘Inteligenta, altstatura, pasable belaspekta, mustas havar sua propra apartamento, mustas esar profesionano, por ke lu komprenez kande el mustas chanjar rendevuo pro afero. Do me komprenende pensis pri vu. Ka vu deziras elua telefon-numero?’

Me levis mea shultri. ‘Pro quo ne? Quante mala ol povas esar?’

Me telefonis e ni konkordis rendevuar por dineo merkurdie nokte. Merkurdie matine el telefonis; el mustas irar per aviono a Los Angeles. Ni decidis rendevuar venerdie. Jovdie el telefonis de Los Angeles; el mustas restar ibe. Ni decidis rendevuar saturdie. Ni fine sucesis rendevuar por dejuno che Lo Bona Komuna pos plusa semano. El esis altstatura, blonda, gimnastikeye formacita, segunmoda en jaketo ek falsa kastoro-pelo. Me esis altstatura, nigre harizita, gimnastikeye formacita, havis kreditkarto platinal. Pos du plusa rendevui ni sexuagis. Ni koitis serioze, sen humuro. Ni konsideris ni kom amoranti, ma komprenende Marcia ne deziris abandonar sua apartamento kustoza po mea apartamento kustoza, do ni intervoyajis dum semanofini.

‘Vincent gastigis me por dineo lastanokte por celebrar la Finch-afero. Lu invitis me a sua hotel-chambro.’ El esis iracoza pro ma anke flatata da la molesto.

‘Ka vu iris?’ me dicis perfekte sensucie. Importas esar moderna.

‘Certe no. Lu ne sucesas che l’ firmo. Bill, bonvole ne pozez tua pedi adsur la sofao.’

‘Por quo esas mobli?’

‘Ka tu masajos mea kolo?’

Tale nia konversi kustumale finis.

Mea matro dicis, ‘Ho, Marcia esas tante ambicioza yunino. Me estimas ta sorto.’

‘Yes, Matro.’

‘Me es felica vidar ke tu es felica, Bill.’

‘Yes, Matro.’

‘Me supozas, ke ni audos kloshi ante ne tro longa tempo. Ka to esas pustuleto sur tua mentono, Bill?’

Me dezireskis ganar chomo-salario e sidar en chipa hotelo en la tro alta West Side por spektar la babilo-spektakli che-televizione. Me diskutis ca deziro kun amiki, mem familiani.

Marcia: ‘Bill, se tu sentas vakueso, frequentez adult-lernado pri ceramikifado od ulo altra. Tu sempre agas teatrale pri irge qua maxim trivial emoci tu hazarde sentas.’

Matro: ‘Billy, tu nur bezonas ekirar ta urbo sordida. Venez adheme dum ca semanofino, ni bakos kuketi e kuniros a la kirko-bazaro. Me facis suteyo ek tua olima dormochambro, ma esas sofao-lito e tu esos tam komfortoza kam pupeo en bersilo.’

Hayden (amiko, koloko-bankisto): ‘Bill, vu bezonas chanjo. Komprez parto di nia vakanco-domo someral. East Hampton—Georgica, amiko, tre exkluziva—nur $9.000 po tua porciono, omna triesma semanofino de 30ma junio til 10ma agosto. Advere bona komprajo.’

Bob (altra amiko, ne koloko-bankisto): ‘Izolo-tanko. Maxim bona por problemi quale le vua. On flotacas dum horo, semblas esar dii. Nula lumo, nula sento, nula sono ecepte la stridi de l’osti. On oblivias ta qua on esas.’

‘Ma exakte olta es mea problemo.’

‘Bill, vu evidente bezonas terapio.’

‘Me ja frequentas terapio.’

Ma me cesis asistar grup-terapio. Pos mea triesma absenteso, mea mediacero telefonis a me.

‘Ka Bill? Hike Hillary Reynolds, quale vu standas?’

‘Me standas sat bone, Hillary.’

‘Bone, bone. Me esis kuriozo, quale vu standas. Me ne vidis vu che l’ grupo dum longa tempo.’

‘No, vu ne vidis me che la grupo.’

‘Kad irgo jenas vu, Bill?’

‘Ne plu multe kam kustumale.’

‘Se yes, vu savas ke vu povas diskutar ol kun me.’ Elu ridis. ‘Pro to vu pagas me.’

‘Me debas nula pekunio a vu, Hillary.’

‘Vu sempre klozas vu de altri, Bill. Ka vu ne deziras parolar pri to quo perturbas vu?’

‘Hillary, pliz … me ne plus opinionas, ke la grupo helpas me.’

‘Ka vu advere opinionas lo, Bill?’

‘No, Hillary, me nur probas vu.’

‘Me pregas, ne amuzez vu per me talamaniere, Bill.’ Me audis singluto apene represata. ‘Vu montras krueleso quan me ne ja suspektis en vu.’

‘Me regretas, Hillary, ma me ne rivenos al grupo.’

‘Me urjas vu rikonsiderar. Ne esas bona, talamaniere ekirar terapio, Bill. E vu advere progresis! Studiuri demonstras—’

‘Hillary.’

‘Vu devas facar klozo, Bill.’

‘Me ja klozis, Hillary.’

‘Ka me ulamaniere ofensis vu, Bill?’ el questionis per subite solena tono. ‘Ka me ulamaniere ne satisfacis vu?’

‘Hillary, esas televiziono spektenda.’

‘Nam me certe esperas, ke vu dicez a me se me ne satisfacis, ulamaniere.’ Me audis sniflo. ‘Bill, ca koldeso, ca iraco represita … Me savas, ke ol esas krio por helpo. Vu ne povas tale finigar ol, Bill!’

‘Yes, me povas.’

El nun ploreskis nelaute. ‘Me regretas. Ma me opinionas, ke vu reprochas me. Me nultempe havis kliento qua nur … formarchis tante enemikale. Me sentas … me sentas, ke me faliis. Ka vu povas komprenar to, Bill?’

‘Me povas, Hillary. Ma me ne volas.’

‘Me supozas, ke me semblas sensenca—’

‘Yes, Hillary.’

Me akrochis la telefonilo.

Pos ca konverso kun Hillary, dum ta nokto fatal, kulpozeso depresanta pezoze sideskis adsur mea kapo. Me opinionis, ke esus agreabla por me ipse juar kolo-masajo, do me telefonis a Marcia che elua kontoro, ube, el dicabis, elu restos por kompletigar nova kontrato qua valoras $40 milion. Elua mesajo-konto ne aceptis plusa mesajo, ol esis plenigita. Me telefonis ad elua smartfono. La mesajo-konto dicis, ‘Vu telefonas 646-580-9768. Bonvole klare dicez vua nomo, telefon-numero, e kurta mesajo, o sendez a me texto-mesajo por plu rapida respondo.’

Me esis sensucie kurioza, ka Vincent rekuperabis sua kariero per promoco ne-expektita? Lore, sen kauzo, furio kreskis en me. Me frapis la butono por ritelefonar, e kande la mesajo-konto di Marcia bibibipis, me telefonis a mea propra mesajo-konto per mea propra smartfono. 'Saluto, hike Bill. Bonvole livez mesajo. Ne disipez vua vivo. Adio.' Me livis mea smartfono apud la telefonilo, prenis mea vestono, tensis mea kravato (altra kustumo), e dum ke la du aparati kunparolis, me ekkuris aden la nokto.

Esis vespero sudorifanta, pluvetanta. La stradi esis slimoze glutinatra, quaze Deo jus mungis su sur l'urbo. Omno odoris quale olda dushilo-kurteno. Me vagis, perdita e desesperanta. Ka to esas mea vivo? Ka pro to mea matro portis me en su dum non monati? E pro quo me esas tante destranquila? Pos omno, mea vivo esas pasable bona, plu bona kam ti di la majoritato. Me ne esas un de la blinda borgezi, me savas, ke tro multa homi en la mondo konsideras diala boledo de rizo kom luxo. Me savas, ke tro multa homi, mem en mea propra lando, konsiderus mea salario yaral kom neimaginebla richajo. Me esas komfortoza korpale, varma dum vintro, koldeta dum somero, membro-karto por la gimnastikeyo sekura en mea posho por certigar, ke mea abdomin-muskuli restez dura e ke mea pektor-muskuli retenez ta pavonatra lineo tante importanta sub mea kamizo. Me havas nula reala anxio ecepte projetar la nexta pazi en mea kariero. Milioni de studenti advokatal revas pri vivi simila a la mea. Me eventuale cesos esar inferioro e divenos mezano, obedios imperi de plu superiora superiori, pagos plu granda salari-imposti ma trovos plu granda impost-eskapili. Me havas kustoz apartamento; nigra kareli en la balno-chambro; blond amorantino qua havas elua propra kariero. Me vivas advera sonjo.

Ma me doloris, korpale doloris pro sento ke existo esas mizeroza. La stradi slimoza esis justa imajo di mea anmo. La humida varmeso surprizanta qua ulfoye envelopas New York dum oktobro—me sentis quaze ke me marchis tra mea propra karno—esis la sufokata susuro 'No!' di la mondo respondante a la 'Bonvole, me pregas?' di mea kordio. Parto sekreta di me deziris ke solitara tenor-saxofono ululez ulube inter la pelmelo

poezial dil edifici negracila. To esus plu probabla en la Vilajo, ma l'East Side plu konvenis.

Pos kelka minuti me esis tam humida kam sponjo tordita. Mea vestaro striizita adheris a mea pelo, desespero enkorpigita. Me pazis adsub la marquizo di la Restorerio Heidelberg an Duesma Avenuo e regardis adsupre, ube la steli devas esar, se on povus vidar steli de New York City. Krumplita exemplero di *Daily News* jacis en flako ye mea pedi, la pompachoza unesma pagino deklaris 'NIFO en NYC?' Me supozis, ke ne esis irga skandalo pri famozi hodie. Cirkum la stradangulo, homi fluis ek cinemo pos filmo di Matt Damon. Ye l'angulo, tri homini parolante la Hispana disputis furioze, o kambiis recepti, me ne povis distingar. Autobuso flatuis spumo di fumo nociva. Mendikanto pretershancelis; sur lua shultro me vidis blato perchanta quale papagayo di pirato. Androgina homulo(?) ed homino(?) klamis por taxio e maligne blasfemis pro la fango-sprico kande on astonante arivis.

Sato. Me pozis manuo aden mea vestono-posho por mea smartfono por telefonar ad ulu, irgu, mem mea matro. Ma la posho esis tam vakua kam mea anmo, e me rimemoris, ke me livabis ol babilanta a mea telefonilo en mea apartamento.

Subite verso de *La Dezerta Lando* da Eliot flagris en mea mento—me ne rimemoras qua verso—e me agnoskis hororigate, ke me komprenis ol. Paniko sizis me. Mea kordio penis saltar ek mea pektoro, frapanta palpitado tante akuta, ke me advere anhelis e sizis mea sino quale mala aktorino. Me ferme klozis l'okuli e frapis la manui adsur mea oreli. Ka tale on dementeskas? Kad ico esis la ceno di la lasta mento-sana instanto di mea vivo?

'Ka vu bezonas helpo, amiko?'

Me krietis quale puerino e jiris.

Il esis altstatura, il esis Japoniana, il esis remarkinde bela. Il jus ekirabis la restorerio ed il brilis en l'obskureso quale moneto-peco en la suno. Il havis dento-pikilo en sua boko ed ekpikis peceto di bisteko tartare.

'Quo?' me balbutis. 'No. No, danko.'

Ilu ridetachis, ne quale volfo: quale Cuisinart. Il frakasis la dento-pikilo e forjetis ol. Ilu regardetis me, forregardetis, regardis la forjetaji flotacanta en la pluv-kanaleto. Il pozis

manuo aden sua antiqua vestono ek kashmiro quadratizita, ed ektiris sigaret-paketo. Sigareti bruna de Arabia. Il ofris un de oli.

'No. Danko. Me ne fumas.'

Il studiis me de la long angulo di sua okulo. 'Ne fumas.'

Me negis per kapsigno, No.

'Ka drogi?'

No.

Ilu regardis la cielo. La lumi dil urbo reflektesis de la basa pluvo-nubi kolorizita quale la ventro di rospo. Il acendis sigareto ed exhalis densa fumo-nubo qua feble odoris de anizo. Me esis kurioza, kad esas mafia Japoniana?

Me astonis me per ne quik formarchar, ne retroirar a mea apartamento, quale la homo inteligenta e racionoza quan me konsideris me esar; oportas retroirar a la varma e kustoza hemo, juar varmega balno inter la nigra kareli, drinkar du forta drinkaji por dronigar teroro. Ma me ne povis ne regardar ca viro. Ilua nigra hararo esis razita sur la dextra latero e pendis rekte de la sinistra super ilua okulo. Tre segunmoda. Ilua pelo esis tam glata kam plastiko ed havis la koloro di febla teo. Ilua granda manui esis kordatra, ma inate delikata e gracila. La ungli esis klare polisita. Il portis enorma ringo kun stranja blua gemo sur la dextra indik-fingro.

Il longe inhalis del sigareto e parolis tra obskura fumo-nubo. 'Me repetas me. Ka vu bezonas helpo.'

'Me nun standas bone. Me sufris anxio-ataketo.' Me ne timis konfesar lo; me kustumis divulgar problemi maxim intima a nekonocati che grup-terapio.

'Problemi,' il dicis. Nula questiono-punto.

Me afirmis per kapsigno.

'Presi. Falii. Viv-shabloni nesatisfacanta.' Il ne regardis me. 'Lo mondumal vinkas lo deal. Homo esas mixuro, sulo, aquo, ed aero. La aero mustas esar freshigita, la aquo filtrita, la sulo spadagita. Ma de ube,' il manusignifis neprecize vers la cielo, 'de ube venas la fairo?' Ilu ridetis, ankore ne regardis me. 'Me nomesas Koichi Hidefumi. Me preferas KoKo.'

Me klozis mea boko beanta e glutis. 'Me nomesas Bill.'

'Bill. Ka vu drinkas, Bill?' Lore ilu regardis me: okuli quale olti di Drakula. Ridanta Drakul-okuli. 'Alkoholaji.'

'Yes. Certe.'

‘Bonege. Omnu darfas juar un vicio. Por fermentaco.’

Me ne povis klasifikar ta situeso. Qua esas ta homo? Ka vaganta filozofo? ka pos-pos-moderna monako Buddhista? ka perversa psikoterapiisto qua juachis trovar nevrosiki nepotenta? Me esis tro perplexa por rikonocar ica universo alternativa aden qua me faletis, od ek qua il pazis.

Il extensis ta manuo qua tenis la sigareto e regardis l’extremajo briletanta. ‘Esas tre interesiva nokto-klubo a qua me deziras introduktar vu, Bill. Me opinionas, ke vu juos ol.’

Il faligis la sigareto, aplastis ol sub un pintizita boto, formarchis. Me mustis kurar por rajuntar il.

E me kuris por rajuntar il. Yen mea oportunajo, l’oportunajo rezistar, dicar no, forirar. Durar mea vivo fole melankolioza.

Il ne lenteskis. Il ne mem turnis su por certigar su ke me sequas. ‘Yes, vu juos ol,’ il dicis. ‘Ma vu ya regretos metir ta vestaro.’

2

Pro quo me sequis il? Ka me esis

(a) tante avida por saltar de la rel-voyo sur qua la treno di mea vivo rulabis dum tante multa yari?

(b) feblulo manipulebla da irga autoritatozo aplomboza qua disipis sat multa tempo por lurar me?

(c) latenta geyo?

(d) omno supere dicita?

Me odias questioni havanta multopla respondi.

Nu, sequar duktanto esas kustumo nefacile chanjebla. Ni iris per metroo ad Astor Place, emersis (la pluvo nun cesabis), marchis adeste, e KoKo esabis justa—me ne juis metir mea vestaro. Ni pasis Avenuo A, Avenuo B, decensis aden la basa niveli dil alfabeto. Ni trairis vicineyi quin me ne volunte enirus dum dio sunlumoza.

Me memoras, de mea dii che universitato, plura poemi qui remarkas analogaji inter pavi frakasita e vivi frakasita, muri fulginoza ed anmi fulginoza. Me ne koaktesis lektar tala poemi pro irga klaso pri Literaturo—me evidente vizis lego-skolo, qua bezonis arto?—ma un de mea amorantini supozis su esar

literaturisto e sempre havis poemari apud la lito, ek qua el lektis laute a me dum ke ni rekuperis de exerco pasionoza. Me lore facis ronko-bruiseti od esforcis distraktar el. Ma evidente ula poemi reptabis aden mea cerebro, e me nun komprenis, ke ta metafori ne esis klishuri altagrada, ma simpla observaji, se on habitas ula loki. Me nun esis en tala loki.

Obskura vicineyi havanta stradlampi nochizita, stradi krevita, senintestinigita, bordizita da edifici qui varsis eskombri e forjetaji adsur la trotuari quale vomaji. Skabiizita homi havanta okuli rapida e manui nervoza, nultempe plu kam du stacante kune, facis nelauta konverso, lauta ridacho intermitante por repulsar suspekto. Muri veziketizita per afishi de dekyari longe pasinta, senkolorigita a nuleso, quale la cielo senstela, quale la fenestri vakua, quale l'okuli desesperanta.

Me absorbabis plu multa poezio kam me supozis. Irgakaze, me marchis proxim KoKo. Me nultempe antee sentis me tante blanka.

'Ka ne esas fluvio ulube hike?' me questionis. "Quante plu adeste ni povas irar?" Ni turnis ni adsude e transiris Houston, eniris labirinto de obskura stradi quin homi racionoza evitas. Ulo granda e stumpatra fugis precipitoze avan me; me ne povis decidar, kad ol esas rato, hundo, o puero.

'Ka ja amuzata, Bill?' dicis KoKo. 'Ka vu sentas vu rinovigita, rifreshigita?'

'Teroro esas bona por l'anmo.'

'Vu havas humuro, Bill. Bonege. To esos utila.'

Me dubiteme regardis il.

Me remarkis ke, quankam l'edifici esis dezolata, kaduka, demolisita, la maxim multa pordeyi uzesis kom lito-chambri da senforma homi sen vizaji. L'urbala malodoro di urino e putreso, quan me kustumale remarkas nur dum somero varmega, esis hike nebulo videbla, nociva, qua sinuifis cirkum nia pedi. Flaki de verda slamo, plenigita da verda rivereti qui fluetis del pordeyi, sordidigis mea Prada shui. Mem l'asfalto sub mea pedi semblis esar mola e varma e friabla. Ma ibe en flako sternis su to quo probable esis homulo. Ibe sur amaso de eskombri gutifanta sidis to quo probable esis homino. De ul ombro venis ronkado, de altra venis ridacho.

‘Ha, la filii dil nokto,’ KoKo plan-kantis. ‘Quala muzikon li facas!’

Me expektis l’urbo-koro ‘Moneto? Moneto?’ de ta homi; ma li restis taceme, ne remarkis ni dum ke ni preterpasis. Ico plu perturbis me kam se li cirkondabus me por furtar mea burso.

Plu fore homino aparis ek la klarobskuro Welles-atra e proximeskis a ni. El esis yuna, forsan evis duadek yari, havis hararo longa, rekta, bruna, portis globetizita har-rubando, T-kamizo nod-tintita, ledra jaketo franjizita, kurtega jupo. Kun el esis du yunuli portanta metal-fila orel-binokli, la harari longa e ligita dope.

Ho Deo, me pensis—agnoskante ke ico esas nokto por embracar kredo—quo nun? Me povas tolerar irgo ma nostalgio por la 1960ma yari.

La yunino remarkis ni, quik haltis, regardegis per veneraco. ‘KoKo?’ el anhelis. La voco esis alta e dolca, vibris ecitate, quale olda gratata fonografuro di Judy Collins. ‘KoKo! Ho mea Deo, yen KoKo! Stelo, Bo, yen KoKo!’

KoKo ridetis, mikra sugesto di degno. ‘Saluto, Karina.’

‘Ho, vu memoras! Me es tro felica. Ho.’ El levis du fingri en V-formo quale paco-signo, lore lente elevis oli dedop la kapo quale anteni di exterterano. La du yunuli spektis, pose facis la sama gesto. KoKo polite reverencis. ‘KoKo, yen mea amiki, Stelo e Bo. Advere bonega homi. Me duktos li al oficio lundie, li es virgi. Ka vu asistos?’

‘Ne certe.’

‘Ho, me savas quante okupata vu esas. Me savas, ke Biafra laborigas la Gefrati por preparar omno. Quale ol progresas?’ El oglis me quale Marcia oglus Breguet-horlojo.

‘Omno progresas bone. Fakte, ni proximeskas al kolmo.’

‘Hu, me avide vartas l’oficio!’

‘Esez bona, Karina.’

‘Me esforcas. Standez bone, KoKo.’

Elu reverencis. Anke la yunuli reverencis, negracile, ridetachis e ridis e shovis l’una l’altra.

‘Standez bone,’ KoKo dicis. ‘Venez, Bill.’

Ni avaniris. Me regardetis addope. La tri orfani del ’60ma yari ankore facinate regardegis ni, e me audis Karina murmurar, ‘Ye

la strado, simple, ka vi komprenas? Lu es tante *reala.*' Ed el falis a sua genui e tushis la trotuaro per la fronto.

Me retroturnis me a KoKo. 'Agreabla yunino,' me probis.

'Ka vu tale opinionas? Segun me, el es kelkete obsedema. Yuni ... tante avida perdar su en altru.' Il triste sukusis la kapo. 'Pruvo dil suceso di instrukto social. La famoza separo inter kirko e stato en vua naciono esas, pardonez me, ridinda, quoniam l'amba institucuri uzas la sama strategii. Me ne mem mencionas la volunta submiso quan homi senkoncie lernas per la homogeneso dil televiziono.' Il levis la shultri. 'Devoco emocigas on, omnakaze. Ed ulfoye esas utila.'

Me nule komprenis lo, do me chanjis la temo dil diskuto. 'Vu ne aspektas esar kredanto.'

Il maligne ridetachis. 'Ne judikez per aspekti, Bill. Ne en ica mondo. Segun vua savo, me povus esar Baptista predikero.'

'Ka portante tala vestono? Quo esas ta oficio quan—'

Mendikanto faletis dedop forjetajuyo e shovis afisheto sordida aden mea manuo. 'El es maxim bona!' ilu rauke dicis. 'Quala muliero! La maxim baroka quan vu vidos! Valoras la kusto.' Lu movis en nubo ebriiganta di sua propra malodoro. 'Deo kart-ludas kun el omnasundie. Plu balde kam vu supozas!' Lu presis su an me, brulis la hari en mea nazo, pulsis sua fingro an mea pektoro por emfazar singla silabo. *'Plu bal-de kam vu su-po-zas!'* Lu forfaletis alonge la strado.

Me regardetis la afisheto:

“Deo tushis me”

S R O   H E L E N

respondas ad omna questioni

El savas omno   El vidas omno

Amoro-problemi?   Mariajo-problemi?

Sexuo-problemi?

Perdita? Perplexa? Desfelica? Senamata?

Pozez Espero en Elua Manui

21 Jefferson
212-223-6596

Seanci
de $10

“se habla espanol”

Me faligis la afisheto. ‘Do, pri ca oficio quan el—’

‘Ha, ni arivas.’

Me regardis cirkume. Me vidis kaduka magazini brika, diversa automobili probable furtita, rangi de stradlampi kurvigita e nochizita. Ube ni esis? L’insigno inklinata ye l’angulo anuncis ‘Foso-Strado’. Me jemis.

‘Quo?’

‘Foso-Strado,’ me dicis indikante l’insigno. ‘Tro perfekta.’

‘Kad irgo povas esar tro perfekta? Atencez la gramatiko, Bill. Nia menti funcionas per vorti, on mustas esar preciza, od on divenos viktimo di ti qui esas preciza.’ KoKo ridetis. ‘Cavoye.’

Frequa profundeso-injekto aden la maxim triviala konverso destranquiligas on, e me mustis hastar por rajuntar il ye angulo ombroza en l’unesma magazino. Rustoza eskalero duktis adinfre aden nigra truo sub la nivelo dil trotuaro. Brilanta pintoza metal-rubando kovris la truo.

KoKo adinfre decensis.

‘Ho, vu ya jokas.’

La nigra truo glutis il.

Me recitis prego hastoza e sequis il; irgo esus plu bona kam restar sole an Foso-Strado dum nokto en striizita vestaro qua kustabis $2.000.

Il vartis me avan verda pordo metala. Reda lumizilo en kajo an la muro apud la pordo gayigis la ceno quale perversa Kristonasko. Me remarkis afisho senkolorigita: NOKTOMEZO-KABARETO.

KoKo frapetis, du kurta frapi.

‘Koko,’ me dicis, ‘esas burizita rato klovagita super la pordo.’

‘Ol ne esas burizita.’

La pordo bruisoze apertesis, mujo eruptis. KoKo enpasis. La pordo bruisoze klozesis.

Silenco.

Itere la pordo bruisoze apertesis, mujo eruptis, brakio en kashmiro quadratizita aparis, sizis me, tiris me aden la vortico kriachanta. Me trovis me distanta de milimetro del akuta ridetacho di KoKo.

‘On mustas movar rapide hike.’

Me konkordis per kapsigno.

Tre altstatura, tre larja viro havanta mieno acerba e nazo qua komence iris multadirecione ante ke ol decidis adube finar aparis avan ni. ‘Ka lu ’s kun tu?’ il bramis.

‘Yes, Dom.’

‘Nu, oke. Se lu ’s kun tu. Me ne prizas ta vestaro….’

‘Me responsos.’

Dom grunis e desobstruktis la koridoro. ‘Quale tu volas, KoKo. Mem pri kerlo en vestaro.’

‘Venez,’ KoKo dicis a me. ‘Me kompros drinkajo por vu.’

Ni iris alonge streta koridoro, preterpasis chambro ube vestoni, manteli, kamizi, shui, diversa vestaji esis jetita senordine. Mikrega viro tote vestizita per nigra ledro tastis tra la amaso e kalme murmuris, ‘Damno. Damno. Damno. Damno. Damno.’

Me palpebragis, malada. ‘Pro quo l’omna lumizili esas reda? Ni semblas esar en chipa lupanaro.’

‘Ne chipa.’ Il fortiris globeto-kurteno e gestis. ‘Do vu plu multe juos ol, ka ne?’

Me suspekteme regardis lu e trapasis.

Tumulto. Festado. Kaoso de grandeso Dante-atra. Yen l’unesma impresuri qui asaltis me eniranta la chefa chambro dil Noktomezo-Kabareto. Me forsan uzez la vorto orgio. La chambro esis astonante granda, plu granda kam on expektis de l’extero, certe pri klubo en New York, e dominacesis da longa nigra drink-tablo ye la sinistra parieto. Esis nula spegulo dop la drink-tablo; nur rangi e plusa rangi de boteli polvoza. Opozante la drink-tablo esis ceneyo tam mikra kam posto-marko, plu alta kam la pavimento de un metro. Ye l’amba lateri esis du enorma stereofon-sonili. Me regardis adsupre: la plafono esis super mea kapo nur per tri metri, cirkume. Me tremis pensar quo eventos kande la muziko komencos.

Inter la drink-tablo e la ceneyo esis plura tabli kun sidili en diversa stili. Kelka metri de nuda betono avan la ceneyo esis evidente la danso-spaco. Unlatere esis pordo arkatra kun altra globeto-kurteno, tra qua esis duesma drinkeyo ube la bruiso esis kelke min mento-stuporiganta. En un angulo, fera eskalero spirala tordis su adsupre aden ombro, dop ol esis pordo ruptita, sur ol la afisho LATRINO.

Ed omnube, omnube, ferme pakigita en omna milimetro di spaco disponebla, esis homi—homi drinkanta, homi ridanta, homi klamanta, homi tushanta, frotanta, mastikanta, shovanta. Mem dum ca frua horo, la klubo esis plenigita: degeneranti ne atencas horloji.

La precipua vesto-modo esis nigra. Nigra robi, nigra vestoni, streta nigra pantaloni, nigra harari, nigra okulo-fardo. Pala vizaji havis beanta nigra bokegi plenigata per liquori, sigareti, piluli; beanta nigra bokegi vomis salivo, babilo: deklami delirema dil chiki rezolvema di New York.

Ni sinuifis a la drink-tablo. Ye un extremajo di ol esis trupo di homini pezoze fardizita e portanta streta jupi e kurta korsaji. La homini regardis ni preterpasanta de pedi til kapi e fricionis lia streta jupi adsupre sur lia kruri. Ye l'altra extremajo dil drink-tablo esis rango de tre muskuloza yunuli portanta lacerita T-kamizi e jinzi strategiale senkolorigita; li fumis Kamel-sigareti e mokridetachis ye nulo. Li regardis ni preterpasanta de pedi til kapi e fricionis lia bifurki por rektigar lia inguini. Dum ke me spektis, oldulo proximeskis ad un de la yunuli e susuris. La yunulo afirmis per kapsigno, faligis sua Kamelo, aplastis ol sub un boto-talono, e flanis trans la chambro al eskalero spirala. L'oldulo sequis.

Ni establisis ni inter la du grupi profesional. Drinkifisto havanta un okulo aparis. Lu sugis ulo.

KoKo salutis per kapsigno. '*Bon soir,* Quint. *Ça va?*'

Quint gestis ke ni vartez. Lu sugis plusa instanto, sputis vitra okulo aden sua pugno, e pozis la globo aden la vakua orbito. Lu sukusis sua kapo til ke la globo restis pasable rekte, vishis sua manuo per toaleto qua pendis del zono di sua nigra pantalono. 'Quale tu standas, KoKo? Quale me servus?'

Me dicis, 'Qua birin vu—?'

KoKo interruptis, jentile, tre jentile.

'Pardonez me, Bill. Ka me darfas komendar? Esas hike drinkajo specal quan me deziras ke vu gustez.' Il turnis su a Quint. 'Du crèmes de la bourgeoisie, kun glacio, bonvole, Quint.'

'Volunte.'

Canokte me evidente ne duktos mea propra destino. 'Crème de quo?' me questionis cedeme.

'Vu prizos ol. Ka la spektaklo komencos justatempe, Quint?'

Quint aparigis du boteli obskura e polvoza de angulo celita. ‘Tu konocas ca klubo. Ni es fortunoza se la muri ne krulas. Ma yes, se inferno voluntas, la kurteno elevesos ye noktomezo.’ Lu brave varsis samtempe de la du boteli.

‘Ka Madison pleos?’

‘Se lu sobreskas.’

‘Qua es Madison?’ me questionis.

‘E Jeni, e la Vampiro, e Sweeney Felps, e per inferno, me deziras ke lu chanjez ta nomo.’ Quint pulsis du bokali vers ni; oli plenigesis per nigra liquido siropatra, cerisi havanta longa stipiti, e reda glacio-kubi. ‘Yen du c-de-la-b-i a via gusto. Retenez ta pekunio, unesma drinkaji ’s gratuita. Me savas, ke vi deziros pluso.’

‘Quint, tu esas deo.’

‘Tale on dicas. Kustumale pos dek minuti, pos ke on rekuperas la respiro.’ Lu palpebragis sua vitra okulo ye me.

La yunulo qua klimabis l’eskalero retrovenis a sua plaso an la drink-tablo. Pos minuto anke rivenis l’oldulo; lu proximeskis ad altra yunulo, susuris. Li kune acensis a l’obskura altaji dil klubo.

Me levis la bokalo a mea nazo e flaris. ‘Odoras quale mielo,’ me grondis.

‘Drinketez, Bill, e respirez inter drinketi.’

Me drinketis. ‘Saporas quale mielo. Nefresha, kafeo-mielo.’

‘Respirez. Drinketez.’

‘Santa feko!’

Me sentis mea labii falar de mea vizajo. Me frape rilokizis oli e sizis la drink-tablo por rektigar me. ‘Quo per inferno esas ta stofo?’

‘Liquoro tre prizat en l’Oriento, mixita kun plura altra kozi.’

‘Qui altra? Ka terpentin-oleo?’

‘Drinkez tre lente. Vu kustumeskos. Vartez, ol apertas la anmo. Pardonez me dum minuto.’

Me palpebragis e lu esis foririnta. Me jiris sur mea taloni e vidis ilu reptar tra la portalo aden l’altra drinkeyo. Tri Japonianuli portanta kamizi Hawaiiana e blanka pantaloni staceskis de tablo en angulo ed hastis dop il.

Me retroturnis me al drink-tablo. Quint studiis me per sua reala okulo. Me feble ridetis. Quint levis la shultri, retropazis, e desaparis tra trapo.

Homi venas ed iras tre rapide hike, me pensis, viktimo di plu profunda kompreno pri la subtexto filozofial dil kulturo populara.

Nu, quala partio-babilon on povas facar ek to omna? Nula situeso esas advera dizastro, se on povas facar ek ol anekdoto amuzanta por l'intervali tedanta dum dineo-partii.

> 'Bill, me tre iracis pro vu. Me telefonis a vu e vua mesajo-konto ne respondis.'
>
> 'Me regretas. Fakte, me esis okupata per stranj experienco. Me esis kaptita da chefo dil mafia Japoniana qua drogizis me en slamo-truo che l' Plubasa East Side ed aucion-vendis me a perversa sklaviganti.'
>
> 'Ka yes? Me deziregas saveskar pri omno. Ka rendevuo sundie?'

Me fricionis mea fronto frunsita. Ube me esas? Ube esas ca Noktomezo-Kabareto? Ka me povos trovar la voyo adheme? Ka me povos trovar taxio? Ube esas KoKo? *Qua* esas KoKo? Kad il deziras furtar de me? koruptar me? salvar me? seduktar me?

Nomez me Ishmael.

Ulu tushis mea brakio; me regardis adsupre. Homino, negrino, alerta, tam beleta kam sigaret-anunco, portanta nigra robo e nigra boteti, stacis ye mea kudo. 'Salut',' el dicis, energioze amikala, nula traco di flirtar en elua maniero. 'Vu aspektas perdita.'

Me gutur-ridis. 'Mediumo, ka yes?'

'Nur sentiva. Me nomesas Jema.'

'Bill.'

Ni presis la manui. El agitis vakua bir-botelo avan mea vizajo. 'Ka me darfas komprar drinkajo por vu?'

Me perplexe plularjigis mea okuli. 'Hu. Certe.' Propozita dufoye dum un nokto! Mea feromoni certe funcionis.

Me forpozis la crème de la quo e dankeme aceptis biro. Jema apogis su an la drink-tablo e profunde glutis de nova biro. El spektis la turbo per ironioza okuli. 'Ca loko es mortinta canokte,' el dicis per repugno. 'Ka vu frequentas hike?'

Me tusis strangulate. ‘No! Nultempe! Certe no!’ Me ridetachis quale viro sucesoza ed ambicioza.

Elu ruzeme regardis me. ‘Do, pro quo vu venis a ca foso?’

Me decidis agar quale Bogart; esez kalme aparta. ‘Ha, amiko di me, lu tranis me adhike. Kom jokajo. Por montrar ulo nova.’

Elu ridetis per plu multa luro sexual en ta larj okuli kam on trovus en la anatomii kombinita di irga du altra mulieri. ‘E ka vu juas ta jokajo?’

‘Me jueskas. Nun.’ Me movis plu proxime.

El formovis kelkete. ‘E qua es ta amiko? Ka bon amiko? Lu devis avertir vu pri ta vestaro.’

‘Lu ya avertis.’

‘Me remarkis vi kande vi eniris,’ el dicis sugestive. ‘Do, qua lu esas? Lu semblas kelke familiara, ka me vidis lu che-televizione od altre?’

Me itere pluproximeskis.

‘No, me ne supozas ke lu aparis che-televizione,’ me hastoze respondis, ‘ecepte che un de ta interviuvi surstrada quin Jimmy Kimmel sempre facas.’ Me ridis.

Elu rulis l’okuli ed itere formovis.

La duesma yunulo profesionala ripozis su an la drink-tablo. L’oldulo tiris la maniko di triesma yunulo. La yunulo levis la shultri, konkordis per kapsigno, extingis sua Kamelo sur la drink-tablo, e li kune marchis adsupre.

‘Ka vu konocas lu longatempe?’

‘Hm? Qua? Ho, ka KoKo? Pokatempe. Ma ni ne disipez la tota nokto per parolar pri ta kerlo. Ni spensez poka tempo per parolar pri vu. Ka vu frequentas ca loko?’

‘Recente, yes.’ Nun el ne regardis me. Tote sen intereso.

‘Quon vu facas? Por laboro, me intencas dicar.’

El desafable regardegis me. ‘Me edukas hundi mortiganta.’ Quika klikto a dolca rideto. ‘Ka vu?’

Me levis un brovo, chanjis de kalma Bogart a komplezanta ed aplomboza George Clooney, e deklamis ta vorti qui certigas lit-kompanino. ‘Advokato. Korporacional. Kombini ed aquiri.’

Elu rideskis.

La fina bastiono tremanta di mea mondeto racionoza krakis e krulis. Homino di nia tempo qua ne esas facinata da lego korporacional e dal salario qua akompanas ol? Me quik glutegis

de mea biro. Kande me emersis por respirar, Jema esis foririnta. Me ne mem havabis oportunajo diskutar mea koloko-portfolio.

Me abasis mea kapo a la drink-tablo. Trempita afisheto glutinita a la surfaco klamis **S R O H E L E N** e Senamata? sub mea sinistra okulo. Me forshovis la pagino e regardis adsupre. Quint spektis me—la vitra okulo movabis e nun regardis lua orelo. Me ne savis adube regardar en lua vizajo.

'Intermixas alkoholaji,' Quint enuncis. 'Tre mala, puer'. Invitas trublo, tu. Qua savas to quo nun eventos?'

Me turnis me de ca gorgono predicanta. Ya, qua savas?

Esas instanti dum la vivo di homo kande lu kompreneskas la vereso dil olda proverbo, 'Vivo esas nur una kozacho pos altra.' Ico esis un de ta instanti. Dezirante obliviar, me prenis la nedrinkita crème de la b, konfidis me ad irga dei fatigita qui ankore atencas la homaro kompatinda, e pardrinkis ol.

Ed eniris la duesma cirklo di inferno.

La qualeso mizeroza di crème de la b, me deskovris, esas ke, quankam ol ebriigas on, detranchas la lango, brulas la guturo, e moligas la denti, ol tote ne efacas la cerebro. Kontree, pensado semblas esar plu klara, anxii plu precize definita, olima timi senpolvigita e prizentita per gaya egardo. Sub olua influo, suocido esas posiblajo profitoza.

Dum ke me tusis ed anhelis, l'oldulo shancelis adinfre per l'eskalero spirala dop la triesma yunulo, febla ma ankore rekta, ed iris vers la drink-tablo tam direte kam busolo-agulo. Pos instanto il itere acensis l'eskalero kliktanta, yunulo en T-kamizo dop lu.

L'unesma yunulo acendis nova Kamelo. 'Lu febras,' lu murmuris.

Kunlaboranto konkordis per kapsigno.

'Viagr-adikto.'

La kunlaboranto gutur-ridis.

'Quante rondiri lu facos?'

La kunlaboranto levis la shultri.

'Lu movas tante rapide, ke pos mihoro lu komencos ye l'altra extremajo dil drink-tablo.'

La kunlaboranto afektace ridetis.

L'unesma yunulo sukusis la kapo pro repugno e komendis biro per rigida, neta, nova bank-bilieto.

'Crème de la bourgeoisie kun biro?'

KoKo esis apud me. Il frapetis la vakua bir-botelo.

'Vu prizas vivar danjeroze.'

Ilua voco sonis quale harpii qui kantas quar-parta harmonio aden furnazo-konduktili.

'No, me ne prizas lo,' me kriis. 'Me ne prizas danjero! Me havas sekura viveto—'

'Vu plunjis del bordo.'

'—sekura travalio, e kande me ebrias, me nekoncieskas, vice vidar omna leda rugi en la mondo quale nun.'

'Bill, Bill.' Il frapetis mea shultro. 'Vivar esas danjero. Vekar esas danjeroza. Manjar esas danjeroza, respirar esas danjeroza, fekifar esas terorinde riskoza. Ma me dicas lo: dormado esas mem plu danjeroza. Yen la qualeso marvelatra di crème de la bourgeoisie—ol vekigas on, sive on volas vekar, sive ne. Ni havez pluso.'

Il gestis a Quint, prenis mea brakio, e duktis me de la drink-tablo. Ni preterpasis l'oldulo, qua itere retrovenis.

'Ho inferno,' me balbutis tra mola denti.

'Esez kurajoza,' KoKo dicis. 'Venez, ni trovez tablo. La spektaklo balde komencos.'

3

Ni iris a tablo avan la ceneyo. La muzikisti preparis su, saxofono, baso elektral, piano elektral, tamburi: ye lia pedi esis serpento-nesto de kabli. La tri Japoniani sideskis an tablo ye l'altra latero dil chambro e babilis. Jema itere stacis ye la drink-tablo—sole, me quik remarkis. El kurte regardis me, forregardis.

'KoKo,' me dicis, 'ni bezonas parolar. Me havas questioni, KoKo.'

Ilu regardis la tablo ube esis la kamizi Hawaiiana. 'Pro quo vu ne sideskas.'

Me kaptis stulo qua esforcis glitar desub me e sideskis, demonstris poka gracio. 'KoKo, vu mustas explikar kelka kozi.'

'Ka yes?'

'Quon ni facas hike? Ka vu supozas ke me juas ico? Nam me dicas, KoKo, me ne juas ico.' Me kontis per mea fingri, pos ke me trovabis oli. 'Un: Me ne savas ube me esas. Du: Me ne savas qua vu esas. Tri: Me nauzeas pro ta drinkajo.'

Il levis fingro reprimandante. 'Ne blamez me pro to, vu anke drinkis biro.'

Garsonino havanta labii desegnita per labio-fardo dek milimetri sinistre de sua reala labii bruisoze pozis du bokali

adsur la tablo. KoKo tiris bilieto de duadek dolari ek sua posho e jetis ol ad el. El kaptis ol en la aero e desaparis.

KoKo elevis sua glaso, respiris, drinketis, respiris. Me agis same—simio vidas, simio agas.

'KoKo,' me dicis, 'me vidis de la homi en ca loko multa konduto divaganta quan me ne audacas agnoskar. Ultree, me jus sufris kruela refuzo de tre belega homino qua kompris por me ta biro ma quik chanjis e me ne povas komprenar pro quo.' Me frapetis la surfaco dil tablo por haltigar olua ocilado. 'Parolez a me, KoKo,' me pregis. 'Lente. Me ne facile atencas.'

KoKo ridetis neprecize. Ilu regardis sua glaso e cirklatre fricionis la bordo per longa fingro. Il dicis nulo. Gradope la rideto faliis, ilu regardegis nulo.

Me restis taceme.

Sekundi pasis. L'orkestro akordigis l'instrumenti, muziko di la damniti.

Lore, ulmaniere, la muziko disonancanta diminutis. La mujo surdiganta diminutis. La bruiso de boteli kliktanta, vitro frakasata desaparis. Me audis nur la nelauta stridado di la fingro di KoKo sur la bordo di la glaso. La lumo anke diminutis: la klubo cirkum nia tablo obskureskis a nigro uniforma quale skreno di televiziono. La tablo divenis la tota mondo; en ta mondo esis nur me e la viro qua trancas koram me.

Me dicis nelaute, 'KoKo.'

'La mondo esas kozo interesiva.'

Il ne regardis adsupre, ed il parolis tante nelaute, ke me mustis inklinar adavane por audar. Me komprenis ke, segun il, nia mikra mondo ne kontenis me.

'La mondo esas kozo interesiva. Homo inteligenta regardas ol, studias ol, supozas, ke lu komprenas ol e povas uzar ol segunvole—tordar ol hike, inversigar ol ibe; igar ol esar to quon lu deziras. Lu opinionas, ke lu dominacas ol, o povas dominacar ol, se lu saveskus la justa movi, la justa chifri; se lu dejunus kun la justa homi—altra homi inteligenta—se lu pregus a la justa dei. Lu dominacos, e la mondo existos nur por enkorpigar lua deziri.

'Lor ul jorno brilanta e mondumal, lu vekas, e deskovras, ke lu *ne* dominacas. Sumno, imposto-notico, morto di amiko intima … ulo eventas por vekigar lu. E lu subite savas, ke lu dominacas nulo, ne mem su ipsa. Fakte, lu esas dominacata. Altri

dominacas lu. Quale lu kondutas, quale lu kompras e vendas, to quon lu manjas, to quon lu *pensas*, to quon lu *sentas.* La maniero ipsa per qua lu esforcas dominacar!

'Nun venas long instanto di paniko. Lu dicas a su, Nu, forsan esas maxim bone posible. Sume, qua me esas? Quon me savas? Me esas nur homo, mikra homo, ordinara, me importas nule. Me bezonas, ke ta Altri dominacez me, por ke me vivez komfortoze. Ka Li ne esas plu kapabla, multe plu kapabla kam me povas esar? Sume, Li dominacas la mondo. Li studiis ol, exploris ol, aranjas ol, klasifikas ol. *Quod erat demonstrandum.* Quale me ultempe komprenus tante granda mondo? Yes, esas plu bona ke Li facez omno. Lasez omno por Li, me deziras nula povo. Tro komplexa por me.

'Ma vartez. Ka Li ne volas, ke lu pensez tale? La pensajo perturbanta eniras la mento ed esas nula posibleso forsendar ol: Ho Deo, Li mem dominacas mea reakto agnoskir ke Li dominacas me! Ho, teroro! La homo kompatinda kuras cirklatre, probas trasar mapo di ca intrikata rezono-labirinto, probas deskovrar l'eroro, komprenar, komprenar. Ma lu ja komprenas! Lua teroro *esas* ta kompreno!'

Ilua okuli esis larja, la vizajo pala. Ma la voco restis nelauta.

'Nun la miraklo. Ka vu vidas ol? Eventuale, lu cesas timar. Eventuale, pos kelka tempo, lua teroro divenas iraco.

'Tante multa homi,' il dicis, itere regardis sua glaso. 'Singlu vivas, singlu respiras, movas, parolas, pensas "Me Me Me." Ma la maxim multi de li restas nulsavanta. Tote nulsavanta. Li pasas tra lia vivi quale dansanti ociema qua nultempe penas lernar la pazi, nultempe penas askoltar la muziko. Pulsita da impulso, koaktita da kaprico. Kaprici de *altri*, maxim ofte. Ho, esas mondo tordita. La homo qua apertas l'okuli forsan regardus cirkume e penseskus, ke esas tordita, leda, meskina mondo.'

Me esis kolda. Me esis sensenta. Me preske ploreskis, ne savas pro quo.

Il klemis la denti, tensigis la mandibulo. La voco esis feroca.

'E lore, quo? Quo lore? Ka furio? Ka lu bramez, mujez senskope? O dementeskez. O mortez. To esas sempre posiblajo por ta qua pensas. Qua alternativo? Nam, se on regardas—atenceme regardas—on klare vidas, ke Ti Qui dominacas ica mondo savas ne plu multe kam ni ipsa! Ya, Li ipsa dominacesas!'

Ilua okuli brilis, sudoro brilis sur la fronto. 'Yes, quo importas? Kad esas to quon vu questionas?'

Me ne povis parolar.

'Nu, me anke havas questioni.' La fingro rapide movis sur la bordo dil glaso, fantomatra ululo sonis kontre la melodio solena di lua voco. 'Questiono: Quale la perfekta kubo di existo subite turnas su e revelas su kom senforma flako? Questiono: Pro quo la maxim granda donacaji sempre divenas la maxim shaminda kargaji? Su-kompreno esas granda donacajo, ma la maxim doloriganta. Ed ico, Bill, ico, la questiono maxim teroriganta: Pro quo, kande me bataliis por ganar ta su-kompreno, e vivo semblas nulo altra ma karcero en sencesa pluvo; pro quo, kande me esas tante fatigita ke me ne havas sata energio por inhalar; pro quo, kande me vidas ica mondo kom eskombruyo de chipa klishuri kunligita per feko; pro quo esas lore, lore, ke me regardas altra homo e vidas, ne vakua roboto, ma posibleso flamifanta? E pro quo lore me senpasione regardas la reda, doloranta ulcero di mea anmo, e me sentas grandega, neracionala joyo?'

Il brilis. Brilis. Ye me. Me nun existis en ilua mikra mondo.

En ilua okulo me vidis lakrimo.

'Per Kristo,' me susuris, 'qua vu esas?'

La lakrimo falis.

'Me esas homo pavoranta.'

Quale explikar to omna? Me esis ebria e konfuzigita, timigita ed emocigita pro la dramato en ta okuli. Me pensis … no, me ne pensis, o me ne restabus apud il dum ta longa instanto, ne facabus to quon me facis.

Me extensis mea manuo trans la tablo e me sizis ilua bela, granda manuo e tenis ol ferme. Ilu regardis adsupre, astonate.

Subite la klubo itere esis. La bruiso, la lumi, la muziko frapis ni.

Me spasmatre fortiris mea manuo. Redeskis. Shamis. Tala esas viri.

KoKo regardis me astonate. Il abasis ta regardo, e per mieno di extrema angoro, il tremante inhalis e pozis manuo sur l'okuli.

Subite du plusa bokali esis bruisoze pozita adsur la tablo. Ni amba tresayis. La garsonino kriachis, 'Respektoza homajo de ta

kerlachi ibe.' Ni turnis ni e vidis la tri Japoniani, qui manusignifis ed amikale ridetis.

KoKo trepidis. Subite il turnis su a me, l'okuli frenezioza. Il inklinis su trans la tablo, sizis me. Un manuo tenegis mea kolumo. Il kisis me.

Esis sendubite pro la liquoro. Timo e la liquoro. Me ne retrotiris me. Me lasis il kisar me.

Me lasis il kisar me.

La tri Japoniani jemis pro hororo.

KoKo susuris, 'Bill, me regretas.' Ilu regardis me, direte en l'okuli. Il liberigis me.

Il prenis un de la nova drinkaji, levis ol, salutis la Japonianuli per granda defio, e pardrinkis ol per un glutego.

Il falis aden sua stulo e bruisoze ripozis la glaso vakuigita. 'Nu. Bonege. Ni komencez la spektaklo.'

4

La muzikisti frapis lauta mi-harmonio e pleis rapida blues-muziko. Pose pulsanta bas-gitaro e tambur-rulado. La lumizili dil klubo ekswichesis, la stereofono-sonili zumis.

'Gesiori—'

Esis la voco di Quint, plulautigita preske ultre rikonoco.

'—esas noktomezo en l'urbo.'

La chambro esis tote obskura. Mem l'EKIREYO-lumizili ne brilis: certe nelegal, ma hike, quo importis legi? Me audis strido-strido dum ke la ceneyo-kurteno apertesis. Verda lumo enswichesis super la ceneyo por revelar quar homini preske nuda. Un de eli havis metala gambo proteza. Ne tro bele facita. Quante jentila on esas, engajar un-gamba homino kom dansisto. La homini portis hundo-kolumi, alta boti, e fera chasteso-zoni.

Me regardetis KoKo. Il ne regardis me, ma me remarkis cintilo frenezioza en ilua okulo. 'Hike la teatraji esas kelke kruda,' il dicis, 'ma oli efikas.'

La homini kantis:

Ka vu amas kauchuko e kordi?
  Ka vu adoras lubrifikivin uzar?

Ka vu deziras titilar hundi
E pornografio foliumar?
Ka vu portas dentelo e ledro
E ka vu juas kruela esar?
Do vu es perversa.
Vu es perversa.
Segun la mondo perversa vu es.

Perversa! Perversa!
Forturnit de omno bon e just.
Perversa! Perversa!
Tordit. Koruptit! Degenerint! Malad!

La homini dansis. L'audantaro aplaudeskis e pedo-frapeskis segun la ritmo; ma li ne ridetis. Li saltetadis en sua sidili e facis mieni serioza ed intensa sur lia verda vizaji.

Me velkis en mea stulo.

KoKo ridetis.

La voco di Quint sonis de la sonili:

Nun dop nia pordo,
Cedez vu a nia stabo habila.
Ka vua mento falias?
Ni masajos ol per manui gracila.
Li savas bone, ta hordo,
Quale kalmigar on. Lin fidez.
Do enirez sen timo:
Juez, amuzez vu, ma nultempe ridez.

La garsonini sukusis lia hanchi inter la tabli. L'audantaro solene voco-salutis. Sur la ceneyo, la homino havanta un gambo instalis la gambo artifical aden truo en la pavimento e piruetis lente e mashinatre.

Perversa! Perversa!

La voco di Quint gutur-ridis. 'Hike esas multo quon la Rotariani nultempe diskutas.'

'Iesu,' me anhelis. La chambro esis tumultoza per aplaudo, homi bruisoze frapis la tabli per boteli e glasi e manui. 'Ka to es nur l'unesma kansono?'

KoKo mok-ridetis. 'Igas la sango pulsar, ka ne?'

Du plusa bokali aparis, KoKo ektiris plusa bilieto por pagar. Il ne tushis sua glaso. Me certe ne tushis la mea. Me krucumis mea brakii, feroce rezolvema, e cirkumregardis desafable.

La bruiso del audantaro destranquiligis me plu multe kam to quon me ja vidis sur la ceneyo. 'Me plu bone irez adheme,' me dicis. 'Me opinionas, ke me nun deziras irar adheme.'

KoKo shovis sua vizajo vers la mea, oglachis demente. 'Kun me?' il sisis.

Deo, il esis subite tante leda.

Ilu retrotiris su. Il ankore mok-ridetis, ma en ta okuli esis doloro ne-celita. Il esis itere bela.

'Laxeskez,' il gutur-ridis senhumure, 'juez la spektaklo. La nokto esas ankore yuna.' Il turnis su vers la ceneyo.

Viro eniris vestizita per ledra harneso, ledra atleto-suspensorio, alta ledra boti, la vizajo celita dop ledra maskilo havanta kresto ek aglo-plumi quale la kapvesto di Indiana chefo. Il stacis ye l'una latero dil ceneyo. Yunino, vestizita per vesti neremarkinda, eniris e stacis opozante il ye l'altra latero. La lumi purpureskis. Klarineto ululis e la tamburisto facis nelauta batado, tum tum ta-tum. La purpura lumi obskureskis e du blanka lumi brilega flagris de dop la pleanti, por ke li aparez kom silueti. L'orkestro pleis muziko por striptizisti, e la yunino des-zipagis elua jinzo, zzzz, sono plulautigata da la sonili. La viro harnesizita e maskizita recitis per voco senemoca.

'Tale on agas:

'Sizinte la yunino, tenez el sub vu, o presez el an muro. Per un manuo ferme kovrez elua boko, suciez ke el ne mordez vu o facez irga bruiso ecepte la siso desesperema di elua respiro. Vua korpo kovras el. El ne povas eskapar, ma el feroce baraktos; do vua korpo presas an elua korpo tam forte posible, por sentar elua minima tremo. Vua altra manuo tenas la kultelo.'

La yunino desmetabis elua jinzo e korsajo per gesti naturala: senemoca mok-striptizo. El nun stacis an la bordo dil ceneyo,

portis nur kamizolo e kalsono. El stacis ped-pinte, la brakii extensita, mimis, ne la rolo dil viktimo en la recito dil viro ledrizita, ma la rolo dil atakanto. La viro ipsa tremis quale viktimo.

'Glitigez la lamo alonge elua ventro—se el esas vestizita, sub la korsajo: nuda stalo mustas tushar nuda karno. Ne ja poniardagez el. La rafineso maxim intima venas per tranar l'akutajo dil lamo per perfekta preso nur por apertar lineo dina e reda di kruda karno qua dolce exudas sango. Tushez elua sango. Vu surprizite e joyoze deskovros ke, quankam la pelo dil yunino esas bitre kolda, ta sango esas varmega. Nun tenere embracez la yunino. Karezez el. Kisez el, se vu deziras. Se el laxeskas pro la van espero ke vu nur ludas e balde liberigos el—bone.'

'Nauzeiganta,' me jemis. 'Tre nauzeiganta. Ne plus drola.'

'Me juas ol,' KoKo dicis decideme. 'Se vu ne juas, polite tacez.'

'Quale on povas juar ico?' me questionis. 'Me nun simpatias feminismo extrema.'

'Esas alegorio,' KoKo respondis. 'Pri vivo. Ma me ne deziras analizar—me vartas klimaxo.'

Me tremis ed itere regardis la ceneyo. La yunino dansis, gestis quale ulu qua sek-vundas, dum ke la viro ledrizita fremisis per pantomimo teatrale histeriala.

'Konsolacinte el per benigneso,' il dicis, 'vu darfas fortirar la kultelo de elua humida ventro. Pozez la pinto an la mola loko ube elua kosti flexebla kunvenas super elua kordio frenezioze batanta. Presez la pinto aden elua karno, nur per milimetro. Elua respiro cesos, elua tremado quik cesos. Elua korpo, ankore kaptita sub la vua, semblos splendida skulturo marmora. Nun es la bona tempo.'

La yunino ne movis, brakii elevita, klare montris la mami. Sudoro glutinis la kamizolo ad elua streta kosti. La viro ne movis. Ilu rulis sua okuli, montris la blanka globi dop la maskilo, e yes, il aspektis quale statuo, ne ek marmoro, ma ek ledro skultita.

'Pozez vua boko an elua orelo e susurez, quaze a l'amorato maxim kara dum nivoza nokto vintral, "Me amas tu." En ica mondo neperfekta nun esas nulo altra ma vua boko, elua orelo, l'eko di vua vorti, elua sango, e la kultelo. Sentez elua pavoro senpova. Embracez elua rezigno senpensa. Yen l'instanto maxim

dolca … savurez ol, enmemorigez ol. Ol mustas durar por vu dum multa dii senskopa.

‘Nun hastez, o beleso sinkos aden hororo ante ke la laboro esos kompletigita.’

La viro lente jireskis, manui kunpozita por pregar. La yunino stacis mem plu alte ped-pinte. Me forturnis mea okuli, sen espero, e vidis Jema. El nun sidis an tablo ye la dopajo dil chambro kun tri Shrinerani. La Shrinerani gaye portis reda fezeti sur lia kalva kapi e regardegis la ceneyo. Un de ili, la maxim grasa e gaya, senkoncie fricionis cirklatre la dorso di Jema. Jema regardachis me. Me forturnis me.

‘Hastez. Presez vua boko sur la elua por kaptar elua fina sospiro—ol portos elua anmo—e per movo habila, elegante gracioza, pulsez la kultelo adinter la kosti a la pulsanta loko di elua esenco.’

Il cesis jirar. La yunino poniardagis. La du ankore stacis ye l’opozata lateri dil ceneyo. La viro spasmis, la brakii alo-strokis, adsupre, adinfre.

‘El nun itere movos,’ il anhelante kriis. ‘El konvulsos, o forsan nur trepidos. La korpo vakuigos su libere. La aero esos parfumizita per elua esenco maxim sekreta. El experiencas perfekta extazo, e per el, vu anke experiencas perfekta extazo. Cedez vu; tro balde vu bezonos vua tota ruzemeso. Yen Morto. Yen Vivo. E vu esas quale Deo pro vua povo. Marchez tra Cielo. Tro balde vu itere falos aden lo bestial. Dum ca kelka instanti glitanta, Vu Esas.’

Ilua manui levesis por forflugar.

La yunino nun parolis.

‘Vu drinkas elua spirito. Regnez vu. Rapide ektirez la kultelo ed askoltez la sono kande ol ekiras elua karno violacita. Lasez falar la kadavro, ol esas nulo. La yunino ne plus existas.’

Per kurta e nelauta sospiro, la viro krulis al pavimento. On vidis lua haroza kulo.

Silenco. La lumizili ekswichesis.

Febla aplaudo. Multa murmurado pensema e kapsigni afirmanta.

‘Ka nulu hike reverencas a l’audantaro?’ me questionis senemoce.

‘La ego hike negesas. Artisti ne bezonas aplaudo. Konvenante.’ KoKo itere pardrinkis de bokalo, kontre sua propra instrukto, per un gluto.

Me forpulsis mea bokalo. ‘Quon vu projetas?’ me subite questionis.

Il quik regardetis me.

‘Ka *vu* deziras sexuagar kun *me?’* Me esis tre brava.

Ilua vizajo redeskis—la kurteno esis itere apertita, esis reda lumi de la ceneyo.

Nun esis panelo ek metal-filo trans la ceneyo. Homino havanta desordinita Medusa-hararo pendis su de ol sub reda lumizili, ed kantis, lente:

Pueruli, pueruli,
Ludante en skolkorto
Sen kamizi
Sudoroz kohorto.
Pueruli, pueruli,
Ludez kun me.

El dancis. El esis araneo sur metal-fila reto. Ombri di pueruli ludis dop el.

Me stacas sur la strado
Exter la metal-fila fenco tro longe
Por regardar ta pueruli.
Me dicis lo a mea matro; el ploris,
Ma la pueruli ne ploras.
Li ridetas….

Me nun esis ultre astoneso. ‘Ho ho,’ me murmuris. ‘Pos kelka tempo ico tedas, ka ne? Vicio divenas klishuro. Ho-hm. Qua tabuon li nun brechizos?’

KoKo ridetis, me opinionis, ke ol esis honesta rideto amuzal. ‘Bonege, Bill! Vu montras ulo simila a karaktero. Ka vu nun sentas su rinovigita? Ka forsukusita ek vua plata vivo, Bill?’

‘Vu esas damninde fieracha.’

‘Me ne esas fieracha, me esas iluminita.’ Il dicis lo kelke bitre.

'Iluminita, feko! Vu esas nur exotika perversulo, me ne plus traktos vu.'

'Kapricoza. Se vu ne volas traktar me, pro quo vu sequis me? Ka?' Il inklinis su vers me. 'Pro quo vu kuris kande me formarchis?'

Mea furio esis plu reda kam la lumizili. 'Futuez vu ipsa!'

'Volunte.'

Me retropulsis me de la tablo. 'Me ekiras.'

Ilua manuo forte kaptis me. 'Nu, Bill,' ilu rukulis, 'ne iraceskez. Me nur jokas. Sideskez e drinkez ta drinkajo quale bonulo.'

'Lasez me irar!'

'Sideskez!' ulu klamis dop ni.

'Sideskez e tacez,' dicis KoKo. "Vu facas cenacho. Drinkez, me komendos pluso. Omnakaze, quante fore vu expektas irar en ca vicineyo portante ta vestaro? Sideskez, Bill.'

Me esis folo. Me hezitis.

'Me promisas duktor vu adheme quik pos la spektaklo. Vu ne volas evitar la finalo, ka ne?'

'Yes.' Ma me sideskis. Tante multa kustumi ruptenda.

'Bonulo.'

'Mea vestaro es bela,' me grondis.

Ilu ridis.

La spektaklo duris. Komediisto naracis jokaji pri Helen Keller. Homino portanta verda mohawk-hararo kantis kansono titulizita 'Mama, Mama, me volas retroirar al utero (apertez do vua kelero)'. Ventro-parolanto havis pupeo nomizita Miki Mikrocerebro. Bokali konstante manifestis su sur la tablo, ed irge quon oli kontenis, me drinkis. Balde la klubo jiris e la spektaklo divenis nur intensa filmo. La dansistini frapet-dansis avan projektita pornografio-imaji. Homulo sen gambi gimnastikis.

'Quante plusa?' me krietis.

'Kompatinda Bill. Vu ne multe juas realeso, ka yes?'

'Ka realeso? Ico ne es reala. To omna esas pleata por perturbar avini,' me dicis. 'Tam falsa kam mala filmo. Vu esas quale omna pretendema art-ludanti quin me konocis che universitato—lo leda mustas esar plu reala kam lo bela.' Me konsideris lo kom bona repliko.

‘Se lo leda esas plu vasta kam lo bela, to ya esas realeso. Regardez.’ Il indikis.

Me regardis. Nuda yunulo esis katen-ligita a greto super la pordo arkatra.

‘Ed ibe.’

Homino an tablo kalme e sistematre perforis la pelo di sua brakio per sekures-pingli.

‘Ed ibe.’

Homulo bruisoze ed iterante frapis sua vizajo adsur la surfaco di tablo dum ke sua kompanuli ridis e klamis, ‘Tri! Quar! Kin!’

‘Ed ibe!’

L’oldulo, nun exhaustita, ye la drink-tablo pledis kun un de la prostitucatini, pledis e ploris. Elu ridachis.

‘Omnu volas esar ligita,’ KoKo murmuris, ‘perforita, abatata, uzata.’

‘Me ne aceptas lo.’ Me klozis mea okuli, kovris mea oreli e zumis ‘me me me me me.’

‘Ka vua nocioni pri realeso esas min nauzeiganta?’ KoKo questionis. ‘Me savas, ke vu povas audar me. Homi en vestari, obskure blua vestari, qui timas salutar plu bas-ranga homo, timas havar ideo originala, homi qui dicas Yes sioro, certe sioro, me quik facos lo, sioro, dum ke li konsideras su kom regnanti en la mondo. Ka li—ka *vu*—ne esas anke ligita, abatita?’

‘Vua feko metafizikal tedeskas.’

KoKo gutur-ridis. ‘Ne budez. Me jokas. Me sempre jokas. Nulo esas serioza, minime me. Quo esas vua bonhumoro?’

‘Me es tro ebria e tro iracoza por bonhumoro.’

Ilu ridetis e regardis adinfre. ‘La spektaklo balde finos. Me promisas, ke pose me ne plus tedos vu.’

Me regardis il tre suspekteme. ‘Ka vu promisas?’

Il solene trasis X sur sua pektoro ube ilua kordio devus esar.

La voco di Quint bramis dil sonili. ‘E nun ...’ tamburo-rulado ‘... gesiori, me esas fiera anuncar Madison la Marveloza, eskamotisto extraordinara!’ Cimbalo sonis.

Grasa hometo eniris la ceneyo. Lu portis kartunatra kostumo di diablo: reda kaudo flech-forma, forko, korni. Lua nazo esis tam reda kam la kostumo, ne pro fardo: me povis kontar la veini en ol de mea plaso.

La muzikisti forpozis lia instrumenti e prenis biri. La grasa diableto paciente vartis til ke l'audantaro taceskis. Gradope la babilado e ridado cesis, esis nula sono en la drinkeyo ecepte ulfoya tuso. La lumo kreskis. La chambro esis subite koldeta.

Madison la Marveloza avancis al bordo dil ceneyo e dicis, 'Vi deziras vidar magio. Quo esas magio? Kad olu restas exter realeso? Quo esas realeso? Moveto dil karpo, flamo-flagro, e—'

Lu levis sua manuo. Flamo violentoze acensis til la plafono. Kande la fumo dispersesis, korvo perchis sur lua reda maniko. Ol extensis la ali e kriachis.

'—la ideo di realeso renversesas.'

Ni aplaudis. Nulu nun aspektis solene. 'Ho!' me dicis. 'Ca homo es sat bona.'

KoKo afirmis, 'La maxim bona.'

La korvo lansis su aden la aero kun lauta krio e cirkumflugis super nia kapi. Omnu ridis e kriis ed aplaudis. La korvo retroflugis vers la ceneyo.

Madison vizis fingro ye l'ucelo. 'Altra moveto, e—'

La korvo, decensante, explozis.

'Magio.'

Un nigra plumo flotacis spirale aden la manuo dil magiisto. Lu montris ol.

'Vi pagas por vidar magio, vi expektas magio, e vu vidas … quo? Nun irgu povus stacar hike, manusignifar, e vu vidus magio. Irge quanta foli stacas en foresto, qua de li povus certe atestar ke l'arboro falinte ya facis bruiso?'

La plumo desaparis; on audis krio di fora korvo.

Ni libere aplaudis. Madison ridetis ruzeme.

'Me spektis lu kinfoye,' ulu an proxima tablo bramis, 'e me ne ja komprenas lu!'

Me ridetis ye KoKo. 'Ulo pri bona magiisto sempre igas me esar kom kindo itere.'

Il tremis.

Madison la Marveloza extensis sua reda diablo-mantelo, klakigis ol: ol divenis blanka mantelo havanta reda cirkli.

'Vi omnadie regardas la mondo, vi opinionas, ke vi komprenas ol. Vi direktas via vivi quale ludilo-treni e nultempe regardetas ultre la monti paper-pasta an la bordo di la tablo. Ma remarkez.'

Lu klakigis la fingri di amba manui e du ventizili ek nigra rozi apertesis.

'La mondo movas plu rapide kam l'okulo.'

La rozi paleskis, velkis, falis kom polvo.

Me suspekteme regardis KoKo. 'Ca homo esas tre filozofial, por kabareto. Lu sonas quale vu. Ka vi du es amiki?'

Il evitis mea regardo.

Madison forvishis la polvo de sua fingri. Lu stacigis sua forko sur la mancho, la denti supre, lasis ol. La forko duris stacar. Madison regardis ni tra la denti. 'Magio. Iluziono. Expekto. Realeso.' Lu levis sua dextra manuo super sua kapo e, sen irga emoco sur sua grasa vizajo, violentoze adinfre shokis la denti per ol.

L'audantaro kriachis, kriis quale ol ne kriabis dum l'ocido-baleto, la flogado, la deformiti.

Sango fluis alonge la forko, facis flako sur la pavimento.

Madison glitigis sua manuo perforita de la denti e montris la sangifanta vunduri a ni. Lore lu ektiris blanka ganto kotona e lente, sorgeme tiris ol adsur la manuo domajita. Ulmaniere la ganto restis senmakula.

Madison sizis la forko, ociligis ol por spricigar sango-guti adinter l'audantaro, subite haltigis ol indikante me. Lu klamis, 'Vu, sioro!'

Me tresayis, renversis vakua glaso.

'Yes, sioro, vu, sioro. Ka vu venos al ceneyo?'

Mea unesma impulso esis kriar No! Fole, me represis ta impulso. 'Pro quo?' me questionis vice kriar.

Rido del spektanti. Madison abasis la forko.

'Me bezonas helpanto. Mem kun magio, nula homo esas insulo.'

L'audantaro ridachis.

'Irez,' susuris KoKo. 'Helpez lu.'

Kompreno trapikis mea cerebro trempita. 'Pro to ni sideskis avan la ceneyo, ka ne? Vu projetis ico! Vu deziras, ke me irez adibe ed humiligez me!'

'Pro quo me dezirus lo? Me ne mem konocas vu.'

'Pro ke vu es dementa. Vu juas humiligar nekonocati.'

'Me ploras spektante trista filmi quale omnu.'

‘Vu nultempe ploris dum vua tota vivo,’ me dicis, ma quik savis, ke lo ne povas esar vera. Ma il ne ganez. ‘Me ne expozez me kom folo avan ca perversi!’

‘Pro quo suciar pri lia opinioni? Vu nultempe itere vidos li. Irez. Por la spektaklo. Esos amuziva. Irez.’

‘Sioro!’ Madison dicis. ‘Ni vartas. Ni omna vartas.’

KoKo prenis mea kudo. ‘Irez!’

Me liberigis me, ma staceskis. La homi voco-salutis me.

Timigita, me negracioze shancelis vers la ceneyo. Me ne trovis la grado, la saxofonisto shovis me, me faletis. La spektanti mokis, ‘Ho, Baryshnikov!’ ‘Un del kripligit infanti di Jerry Lewis, ka ne?’ ‘Kerlo en vestaro, quala asno.’ Ante ke me atingis Madison, mea vizajo esis tam reda kam lua kostumo.

Lu esis ne altstatura. Me regardis la suprajo di lua kalva kapo. Lu jentile salutis me per kapsigno ed ofris manuo. La manuo gantizita. Me presis ol. Mea manuo esis rede indutita, ma la ganto restis perfekte blanka.

Lu pozis manuo aden sua kostumo ed ektiris pafilo. Granda pafilo. Me preske shamigis me.

‘Ne anxiez,’ Madison dicis. ‘Me ne sucesus longatempe se me pafus mea spektanti. Yen Magnum .44. Quale en la filmi di Clint Eastwood. Ol aspektas lede, ka ne? Nu, ol esas plu leda kam olua aspekto. Ol povas pafar kuglo tra stala plako dika de dek centimetri, o mortigar baleno.’ Lu ofris ol a me. ‘Prenez ol.’

Me trepidis quale nudisto dum januaro, ma extensis manuo por prenar ol. Madison tre dolce pozis la pafilo adsur mea palmo. Me nultempe tushabis pafilo, ma me savis, ke oli ne esas quale ica kozo. Me regardis atencoze: en mea manuo esis makrelo mortinta.

L’audantaro ridegis.

Madison dicis, ‘Pardonez me,’ e la fisho esis itere pafilo. ‘Examenez ol, me pregas.’

Ol esis pezoza e kolda e leda. ‘Ol es pafilo.’ Me levis mea shultri.

‘Yen la municionuyo. Examenez ol, me pregas.’

La municionuyo kontenis rango di kugli briletanta. Se oli pendabus de ora kateno, oli esabus kelke beleta. ‘Kugli.’

‘Quanta?’

Me kontis. ‘Duadek.’

Lu riprenis la pafilo, pulsis la municionuyo aden ol. Ol kliktis. Du garsonini portis tra l'audantaro kartona plako homo-forma ed apogis ol an la brika muro ye la dopajo dil ceneyo. Madison retrodonis la pafilo a me. 'Me pregas, pafez ta skopo-plako.'

Me palpebragis. 'Me—me nultempe antee pafis.'

L'audantaro anhelis astonate. Esis tala turbo.

Madison frunsis sua fronto. 'On simple apuntas la pafilo. Regardez ico, aliniez ol kun la skopo-plako, e presez la destensilo. Milde.'

Me konkordis per kapsigno, levis la pafilo, apuntis ol vers la homo kartona. La pafilo esis tre pezoza e mea brakio tremis. Me subtenis ol per mea altra manuo, klozis mea okuli, pregis taceme, e presis la destensilo. Milde.

L'explozo sukusis mea osti e frapegis mea timpani. Me kriachis e kovris mea oreli, forte frapis mea kapo per la kroso dil pafilo. Apertante mea okuli, me vidis, ke la skopo-plako havis truego qua perforis ventro kartona. Polvo de la brika muro pulverigita flotacis cirkum la skopo-plako quale reda nubo.

'Do, ne tro desfacila, ka ne?' Mea oreli tante tinklis ke me povis apene audar. 'Retrodonez la pafilo, me pregas.'

Me felice retrodonis ol a lu.

Lu ektiris la municionuyo. 'Kontez.'

Me kontis la kugli. 'Dekenon.'

Lu ri-insertis la municionuyo, retrodonis la pafilo a me.

'Nun.' Lu marchis al skopo-plako e pozis su avan ol. 'Me deziras, ke vu pafez me.'

'No!'

Reakto automata.

'Nun, bonvole pafez me.'

Me pensis dum longa minuto e decidis, ke la magiisto probable havis vakua kugli en la municionuyo dop l'unesma reala kuglo, od omni esas vakua ed explozajo en la skopo-plako funcionas samatempe kande on pafas. Fierache, me ridetis e levis la pafilo.

'Oke,' me dicis, ed ante ke lu havis plusa instanto por preparar su, me pafis.

Kande la polvo dispersesis, Madison ankore stacis. Esabis ya vakua kuglo.

Lu forpazis. En la skopo-plako esis nova truego. Lu movis la plako ed indikis duesma kuglo-truo en la brika muro. L'audantaro aplaudis e siflis. Madison modeste reverencis.
Me desafable regardis lu.
'Ka vu ankore supozas, ke oli esas vakua kugli?' la magiisto dicis. 'Oli esas reala. Me juras. On ne povas nocar me hike. Ico esas povo-loko. Ca ceneyo esas la centro di povo-reto, ca povo esas uzebla da iniciato. Pro to me pleas hike vice che David Letterman.' Rido. 'Ka vu ne kredas? Nu, itere pafez me. O pafez la skopo-plako. Irge quan vu volas.'
Me ne hezitis. 'Vu.'
Madison gutur-ridis ed itere staceskis avan la plako kartona. 'Segunvole.'
'No,' me dicis. 'Stacez ibe.'
Madison reverencis per jentila bonhumoro e movis addextre del skopo-plako.
Me sorgeme vizis direte la rideto fieracha sur ta grasa vizajo di ebriulo. Me pafis.
Me faliis. Mem me vidis, ke la kuglo frapis la muro super lua kapo. Reda brik-polvo jetesis del muro e kovris la mantelo di Madison.
'Nu, nu, kuglo disipita. Pro to me portas reda vesti.' Lu avancis. 'Por pruvar mea povo e la povo di ca loko, me bezonas plusa voluntario. Nam me povas protektar ne nur me, ma anke altri.' Lu gestis, la lumizili en la chambro enswichesis, la drinkeyo aparis mizeroze lumizita. 'Qua audacas? Qua audacas pafesar e formarchar ridetante?'
Omnu ululis e levis manui.
Ma KoKo staceskis e venis a la ceneyo.
La klubo quik plenigesis per susurado. 'KoKo!' 'Esas KoKo, ka ne?' 'Quala viro!' 'Ho, yen KoKo!'
La tri Japoniani murmuris e kudpulsis l'una l'altra.
Quint aspektante desafable pazis dedop la drink-tablo, livis la mikrofono rulanta sur la surfaco.
Jema abandonis la Shrinerani e lente preterpasis tabli vers nia tablo.
KoKo aplomboze acensis al ceneyo e proximeskis a Madison. 'Sioro,' dicis Madison, 'me honorizesas pro vua fido a me.' Li presis la manui.

KoKo iris al skopo-plako, regardis la trui, e nelaute siflis. L'audantaro polite ridis pro ilua *sang-froid*. Il pozis su avan la plako; pensis; desbutonagis la kashmira vestono quadratizita ed adjustigis ol por rektigar olua linei. Il aspektis tro multe quale *GQ*-posturisto.

'Ka vu esas pacoza?' questionis Madison.

'Nultempe plu bona,' respondis KoKo.

'Ka vu konfidas vu a la povi di ca loko, ed a me qua manipulas ta povi?'

'Certe, pro quo ne?'

L'audantaro aplaudis.

'Tacez, me pregas,' dicis Madison. L'audantaro nemediate taceskis. A KoKo: 'Kad ico esas facita segun vua volo?' lu dicis quale katekizero.

KoKo faligis la rideto, regardis me solene. 'Yes ya.'

'E vu dicas, ico esez.'

'Me lon dicas.'

'E vu aceptas to quo eventos.'

'Me aceptas.'

Madison sospiris, e formarchis. 'Pafez segunvole.'

'Pow pow,' KoKo pluse dicis jokeme.

'Ha ha.' Me klemis la denti e levis la pafilo. Me abasis la pafilo. 'Ka vu esas certa, ke ta stroko funcionos?'

Madison afirmis per kapsigno.

Me itere levis la pafilo. Me kovresis per sudoro oleatra e frostiganta. Me abasis la pafilo.

'Ta necerteso esas terorinda,' KoKo citis. 'Me esperas, ke ol duros.'

'Bonvole pafez,' dicis Madison.

'Pafez,' incitis KoKo.

Me sikigis mea manui l'una pos l'altra per mea pantalono rugoza.

'Pafez il, me pregas.'

KoKo ridetis. 'Pafez me, me pregas.'

Quala fantazio. Yes, esas habila stroko di magiisto, ma on revas, ka ne? Ka vu humiligis me? Me docos leciono.

> ‘Nu, Bill, qua esas ta stranj odoro?’
> ‘Fusil-pulvero, Marcia. Ol ankore restas, irge quante me netigas ca vestaro.’

‘Pafez me,’ KoKo dicis.

Me levis la pafilo.

‘*Pafez me!’*

‘*Oke!’* me klamis, e nemildce presis la destensilo.

L’explozo shanceligis la muri, desplasis mea denti, tremigis la tero.

La kapo di KoKo apertesis quale belega reda rozo e spricis adsur la dopajo dil ceneyo. Ilua korpo restis rekte dum longa instanto. Ol semblis esar triste abandonita sen la kapo kom kompano. Pose ol falis avane aden desordinita amaso per sono quan me deziras obliviar.

La pafilo falis de mea manuo.

Semblis esar eterno til ke ulu kriis.

5

Dum longa tempo nulu movis.

Fine bramis la voco di Quint de la sonili. 'Esas nula kauzo por paniko! Me pregas, restez kalma! Esas nula kauzo por paniko!'

Omnu quik panikis. La plumulto salte staceskis ed hastis vers la pordo. Esis frakas-bruiso dum ke tabli renversesis, boteli flugis, sidili falis. Me audis krii e jemi de homi fulita. La nuda yunulo katen-ligita super la pordo konvulsis kontre la kateni e klamis, 'Despendez me! Despendez me nun!' La muzikisti kalme pozis lia instrumenti aden l'etuyi e kalme ekiris tra pordo apud la ceneyo. Quint kuris addop la drink-tablo e desaparis tra la trapo.

Adminime dekedu spektanti, omni vestizita segun modi de la 1960ma yari, restis statuatre en lia sidili: hipi-jurio. Quale me ne antee remarkis li? Lente, kom un homo, li staceskis. 'Ko*Ko!* Ko*Ko!* Ko*Ko!'* li plan-kantis. Lia vizaji tordis su aden maskili di demoni Japoniana. 'Ko*Ko!* Ko*Ko!* Ko*Ko!'* Li avancis per un pazo.

Jema saltis adsur la ceneyo e ripis a me. 'Venez!'

'Ka?'

El sizis la Magnum del pavimento ed apuntis ol vers l'avancanta flor-filii. La hipii ankore avancis per plusa pazo.

‘Ko*Ko!* Ko*Ko!* Ko*Ko!’* Du de li singlutis, ma lia vizaji ne esis trista.

‘Movez vu!’ Jema klamis.

‘Quo? Pro quo? Adube?’

‘Iesu! Nur movez!’

‘Ko*Ko!* Ko*Ko!’*

La pafilo evidente ne importis a la hipii, qui pluproximeskis.

‘Movez movez movez!’ Jema imperis. ‘Ca klauni volas arachar vua pulmoni ed uzar oli kom lufai. Esas pordo dop ta kurteno, *uzez ol!’*

La hipii stacis ye la bordo dil ceneyo. Lia okuli similesis mikra reda lum-ampuli e me subite frapesis dal pensajo, ke forirar esas ya bona ideo. Me faletis vers la kurteno, forjetis ol, intrikis me en ol, liberigis me, trovis la pordo ed apertis ol. Jema, gardante mea dorso, trashovis me, ‘huf,’ e bruisoze klozis e riglagis la pordo dop ni.

Ni esis nun en streta, obskura, sinuifanta koridoro. ‘Cavoye,’ Jema dicis.

‘He,’ me dicis anhelante, ‘vartez! Ka vu ne opinionas, ke me devas restar pokatempe? Me jus mortig— mort— mort—’ La vorto ne ekvenis.

‘Obliviez lu, lu es historio.’

‘Nun *vartez.*’ Me haltis ed apogis me an la muro. ‘Me ne devas forirar til ke ni klarigas la situeso.’

Jema jiris furioze a me. ‘Askoltez,’ el grondis, ‘ka vu deziras vivar?’

‘Me deziras savar to quo per inferno eventas. Me jus mortig— mort— mort— E subite esas multa homi venanta vers me quale zombii de *La Mortinti Marchanta*, e vu havas la pafilo, e vu pleas la rolo di televiziono-policisto kun mea vivo. Pluse, me forkuras de to quo esis evidente acidentala mort— mort— acidento. Nu, me ne savas pri vu, ma me darfas savar to quo eventas.’

Jema desafable regardis me. ‘Quon vu expektas, per frequentar tala homi?’

‘Quo?’

Bruiso sonis dop ni, bruiso quale tumulto avan la Bastille.

‘Me esforcas salvar vua vivo senvalora! Nun venez!’

‘Ma—’

Jema shovis elua nazo a la mea. 'Askoltez, puero. Vu jus mortigis lia deo, ka vu komprenas? E li ne esas pardonema.'

'Ko*Ko!* Ko*Ko!* Ko*Ko!* Ko*Ko!*'

'Quo es—'

'Ultre la fakto ke me salvas vu e vu debas a me, me anke havas pario pri ca ludo. Me esas detektivo privata, e me havas kliento qua engajis me por inquestar vua bel amiko Aziana. Me devabus kunvenigar ta du homi, ma vua prodajo negis ta posibleso. Or, me duktos vu ipsa por renkontrar la patrono. Lu certe havos multa questioni pri vua ludo suspektinda.' El pauzis por inhalar. 'Ka vu nun komprenas? Kad omno esas nun klara?'

La mondo rotacis cirkum me. 'Me esas tre konfuzigita.'

'Mea kordio doloras por vu. Nun venez, me havas tasko e me intencas meritar mea honorario.'

El pulsis me alonge la koridoro.

Me faletis pro fenduro en la pavimento. El stacigis me. El esis tre forta. 'Vartez. Komprenez. Me savas nulo pri KoKo. Me nur konoceskis il kelka hori ante nun.'

'Dicez lo al armeo.'

'Esas vera! Me vagis en la stradi pro mikra krizo personal—'

Frakas-bruiso e bramo dop ni.

Jema forte frapetis mea kulo. 'Ka vu parolas pri krizo? Li krevis la pordo! Movez!'

'Santa feko, li bramas quale leoni!'

'Kurez!'

Ne esis bona tempo por debato polita. Me kuris. Me plaudis tra flaki de ulo viskoza, frapis mea kapo kontre basa konduktilo, laceris mea vestono per rango de klovi expozita; me ne lenteskis. La sovaja mujo dop me plulauteskis. Ka la Fantomo dil Opero tale timis dum ke lu esforcis eskapar la turbacho Parisana? Alonge la koridoro, cirkum furnazo, alonge planko-rampo a krulanta gradi betona, qua duktis ad altra koridoro obskura.

'Adube ni iras?' me anhelis.

'Adextere!'

La tondro del persequanta maniiki diminutis, e me respiris plu facile. Me povis vidar nulo, ma Jema pulsis e preterpasis me por apertar pordo per ped-frapo, e ni esas itere an Foso-Strado, for la kabareto de kin pordi.

Nun pluvegis. Esis multa polic-automobili e du ambulanci cintilifanta per reda e blua e flava lumi exter la klubo, e cirkum olti, malgre la pluvego, granda turbo stacis babilante, questionante, ridante, gestante, beante. Me rikonocis nia afabla garsonino e la nuda yunulo, qua nun pudoroze tenis sua kateni avan sua inguino. La turbo taceskis kurtatempe kande du kamilisti blanke vestizita ekportis kamilo kovrita per tuko rede makulizita. Mea stomako danseskis. La turbo presis su cirkum l'ambulanco.

'Gapanti. Kraso dil mondo,' Jema dicis pro repugno. 'Venez. Esas loki adirendr, agi agenda homi vizitenda.'

Ulu tushis mea shultro. 'Me demandas pardono.'

Me emisis alta kriacho e quik krulis al trotuaro. Jema rapide jiris e levis la pafilo.

La tri Japonianuli portanta kamizi Hawaiiana qui komprabis drinkaji por ni nun obstruktis nia voyo per rideti polita. Un de li diskrete reverencis.

'Ni deziras parolar kun la yuna jentilulo. Se vu komplezus.'

Mea cerebro flagris ATENCEZ e me jemis, 'Quo nun?'

'Bonvole pardonez mea maniero nepolita. Permisez me prizentar me. Me nomesas Fernand Goshima. Yen mea kolegi, Yukio Yoshida ed Hodaka Ota.'

'Me joyas konoceskar vi,' me dicis automate. 'Bill—'

'Tacez!' Jema dicis, e frapis me. El shovis la Magnum vers ili. 'Quon vu volas, Tojo?'

Goshima grimasis pro l'insulto grosiera. 'Me regretas, me evidente ne parolis klare. Mea nomo esas Goshima. Goshima. Ni volas havar to quo esas en la posho dil yuna jentilulo.'

Mea manuo tastis mea vestono e sentis mikra saliajo en la pektor-posho, qua ne esis mea kordio bateganta.

L'okuli di Jema flamifis. Elu ridetis streta rideto e sukusis sua kapo. 'Vu vidis ulo quon me ne remarkis.'

'Bonvole donez ol a ni.'

'Nule, Hirohito. Ca folo e lua havaji esas la mea.'

'Goshima! Mea nomo esas Goshima! Pardonez me. Me demandas, ke vu irez kun ni en nia automobilo, danko,' lu dicis tre jentile.

Jema iritate levis la pafilo. 'E me dicas, Retroirez! Ecepte ke vi opinionus, ke morto esus bona por vua kariero.'

La du altra Japoniani quik ektiris tre granda pafili ed apuntis a Jema.

'Vu povas pafar nur un de ni ante ke ni havos vi,' dicis Goshima. 'Me supozas, ke vi nun konkordas. Via interesto esas kalme kunirar, me gratitudas.'

Jema hezitis. Elu regardis la du grandega pafili tenata da ferma manui, blasfemis, ed abasis la Magnum.

Un de la Japoniani ridetis ed ektiris du manoti. Goshima fingre reprimandis. 'Me supozas, ke restrikturi ne necesesas.'

La homo desfelice forpozis la manoti.

La chefo ankore regardis ni. 'Vi volunte sequos me, ka yes?'

La du homi armizita flankumis ni.

Krio kordio-laceranta subite perforis nia oreli.

'Ban-zai!'

Ulo granda e pezoza aplastesis ye mea pedi. Me frapetis mea hari gutifanta de mea okuli, regardis spasmatre adsupre, e vidis longa hararo e barbo regardachar me del tekto. Manuo facis paco-signo.

'Ban-zai!'

Flor-poto siflis adinfre e frakasesis apud me. Me audis ulu supre sisar, 'Feko. Faliis.'

Krii venis del fenestri cirkume. *'Ban-zai! Ban-zai!'* Foso-Strado divenis ceno en la filmo *Shogun-Asasinero*. La Japoniani kovris lia kapi e klamis perplexe l'una a l'altri.

'Ban-zai!'

Vita-Max sisis preterpasante me, rikochis de fronto Japoniana. Ota faligis sua pafilo e falis al tero.

Ulo frapis mea dorso. Ne koqueyo-aparato, ma Jema.

'Ne stacez, movez!'

Me galopis alonge Foso-Strado quale gananto dil Derby konkurso. Me ne antee kuris portante le Prada, ta shui ne fabrikesis por rapida movado ed oli ne bone sizis la pavimento humida, ma me damnis la veziketi ne-evitebla e forhastis. Quale Jema povis kurar tam rapide kam me en sua alta boti, me ne savas, ma irinte cirkum strad-angulo aden Delancy Strado, me trovis el ankore apud me.

Volkswagen-furgoneto kriachis cirkum la strad-angulo e vehis rekte vers ni.

Jema ped-frapis me aden pordeyo konvenanta. La furgoneto preterhastis.

'Quo per Deo eventas?'

'Sequanti di KoKo,' explikis Jema. 'Li volas venjar lua morto. Atencez!'

La furgoneto haltis stridante en spumo de flako ed itere hastis retroe vers ni. Ni kuris del pordeyo, trans la strado, addop forjetajo-bidoni.

'Ilua *qui?'* me sisis. 'Qua il esas, Jim Jones?'

'Simile. Lu esis kulto, e ta marihuano-fumanti ne repozos til ke vu esas muelita karno.'

Jema saltis adsupre, sizis forjetajuyo, jiris e lansis ol ye la furgoneto proximeskanta. La bidono trafrakasis la vento-shirmilo, la furgoneto rotacis nekontrolata e shokis la stala pordego di *bodega.*

'Deo!'

'Venez!'

'Vu forsan mortigis ta homo!'

'Bonege! Venez!'

'Ne povas,' me ploretis.

'Movez ta pedi!'

'No, ne povas.' Me falis an la muro e singlutis. 'Ne povas. Esas tro stranja. Me ne povas komprenar. Ico ne esas mea vivo, es tro stranja.'

'Oke. Ni parolos.'

Me regardis el, kelke surprizite.

'Me komencos.' Elu ridetis maligne. 'Quo esas en vua posho?'

Me itere sentis la ulo en mea posho. 'Nulo.' Me ridetis.

'Ho, per Deo.' El extensis manuo vers me.

Me evitis la manuo. 'No!' Me ne mem savis to quo esis en mea posho, ma me urjante deziris gardar ol.

'Ka vu esas brava? Vu semblas obliviar, ke *me* havas la pafilo.' El pozis la fusiltubo dil Magnum an mea nazo, nur por vidar mea du okuli strabeskar.

Nigra Honda aparis kriachante. Per l'obskura strado-lampi ni dicernis en ol tri vizaji Aziana.

'Kristo!' El frapetis la muro pro extazo di iraco. 'Quo vu esas, magneto por anusi?'

'Ne questionez me, me esas okupata per dementeskar.'

‘Abasez vu!’

Ni falis dop la forjetajuyi e ne respiris.

La Honda preterpasis ni. Ni itere respiris. La Honda haltis, embragis inverse, retrovenis.

‘Damno! Staceskez!’

‘Pro quo?’ me grondis. ‘Ka plusa forjetajuyi mankas a vu?’

‘Staceskez!’

Me sospiris e staceskis. Jema kuris alonge la strado. La Honda mujis dop el. Pos instanto me esis sola sur la strado.

Me prizas pensar, ke me ne esas tota idioto, ma plura sekundi pasis ante ke me komprenis l’implikaji dil situeso. Se on kuras por salvar la vivo, pro quo ne evitar *omna* dementi?

Ulloke fore me audis ke Jema klamis, ‘He!’

Frenago kriachanta.

Me kuris.

Pos kin minuti me esis senespere perdita en la stradeti bruisoza e tordita dil Urbeto Chiniana. Turist-butiki, DVD-butiki, laverii, importaceyi, anadi mortinta e grilita qui pendis en karnvendeyo-fenestri: marvelolando Oriental cirkum me, e nul evidenta ekireyo. En mea stando di paranoyo kreskanta, to ne esis loko juebla. Me esis kaptita en bunta koshmaro kalidoskopatra—omnube esis nigra Honda-i, kamizi Hawaiiana, vizaji Aziana. Me konfesas, ke imaji di Fu Manchu e Mr. Moto dansis tra mea cerebro; tale la sekreta eduko de kulturo populara montras su dum krizo. Fenestri esis kovrita per pornografio flaveskinta en alfabeti nelektebla. Viri en subjileti makulizita sidis sur peroni e sidili faldebla, desafable regardis me dum ke me preterfaletis. Kati volvis su cirkum mea ped-koli por gambitar me. Bando de punki Vietnama havanta purpura mohawk-harari mokis me e jetis sigareti brulanta vers mea vestaro kande me desesperante demandis la direciono al maxim proxima metroo.

Me kuris aden la mezo dil strado por serchar taxio. Un aparis: neposible pluv-nokte en Manhattan. Me vovis frequentar kirko tam balde posible. Me frenezioze manusignifis; la taxio preterhastis per sovaja spumo di aquo sordida. La nexta polite enswichis sua Engajita-lumo ante trempar mea formo ocilanta. La triesma ne suciis deviacar de me—me jetis me a la trotuaro por eskapar morto.

Exhaustite, desesperante, me sideskis ye fundo di strad-afisho sur qua esis skribita Jefferson ed esforcis kolektar mea mento dispersita. Ma esas nula repozo por le perplexigita. Audante lauta sono de multa telefonili, me regardetis adsupre e vidis rangi de homi magra e longa-hara qui portis hanch-embracanta seglo-pantaloni. Li omna portis posh-telefonili ed avancis sistematre alonge la strado vers me.

Me preske vomis, tam egale pro lia vesti kam pro la danjero proximeskanta. Me cirkumregardis serchante eskapo-moyeno.

Trans la strado, neon-afisho flagris blue e rozee tra la pluvo—KONSILERO SPIRITAL   SRO HELEN   SEANCI.

Me hastis adibe e tra la vitra pordo.

Klosheto tinkletis kande me eniris. Me sufokis e sizis ol por silencigar ol. Lore me falis an la pordo e regardis la cirkumajo.

Ol esis chambro mikra e desordinita, obskure lumizita. Silka sharpi e shali Indiana pendis de la muri, de la lampi. La bruiso surdiganta del strado esis matida hike, la nura sono distinta esis ridado registragita de televiziono en dopa chambro. Planti esis omnube, orkidei karnatra, filodendri sizema, palmieri enorma, hederi e filiki e jasmini. La aero esis humida, sufokanta. Nubo flotacis sub la plafono, mixuro de sigaret-fumo e ranca incenso.

Voco klamis, 'Saluto, sideskez, me venos balde.'

Esis tableto ronda e du stuli metala—mobli por gazono. Buxegi kartona esis amasigita sur la stuli.

'Volunte formovez ta buxi. Me quik venas.'

Me forpozis la buxi de un stulo e sideskis. Ulo murmuris. Me regardis adsupre: granda flava kato perchis en pendanta poto di hedero.

'Yen me venas.'

Mikra homino havanta nigra hararo eniris del pordo celita dop oranjiero, taso de teo en l'una manuo, pako de Virginia-Slims-sigareti en l'altra. El portis streta jinzo striizita e kamizo sen maniki. El forsan evis triadek o kinadek yari: pro ta pezoza okulfardo, qua povus savar? El portis en un orelo pentagram-orelringo, tri granda kruci cirkum la kolo, e rozario kom zono. Evidente homino qua ne tentas fato.

El jetis la sigareti adsur la tablo, shovis Slim acendita aden la boko, regardis strabe tra la fumo, e forfrapis la buxi de l'altra stulo. 'Roz-petali benedikita,' el explikis neklare. 'Santigita dal

Santa Virgino ipsa. Komprenez, el aparas omnajovdie che domo en Queens. Esas advera vidajo, me dicas. Un dolaro po petalo, ka vu deziras?'

Me palpebragis e negis per kapsigno. 'No, me dankas.'

'Rikonsiderez, esas bona komprajo. Ol esas miraklo, ma, advere, quo ne esas? Or, ka vu deziras exploro? Esas tre tarda, me mustas igar vu pagar kelke pluse.'

Longa-hara kapi movis ultre la flagranta neon-afisho. Me glutis. 'Volunte.'

'Bonege. Nu, ni komforteskez. Pro quo ne desmetar ta kravato, vua shui? Ka vu deziras teo?'

Me murmuris, 'No,' e ne-nete shovis mea Givenchy-kravato aden posho.

Sro Helen drinketis sua teo e sidis laxe. 'Dicez ulo pri vu. Quale vu nomesas? Quo es vua laboro?'

Me snortis. 'Ka vu ne ja savas?'

Elua vizajo acerbeskis. 'Komprenende,' el dicis mok-ridetante. 'Me nur facis konverso amikal. Ma vu ne havas tempo por agar amikale, ka ne, Bill? Homi volas mortigar vu.'

Me beis.

'Nu, ni preparez ni, pose ni konsultos Taroko e Kristalo.'

Dum instanto me supozis, ke elu referis a la du kati qui flaris mea kalzeti.

El staceskis. 'Kad incenso jenas vu? Muziko? Ne importas, esas me qua mustas preparar me, *vu* certe ne esos aceptema canokte.'

El enswichis antiqua stereofonilo. Nov-Era muziko reveme flotacis de sonili celita en anguli dop kaktusi. Sro Helen acendis alumeto e dansis tra la chambro, acendis incensizili pozita en diversa loki. El itere sideskis, embracis kato, faligis ol, klozis l'okuli, extensis la brakii alte super sua kapo. La kudi krakis.

'Ha. Oke. Ni komencez per respir-exerci, vu bezonas olti. Respirez profunde, igez la aero di Deo irar a la fundi di vua pulmoni, til la fundi. Inhalante, ni sentez la povo kosmal pulsar aden nia korpi; exhalante, sentez la nepuraji de tenseso, odio, e timo ejektita, forjetita retroe aden la Dung-Amaso Deal por esar purigita. E per Deo, esforcez laxeskar, oke? Esforcez obtenar ulo po vua duadek dolari.

'Ka vu es pronta? Oke, inhalez. Exhalez. Inhalez—profunde, Bill, la pulmoni bezonas grandeso. Lasez me vidar ke vua ventro

bufas. Bonege. Exhalez. Inhalez. Exhalez. Eksputez la fango de vua mento, Bill! Inhalez! Venas la povo! Exhalez! Me sentas ol—iras la feko!'

Me vertijeskis.

'Ka vu sentas ito?' kantis Sro Helen. 'Ka vu sentas ke l'energio marveloza fluas tra vua karno? To esas l'Elektro dil Universo, Bill! Ni konektas ni al Generatoro Kosmal, ol exercas ni, Bill!'

'Me hiperventileskas.'

'Ektusez ta negaji! Cedez vu al Povo! Yes! Inhalez! Exhalez! Inhalez! Exhalez! Me vidas ta nigra fluo de obstinemeso varsata ek vua naztrui, Bill. Inhalez! Exhalez! Yes! Yes!'

Mea fingri priklis.

'Oke,' el dicis min laute. 'Hu, Bill, vu esas advere fushita. Vua aureolo esas fango-bruna, tintita rede. Me opinionas, ke ni devas uzar kolor-terapio ante procedar. On mustas standar bone por konversar kun Deo. El ne prizas cerebri fangoza. Itere klozez l'okuli, Bill. Sidez laxe, lasez vu fluar segun mea vorti.'

Aceptinte mea nova rolo kom fliper-bulo, me klozis mea okuli.

Sro Helen parolis nelaute, klare, voco quale kuseno velvura. 'Super vua kapo, pordo apertesas por revelar blanka lumo brilanta, quale se on levas la trapo di spaconavo di Steven Spielberg. Ca lumo radias graco, e beleso, ed amo omninkluzanta. Ol fluas del trapo e tushas la suprajo di vua kapo—sentez la suprajo di vua kapo priklar sub ta lumo. Ka vu sentas ol? Nun ol fluas adinfre, a vua fronto. Sentez la fronto priklar....'

Elua voco kalmiganta zumadis dum ke me glitis aden dolca tranco—ulo a qua me decidis ne kustumeskar.

'... e la lumo envelopas vu, kovras vu, lumizas vu, iluminas vua spirito, forbrulas vua falii, vua timi, vua anxio, vua desespero...'

Ed yes, me vidis ke ta lumo brilanta tushis me, kovris me, fluis tra me, til ke me imaginis me flamifar quale granda torcho. Me sentis me laxeskar, kalmeskar, itere divenar kapabla efektigar irgo, dum ke la lumo kosmal forvishis la nigra krusto di tenseso e teroro quale la enzimi kartuna en televizion-anunco. Mea shultri defalis pro tota alejo, mea manui pendis pezoze ye mea flanki, mea pedi glitis sub la tablo.

‘… e vu esas envolvita en blanka kokono cintilifanta, facita ek l’Energio di lo Eterna. En ca kokono, nulo nociva povas atingar vu. Omna forci maligna restas senpova exter ol. Vu esas tote protektita dal Povo di Deo, Elua Lumo, Elua Amo miraklatra.’

Instanto tacema.

Sro Helen dicis dolce, ‘E do ni esas.’

Me apertis mea okuli, plu kam kelke stuporigita.

‘Tre bone!’ dicis Sro Helen. El aplaudis me. ‘Bonege! Oke! Vu advere eniris la spirito, me remarkis. Hu! Me amas kande la laboro ya funcionas. Nu! Oke!’ El staceskis e dansis kurta bugi-wugi pro joyo. ‘Yes! Ol funcionis! Oke! Oke,’ el anhelis, ‘me opinionas, ke nun es bona tempo por parolar kun Taroko, ka vu konkordas?’

El sizis nigra silka sharpo del parieto e kovris la tablo per ol. El iris al fenestro e prenis sordida pako de karti paruzita de la solio, sideskis, mixis la karti tam habile kam eskrokanto. ‘Esos amuziva, Bill, me savas ke vu havos tre komplexa disdonajo. Misterii zumas cirkum vu quale kulci dum dio sunoza. Tranchez la pako, me pregas. Per la sinistra manuo.’

Me tranchis la pako per mea sinistra manuo.

El prenis la karti, presis oli an elua sino, klozis l’okuli, respiris profunde, e murmuris ula prego. Lore el apertis l’okuli, larje ridetis ye me, e dicis, ‘Nu, a laboro.’

Rapide, habile, el disdonis la karti, l’unesma du l’una supre l’altra en formo di kruco, la quar sequanta cirkum olti, ye la fundo, la sinistra latero, ye la suprajo, la dextra latero, e plusa quar karti en kolumno dextre. ‘Yen la Kruco e Bastono,’ el explikis. ‘La Kruco enfokigas, la Bastono subtenas ed indikas rezulturo.’

El longe studiis la disdonajo. Un de la kati saltis a mea gremio e murmurante establisis su por dormeto. Me ne multe prizas kati.

Fine Sro Helen laxeskis e longe siflis.

‘Quo?’ me questionis. ‘Quo?’

El itere siflis e sukusis la kapo. ‘Ho ve, Bill, vu intermixis vu en granda malajo.’

Ta omna nigra negaji hastis violentoze aden me, trapasis mea blanka kokono tam facile kam automobilo vehas tra sako papera.

‘Quala homin vu frequentas. Ed ico!’ El poniardagis per fingro la karti central. ‘La Rejulo di Espadi inversigita, viro plena de komploti e ruzachaji. Krucumita dal Charo, qua en ca figuro povas signifikar nur deziri dekadanta ed anmo partigita. Ho, me sat bone konocas ilta!’

‘Qua?’ me susuris.

‘Vu savas tam bone kam me,’ el grondis. ‘Me batalias ilta dum tri monati per mea pregi e guidanti spirital. Me batalias lu por la anmi dil homi di ca urbo, e per singla anmo quan me ganis de lu, me vidis lu kelke mortar! Ho, vu savas qua lu esas same kam me, Bill!’

‘Ka KoKo?’

El afirmis per kapsigno, labii streta, okuli feroca. ‘Olta es un de lua nomi. On nomas lu KoKo, Koichi, Kuros … mil, mil nomi! Ma lua vera nomo esas Filio di Satano!’

Me regardegis. ‘He?’

‘Yes ya, yes ya! Lu esas la frayo dil Diablo! Lu luras centi de anmi perdita por adorar lu. Lu dicis, ke lu esas homo de fora mondo, ke lu venis de altra planeto per spaconavo. Nu, la simboliko esas evidenta, infanto komprenus ol. Regardez! Regardez hike!’

El indikis la suba karto dil kruco. Me nultempe atencabis Taroko-karti od irgo okulta, ma me nun tote atencis el.

‘La Pendigito. Vu esis en stando di nedecidemeso, perdita, vu cedis vu ad irga forco qua dezirus prenar vu. E lu,’ el frapetis la Rejulo di Espadi, ‘esis pronta! Ed hike. La Rejino di Espadi—la trauro qua igis vu cedar vu a lu. Ed hike! La Hierofanto! La rolo quan lu esperas asumar pos vinkir nia anmi. Ed hike! La Dek de Espadi—espadi, espadi, espadi!—la ruino di lua projeti e komploti—lua konsterno kande vu destruktis lua esperi e mortigis lu!’

Me anhelis. ‘Ka vu savas—?’

‘Se me ne savus … se me pensus, ke vu esas la lua …’

Me glutegis.

‘Ma nun regardez la Bastono.’

Me inklinis me plu proxime.

‘La Du de Kupi—uniono di lo maskula e lo femina qua simbolizas e la komenco di amo e la atingo di harmonio perfekta. Super olta, l’Ok de Bastoni—rapida movado, flugo,

mem fugo, persequo, danjero, temerareso havanta sat bona chanco sucesar. Super olta, la Turmo—falo di fiereso, la destrukto di ambiciono egoista.' El gutur-ridis. 'Me amas ta karto. E fine, la konkluzo dil disdonajo—la Folo.' Elu ridetis ye me.

Me frunsis mea fronto. 'Ma quon to omna signifikas?'

'Se vu travivus, Bill,' el dicis mediteme, 'se vu transvivus ca nokto ...'

'Quo? Quo?'

El levis manuo por tacigar me. El lente prenis la karto-pako e disdonis quar plusa karti adsub la Kruco.

Elua mieno quik chanjis a necerteso, perplexeso.

'Ka l'Aso de Kupi? La Fortuno-Roto? Sep de Kupi ... iluziono, decepto ... ka Judicio? Judicio!'

'Quo?' me susuris.

Ulu frapegis la pordo.

Me saltis staceskante. Kato ululis e desaparis aden la vejetantaro. La tablo shancelis e falis, karti glitis trans la pavimento en pelmelo sensignifika.

Sro Helen rapide iris al fenestro e regardetis tra la kurteno.

'Bill,' el dicis sen turnar su, 'me opinionas, ke vu devas nun irar. Esas homi extere, e me ne supozas, ke li deziras havar lia palmi lektita. Esas dopa pordo, irez alonge ta koridoro, pose tra la korto a la verda pordo. Hastez! Ne obliviez vua shui, e ne obliviez livar duadek dolari po la seanco.'

Me tastis por mea burso, ektiris bank-bilieto, jetis ol adinter la karti, sizis mea shui, ed hastis alonge la koridoro. Me audis klosheto tinkletar kande ulu sukusis la pordo, e Sro Helen klamis dop me, 'Ho Bill, vu havas longa voyo ante ke vu povos sideskar canokte! Longa voyo ante ke ca nokto finos! Kurez, Bill! Kurez! E memorez, Bill—esas oktobro, e restas obskura dum longa, longa tempo!'

6

Me kuris. Tra la korto, tra la verda pordo, falis aden amaso de forjetaji e rati. Me staceskis, vishis lakto-slamo de mea vizajo, e kuris. Devis esir pulsanta muziko por krimino-filmo, ma esis nur la bruisego di nokto normala en New York. Omnakaze, me kuris. Le Prada ya esis dresita.

Homi kustumale ne kuras en New York: kriminanti kuras, viktimi esforcas kurar, policisti kelkafoye trotas pezoze; ma homi, homi ordinara, homi neendanjerigita ne kuras sen portar kurta pantaloni e chera shui atletal ed smartfoni od iPod-i. Tala kozi esis stranjera en ica vicineyo, e me esis tre, tre remarkinda. On lansis krii e mokaji vers me, bando di pueri ne-explikeble vigilanta dum ca tarda horo ludis per persequar me. Me ne prizas esar remarkita, nun ne esis eceptajo. Ma me vidis ombri celita dop la strado-lumizili, dop la neon-afishi, e me duris kurar.

Pos ke me kurabis tra plu kam ok stradi, ne tote renversinte sis oldini, punki, putanini, edc., me agnoskis, ke me ne agas inteligente. Pro quo kurar? Me devas ne kurar, ma serchar moyeno por tote eskapar la mala situeso. Esis moyeno; quankam me ne havis mea smartfono, ta moyeno esas tam proxima kam la maxim proxima pago-telefonilo.

Me haltis. Mea infantatra sequantaro jemis deskontente e flanis senskope til ke li vidis gibozo por mokar.

On dicas, ke 11.000 pago-telefonili ankore restas en Manhattan. On dicas, ke cirkume la duimo de oli ankore funcionas. Me kuris de strad-angulo a strad-angulo, sizis telefonili, askoltis senespere, til ke me trovis un qua certe funcionas, pro ke adikto uzas ol. Me vartis nepaciente dum ke lu babilis longa e lenta prego ad ulu per ula linguo nekomprenebla. Kande lu fine forshancelis, me sizis la telefonilo e preparis me telefonar a la policistaro.

Me hezitis. La policistaro certe esus tre felica se me kontaktus li pos mea departo precipitanta del ceno dil ocido acidental. Acidental, ma ka li kredus lo? Me forkurabis, e segun omna filmi o libri quin me konocis, to montris me kom tote kulpoza. Ne esas agreabla trovar ke on pleas la roli di Cary Grant en imitachuro di filmo da Hitchcock. Me komparis la hororo di akuzo pri ocido (mem senintenca) a la alejo grandega eskapar la Tri Foli Japoniana, privata detektivo qua semblante recevis sua licenco de la Raymond-Chandler-edukerio, e hipi-kulto.

Alejo vinkis.

Me telefonis a 911.

La telefonilo sonis. Sonis. Sonis. Kliktis.

'Ico esas registragajo. Nia omna forsendisti esas okupata pri altra kazi urjanta. Vua voko importas a ni. Bonvole vartez l'unesme disponebla forsendisto. Bonvole esez pronta dicar nomo, adreso, e krimino. Vua voko esos respondata segun l'ordino di voki recevata.'

Me dankis Deo ke me ne violacesas ed akrochis la telefonilo. Me insertis moneto-peco, pensis dum instanto, telefonis.

Sono. Sono. Klikto.

'Bob! Hike Bill, me—'

'—livez mesajo. Vartez la bipo. Adio.' Bipo.

Me akrochis la telefonilo, ektiris altra moneto-peco, lasis ol falar, ritrovis ol dum ke paniko acensis me quale jokeo, insertis ol, telefonis.

Sono. Sono. Sono. Sono. Klikto.

'Hayden!'

'—ne povas respondar—'

Ta bipo ne venis de mesajo-konto, ol venis ek mea guturo bufanta. La nura pruvo ke la mondo kontenis altra kozi kam mesajo-konti esis la granda nombro de homi qui esforcis kaptar o mortigar me.

Me insertis mea lasta moneto-peco aden la telefonilo e probis la numero di Marcia.

Signalo okupata.

Me blasfemis, akrochis la telefonilo, riprenis mea moneto-peco. Vartis dum mi-minuto. Itere telefonis.

Signalo okupata.

Bona Deo, kun qua el parolas ye du kloki matine? Me itere telefonis.

Signalo okupata.

Lore me rimemoris mea iraco plu frue dum ca vespero fatal—la telefon-voko facita en plu felica, plu simpla tempo. E me rimemoris mea stroko espritoza per nia telefonili. Me ululis.

Me bruisoze akrochis la telefonilo. Ube es Marcia, irgakaze? Quale el ne atencas elua smartfono? Kad el ankore laboras, o kad el exercas su per Vincent?

Intensa paranoyo sizis me e sukusis me quale spekulanto sukusas sua lud-kubi. Me regardis cirkum me la homachi qui flanis tra la stradi sordida en shabloni nekomprenebla. Quante multa okuli nun spektas me? Quante multa menti en quante multa kapi komplotas, projetas, meditas malico kontre me?

Me desesperante ektiris mea moneto-peco ed itere faligis ol aden la telefonilo.

Sono. Sono. Sono. Klikto.

'Mwo?'

'Hillary!' Me singlutis joyoze pro homala voco neregistragita. 'Danko a Deo! Hillary! Esas Bill!'

Longa silenco.

Pose tre tensa, 'Ho? Yes?'

'Yes! Bill! Del grupo!'

'Del grupo, ka? Nu, me supozas, ke vu ne plus bezonas la grupo, Bill. Vu dicis lo, ka ne? Vu dicis, ke ni ne plus havas irgo por donar a vu, Bill.'

'Hillary, esas—'

'Esas ... du kloki quarimo matine,' el dicis, singla vorto tam kurta kam arbusto rekortita.

‘Me regretas, esas ya tre tarda. Hillary, me bezonas helpo!’

‘Ka yes? Ka *vu* bezonas helpo? Ma Bill, me opinionis, ke vu standas sat bone tote sole. Me opinionis—’

‘No, Hillary!’

‘Ma nun vu bezonas helpo. E quo pri me, Bill? Quo pri me?’ el furieskis. ‘Me esas anke homo, ka vu komprenas? Me havas emoci quale irgu altra. Vu ne suciis rimemorar lo kande me telefonis a vu, ho no, vu mustis montrar vu kom harda homo, nedependanta, ha! Ma ye du kloki quarimo dum la damnita nokto, nu, altra kazo! Ka ne, sioro?’

‘No, vu ne komprenas—’

‘Ho, me komprenas! Me certe komprenas! Vu esas altra kriplo qua forjetis sua grucho ante ke lu povas marchar. Nu, ica grucho dicas Shamo, Bill! Uzata, forjetita, uzata, forjetita … ka vu supozas ke me existas nur por esar male traktata? No, sioro! Ho no! Tote ne! Ca grucho staceskas sur sua pedo e dicas, Ne Plus!’

‘Hillary—’

‘Me suciis pri vu, Bill. To esas mea mestiero. Me prizas helpar homi, talamaniere me okupas me. Ma vu turnis vua dorso vers mea helpo, Bill. Me esforcis helpar vu, e vu fierache frapetis me. E nun, dum la damninda mezo di la damninda nokto, vu telefonas, tante sensucieme, “Saluto, Hillary, ka vu esas okupata?” Nu, me regretas, Bill. To ne sucesas. Ye du kloki duadek me ne ofras helpo! Me supozas ke, vekigita de dormo profunda, me ne facile trovas kompato profesional. Drola, ka ne? Me ne esas senfunda puteo, Bill!’

‘Hillary—’

‘Lasez me tranquila, patetika latentulo!’

‘Quo?’ me kriis.

El ploreskis singlutante.

‘Me regretas! Me regretas,’ el lamentis mizeroze. ‘Me supozas’ snorto ‘me supozas, ke vu dolorigis me plu profunde kam me volunte agnoskis, mem a me ipsa.’ Sniflo. ‘Me mustas explorar pri lo, aceptar ke homi ulfoye … ulfoye foriras. Me … me esis dolorigita plurafoye, Bill.’

Me nepaciente frapetis la telefonilo ed esis kurioza, quante longe el duros analizar su. Me ne havis plusa moneto-peco. Me esperis, ke el ne referez sua latrin-eduko.

‘Me esas kustumale tre privata pri mea emoci. Me represas oli. Ne devas, ma …’ el triste gutur-ridis. ‘Probable pro mea latrin-eduko.’

Deo tote ne kompatis me canokte.

‘Hillary, askoltez,’ me dicis, tre kalme, tre dolce, represante heroatre mea histerio. ‘Askoltez. Me multe regretas enoyar vu tante tarde, ma me esas kelke afliktita. Me ne deziras tedar vu per detali, ma me esas mixita en situeso tre mala, esas homi qui volas mortigar me *e me esas perdita en damninda Urbeto Chiniana e ne povas irar adheme!’*

Plusa longa silenco.

‘Hillary!’

‘Ho, Bill.’ El sospiris. ‘Me pregas. Se vu deziras mea kompato, ne bezonesas inventar ula rakonto bizara de mala televizion-spektaklo.’

‘Me ne mentias!’

‘Se vu kriegos aden mea orelo un plusa foyo, me akrochos la telefonilo.’

‘Ne akrochez! Me regretas! Ne akrochez! Me havas nula plusa moneti!’

‘Forpozez exkuzi, Bill. Ca maniero exajerata e melodramatra esis sempre problemo por—’

‘Hillary, me ne volas explorar mea superego! Tempo mankas a me por terapio! Me vivas nun tre neprofunde e nur deziras durar vivar!’

‘Pro quo vu insistas uzar sarkasmo irgekande on defias—’

‘Hillary, me mortigis ulu!’

Silenco.

Klikto.

‘Ho Deo, mea moneto paruzesas.’

Hillary esis subite profesionala. ‘Numero.’

‘Quo?’

‘Dicez la telefon-numero.’

Me lektis ol.

‘Akrochez.’

Me akrochis la telefonilo. Pos longa minuto, la telefonilo sonis.

‘Hillary?’

Hillary dicis, ‘Ka vere?’

La digi ruptesis, la aqui liberigesis, me krulis, strangulata.

Pos minuto, Hillary nelaute dicis, 'Me askoltas, Bill.'

'Oke.' Me luktis por regnar me. 'Oke. Hu.' Me respiris profunde e glutis. 'Oke. Oke.'

'Me askoltas, Bill. Dicez to quo eventis.'

'Esis acidento. Me ne intence facis lo, me juras! Esis stupida magiisto en nokto-klubo, ma lu es ya mortinta, e lu esis intrikata en tre mala kozi, nam nun multa homi volas kaptar e mortigar me, e me bezonas helpo!'

Me audis ulo, turnis me e vidis ye la fora strad-angulo tri flor-filii quale Peter, Paul e Mary, omni parolanta per posh-telefonili. Li duktesis da tre dina negrino portanta tre granda afro-hararo. Li lente avancis alonge la strado vers me, atenceme regardis omna pordo ombroza, omna butiko-fenestro polvoza.

'Hillary!'

'Me es hike, Bill, me es hike. Quon vu volas ke me facez?'

'Me ne savas!'

'Ka vu ne povas komendar Uber-veho?'

'Nula smartfono!'

'Ka taxio?'

'Pluvas.'

'Ho. Ka metroo?'

'Li gardas l'omna metroo-stacioni. Me ne povas irar du stradi sen ke li vidas me! Me esas la nura homo sude del 14ma Strado en vestaro striizita—me tam bone portus afisho elektral flagranta MORTIGEZ ME per purpura literi!' Ideo. 'Ya to! Me bezonas altra vesti!'

'Ka vesti?'

'Jinzo, T-kamizo, mantelo, irgo ecepte ca damninda vestaro!'

'Me regretas, Bill, ma mea Kapri-pantalono probable ne fitus vu.'

'Per Deo, Hillary, ka vu havas nulo?'

Me regardis addope. Peter, Paul e Mary sizabis ulu simila a me per alteso, havanta hari de sama koloro e longeso. Li jetis lu a muro, lua parapluvo forsuflesis. La dina afro-harizita muliero stekis lu per fingro akuta.

'Hillary!'

'Yes, yes, me pensas. Me trovos ulo.'

'E chapelo! Adportez chapelo!'

'Chapelo.' El sospiris. 'Ube renkontrar?'

Me esforcis rimemorar la strado-mapo por Manhattan pendanta super la kafeo-mashino che mea kontoro. 'Ne hike, li venas, me mustas forkurar. La strad-angulo di Hester ed Essex. Ka bone? Ka vu konocas ol?'

La hipii liberigis la kerlo. La magra afro-harizito frapetis lua kulo por fortuno e lu forfaletis klamante iracoze. Li itere turnis su vers me.

'Esas apud parko!'

'Me trovos ol. Pos mi-horo.'

'Se me ankore vivos, vu havos mea omna tempo. Me mem retrovenos al grupo.'

'Tre meskina dicajo, Bill. Me esas profesionano. Me ne subornesez. Vu rimborsos mea taxio-kusto.'

'Hillary, me nun mustas forkurar. Hillary?'

'Yes?'

'Ne tardesar. Hillary?'

'Quo!'

'Me dankas vu.'

Silenco.

Me akrochis la telefonilo.

La tri longa-hara asasinanti e lia chefo nun esis dista de nur kelka pordi. Me reptis cirkum la pago-telefonilo e forkuris per to quon me esperis esar granda ruzemeso. Cirkum la nexta strad-angulo e for lia vido, me respiris plu tranquile. Nun me nur bezonas irar a Seward-Parko e transvivar la venonta triadek minuti. Nur lo. Se Xenofon povis facar lo, pro quo ne me?

La pluvo lenteskis a flueto enoyanta. Ye la fora extremajo dil strado me vidis nigra Honda qua pretervehis lente, ed en ol ulo simila a kamizo Hawaiiana.

Me kuris.

Kom puero, me ne prizis la nokto. Nokto esis la tempo kande la patro retrovenas e judicias mea peki. Nokto esis la tempo kande viri nekonocata e portanta vestari venas del kontoro di mea patro e dineas kun ni e me mustas portar kravato e tacar. Ye noktesko me ne plus darfis spektar la televiziono, e la spektakli maxim bona sempre pleesis nokte—me nur dufoye sucesis spektar *L.A. Law*. Nokte me mustis balnar me, acensar l'eskalero a mea dormochambro solitara, for omna socio homal, ed ekswichar la lumizili. Mea dormochambro kontenis la

kustumal armoro-monstro, arbor-ombri fantomatra e Disneyatra, vizaji ye la fenestri; ma la maxim mala fantomacho esis Sub-Lito. Me ne savis quale aspektis Sub-Lito—ol esis tro hororinda por imaginar. Me nur savis, ke ol havis manui enorma e kolda ed unglizita por sizar irga parto di me qua pendis del lito-bordo. Dum yaro me vekis quar- o kin-foye omnanokte pro teroro frostiganta ke me dormante forsan atingabis la lito-bordo.

Pose me adolecis, frequentis universitato; la nokto divenis tempo por partii, ebrieskar, dansar, sexuagar. Me lore prizis la nokto; ni omna avide vartis ol. Ma restis angulo sekreta en mea mento qua avertis me ne dormar tro proxime a la bordo dil matraco, ke ulo haroza ed hungranta vartis por extensar unglizita manuo e tirar me adsub la lito. Me exorcisis Sub-Lito tam ofte posible per enlitigar flexebla studentini, o neflexebla studentini se le flexebla dicis No. Eventuale me obliviis Sub-Lito. En apartamento, en la dopa benko di plura automobili, sur kovrilo an rivo poezial … nokto divenis charmiva.

Ma nun me esas adulto. Responsiva, matura. Nula nokto-lampi nun, nula patro por prestar pekunio irgekande fakturi arivas plu rapide e plu grande kam on expektabis; e, dum ica ero di *rigor mortis* sexuala, certe me ne serchis parado de sekureso-kovrili femina. Esis Marcia, komprenende—kelke angulatra, kelke rezolvema, tre okupata, ofte absenta. Nu, ne esis Marcia. Nu, me esas adulto; e sola.

E lore, en ta strado obskura e sordida en la Plubasa East Side, meze di terorinda nokto di New York; lore me subite agnoskis, ke Sub-Lito nultempe forirabis. Ol esis injenioza, plu pacienta kam me kredabis, ed ol vartis tra ca longa yari, vartis til ke me esas sola, e perdita, e desesperanta; vartis til ke la nokto esis tante obskura, ke me ne povis kredar ke la suno itere levos su. E nun ol saltis ek ta obskureso, ek ta angulo sekreta en mea mento ube ol sternabis su, tre tedata dum ca longa yari, ankore forta, hungreganta, avida prenar me e mastikar me ed eksputar la pulpo.

Do me panikis, e me kuris, e la nokto esis senfina nigra Möbius-bendo qua turnis su renverse jus kande me supozis atingir la fino. Me kuris, e vovis nultempe itere esar exter domo pos suno-kusho. Me esos sorto de vampiro inversa, evitos la nokto kaustika, esos sunbrulita ma kontresocia.

Pauzinte dum mea fugo por rekuperar la respiro, me trovis me ye Kanalo-Strado. Por amuzo me vagis a Broadway por kontrolar la metroo: kin longe harizita gardanti portanta ledra bendi cirkum dika bicepsi stacis ye singla enireyo. Lore a Grand Strado: nur du ibe; ol esis, pos omno, ne bela metroo-staciono. Me retroiris a Kanalo-Strado ed alongiris ol vers Seward-Parko. Me dicis a me, Nur durez poke plu longe. Vu preske salvesas, Billy-bo, preske salvesas. Hillary venos, certe venos, el adportos altra vesti, havos taxio, vu iros adheme, vu transvivos. Nur kelka plusa minuti, Billy, durez, durez.

Me atingis la parko, ed ibe vidis la Tri Foli Japoniana. Li vivoze questionis rango de prostitucatini, retenis elia intereso per fluo de bank-bilieti. Un de la tri portis larja blanka bandajo cirkum sua kapo: Ota.

Me retrosaltis aden ombri. Ka ta kerli esas ESP-oza? Ka li esas Uri Geller-i oriental? Pro quo li sempre aparas ube me jus arivas? Mea "karma" esis ya fushita por esar intrikata kun tala homi.

Nu, kaptita dal nokto, enplunjez.

Me desmetis mea trempita vestono striizita e turnis la reverso adexetere. Nun me havis makulizita griza satina vestono kun segunmoda garniso striizita. Tre nov-ondatra. Me stacigis la kolumo e pektis mea Pee-Wee-Herman-hararo en V-formo an mea fronto. Me reptis furtatre aden apoteko apertita totanokte e kompris Ray-Charles-binoklo obskurigita. En la spegulo super la binoklo-estaleyo me regardis me: me aspektis quale tre ekmoda exterterano de filmo del 1950ma yari.

Me regardis mea Rolex. Nur dekekin minuti pasabis depos ke me konversabis kun Hillary.

Dekekin minuti. Dekekin leda minuti. Quale me marchabis tante diste dum nur dekekin minuti? Sub-Lito sizabis Tempo per avara ungli e ne liberigis ol.

Se la nokto tale tardeskus, quale transvivar til ke Hillary lente voyajus aden la fundo di Alfaville? *Se* el venus. *Se* el ne timeskus o tedeskus od iraceskus o decidus ke esas tro penoza, ke me mentiis pri omno kom patetika krio por atenco. *Se* el ne perdesus, od atakesus, od ocidesus, od arestesus kom prostitucatino.

Tro multa se-i por tranquileso, e plusa dekedu aparis en mea mento. Ne tale devas esar vivo, me kriis a la vakua nigreso senstela di New York.

E sempre, sube en la mento ube me shovabis ol, tampabis ol, esis la savajo ke me mortigabis ulu. Me mortigabis ulu. Ne-intence, ma il esas ya mortinta. Me itere vidis ilua korpo sternita quale marioneto sen kordeti. Ilua okuli, okuli aden qui me regardabis, nun plata e vakua. Vizajo ruinita. Mortinta.

Tampez ol, shovez ol adsube.

Me retroiris a Seward-Parko. La Japoniani esis foririnta. Me pulsis me tra rangi di drog-vendisti e putanini, trovis to quon me esperis esar diskreta plaso dop arboro fatigita. La drog-vendisti probable supozis ke me esas puer-violacanto, la putanini probable supozis ke me esas geya, nam omni lasis me tranquila ecepte la pueri e putanuli. Itere regardinte mea karp-horlojo, me remarkis, ke du furtisti intense remarkis ol, do me sensucie iris ad altra arboro.

Me apogis me an mea arboro e projetis la restajo di mea vivo necerta. Vesti, manjaji, repasti (ne sushi) on povas komendar per l'interreto, telefonilo; che-hema travalio konsultante o plenigante kuverti ... me nultempe bezonas itere pozar pedo exter mea apartamento.

Ma kad esas irga sekureso en New York, mem heme? On ne habitas New York por esar sekura; agar tale esus quale irar a Kolkata por evitar turbi. Memorez ta jurnal-artiklo pri du homi qui invadis apartamento en SoHo, eniris tra fenestro ociligante su per kordi quale Tarzan-i urbal. Li ligis la lojanti e dum tri hori li ekportis lia omna havaji. Memorez l'artiklo pri supermerkato-livristulo kaptita da oldino inkluzita.

Do, on forsan tote abandonez l'urbo. Vendez omno e translojez a Maine. Esas forsan multa olda hipii restanta en la Vakanco-lando Amerikana, ma probable ne multi de li adoras posturistuli Aziana. Me povus kustumeskar la vivo rural; tranquila kabano en foresto, piktinda pumpilo en la gazono e latrino extera. Ha.

Rikonsiderez: Ka me kustumeskus me a kamizi flanela, alki, biro Usana, turisti dum somero, dek metri de nivo dum vintri? Maine esas, on savas, la lando di Stephen King—kad irgu povas skriptar tala rakonti se la cirkumajo esas normala?

Ka saneso mental esas bona preco paginda po sekureso?

Me audis tumulto e turnis me. Homino en lacerita jinzo vane tiregis teno-kordeto di sua monstratra dogo, qua fervore saltis vers egale enorma negrulo. La dogo bramis quale leono. La negrulo stacis senmove ed habile maledikis la homino qua audacis posedar tala bestio. Turbeto cirkondis li, voco-salutis la homino, la homulo, e la hundo egale.

Subite la dogo saltegis, liberigis su de sua mastrino, springis adsur la homulo. La homulo retroshancelis, ma nur dum instanto. Ante ke la hundo povus mordar e klozar ta bokego, la homulo sizabis olua dopa gambi, ociligis ol adsupre del strado e super sua kapo. Tre impresiva. E lore, kom ago di yusteso surreala, lu procedis batar la homino per elua propra hundo. La homino kriachis, 'Ho! Ho! Ho!' La dogo ululis, 'Yip! Yip! Yip!' La homulo grunis *hun hun hun*. La turbo juis to omna.

Me pensabis, ke me livabis dop me ta damninda nokto-klubo, ma la tota damninda mondo evidente divenabis Noktomezo-Kabareto, omnu pagabis sua eniro-preco ed expektis spektaklo.

Saneso mental. Sekureso. Ka ta du kozi esis mem kunligita?

La memorajo dil vizajo di KoKo saltis adavan mea okuli quale atakanta hundo. La vizajo mok-ridetis tra sango. Lore ol divenis la rideto desesperanta quan lu portabis ante ke me—ante ke me prenis ilua manuo. Me sizis l'arboro e penis ne vomar.

Itere regardante adsupre, me remarkis familiara bruna hararo trans la strado: Hillary. El portis multa strati de T-kamizo, atleto-kamizo, jerzeo, jinzo-jaketo, laxa jinzo, boti—vestaro projetita por despersuadar intereso ed/od penetro. El tenegis komprado-sako de Macy's sub brakio.

Quale Frederic March en *Me esas fuganto de kateno-trupo*, me reptis del ombri e hastis trans la strado.

El vidis me proximeskanta e tresayis, pose frunsis la brovi, regardis plu atencoze. 'Bill?'

'Danko a Deo, vu venas! Danko, Hillary, danko! Danko!'

'Sato de danki.'

'Qualmaniere vu venis?'

'Per Uber-veho, komprenende.'

'Automobilo!' me klamis. 'Ka vu lasis ol forirar?' Me itere sentis lakrimi en mea okuli. Me remarkis la severa mieno di Hillary e quik dicis, 'Me regretas, me regretas.'

‘Oke,’ el grondis.

‘Ka vu adportis vesti?’ Me sizis la sako.

‘Yes. Vu aspektas fekatre, Bill. Me ne intencas ofensar.’

‘Vu salvas mea vivo! Ma l’Uber anke esabus bona.’ Me tranis el de lumizita pavo vers pordeyo e pozis el por celar me.

‘Pro quo vu portas vua vestono reverse? Vu aspektas quale ebria advokato. E ta binoklo—ne vua modo, Bill. Bill! Quon vu facas!’

Me faligis mea pantalono e tiris ol desuper mea shui. ‘Me chanjas la vesti. Turnez vu.’

El forturnis su. ‘Me anticipas long expliko de vu, Bill, ed ol devas esar racionoza.’

‘Ol esos longa, me ne garantias raciono. Per inferno, qua numero esas ta jinzo?’ Me ne povis tirar ol ultre mea kruri.

‘Duadek-e-ok inchi ye la tayo, triadek-e-quar inchi longe.’

‘Duadek-e-ok?’ Me jemis. ‘Nul adulta viro havas tayo de duadek-e-ok inchi!’

‘Shakti havas. E lu esas bele formacita, danko. Quankam esas ya kelke depresiva habitar kun viro qua havas plu dina tayo kam me.’

‘Hillary, me ne savis, ke vu havas amanto kunhabitanta.’

‘Hav*is*.’

‘Ka separita?’

‘Ne vua afero.’

‘Me regretas.’

‘Yes, ni separis ni. Esis … esis tre tristiganta.’ El sniflis. ‘Ma me ne regretas la relato, tote ne.’

‘Me ne expektas, ke vu regretus.’ Per krio samurai-atra me tiris la jinzo adsupre e butonagis ol. ‘Shakti havas tre longa gambi,’ me dicis per falseto.

El sospiris. ‘Yes.’

Me trusis la pantalono-ponyeti por marchar. ‘Ka nula chapelo? Ka vu ne adportis chapelo?’

‘Mea unika chapelo esas reda chapeleto trikotita kun verda lana buli, e ne ja esas Kristonasko.’

‘Me esus kapabla prizar olta.’

Me desmetis la vestono e sentis la mikra kozo en la posho. Me obliviabis ol. Dum ke Hillary murmuradis pri sua extingita amo-vivo, me pozis manuo aden ta posho, kurioza pri irgo quo tante

forte luras tante multa homi. Ol esis ronda, glata, kolda. Me levis ol vers la lumo: ol aspektis quale vitamin-kapsulo.

Ho ho, me pensis, grava feko hike. Me regardetis Hillary—el ne vidabis. Me shovis la kapsulo aden la ridinde streta posho dil jinzo di Shakti. Me ne-nete kolektis mea vestaro.

‘Bill!’ anhelis Hillary. ‘Vu ne forjetos vua vestaro, ka ne?’

Me pensis. Ca vestaro kustabis $2.000. Ca vestaro preske kustabis mea vivo. ‘Certe,’ me dicis, e jetis ol adsur forjetaji amasigita en la pordeyo. ‘E se me havus altra shui, me joyoze brulus ca damninda Prada-shui e sputus sur la cindri. Nun ni forirez.’

‘Hm.’

‘Haltez instante.’ Me remarkis bando de vizaji haroza ye la fora extremajo dil strado. ‘Ni irez cavoye.’

‘Pro quo? Ni trovos taxio che—’

Me gestis a la KoKo-kultani. ‘Li chasas me.’

‘Qui? Ka li?’ el dicis dubiteme. ‘Quale vu savas?’

‘Li esas hipii! Dementa, rezidua hipii! Li persequas me, li e tri Japoniani! Anke la policistaro, me supozas. Ho, ed ula dementa detektivino. Li omna persequas me! Omni deziras mortigar me!’

‘Bill,’ dicis Hillary per sua voco profesional, ‘vu certe ne agas kustumale. Me opinionas, ke vu sufras shoko. Vu divenas paranoyiko.’

Subite aparis pafilo avan elua vizajo.

Ol esis la Magnum quan me tro bone konocis, e dop ol stacis Jema.

La boko di Hillary beis. Me ne esas certa, ma me kredas, ke me flaris l’akra odoro di fresha urino.

‘Me regretas, Hillary,’ me dicis. ‘Ma esar paranoyiko ne signifikas ke omni ne persekutas on.’

‘Beleta,’ Jema dicis.

Me levis mea shultri. ‘Me lektis lo sur T-kamizo.’

‘Quala esprito.’ Jema ridetachis quale pumao hungranta. ‘Vu esas ruzema homo. On ne povas forregardar dum mem instanto.’ El gestis per la pafilo a la nazo di Hillary. ‘Qua esas la vampirino?’

‘Ka “vampirino”? Quante sexista. Quante arkaika, sexista dicajo.’

‘Ne esez drola.’ Jema brandisis la pafilo vers me.

Me rulis mea okuli. ‘El esas mea terapiisto, Hillary Reynolds. Hillary, yen Jema. El havas grandega pafilo.’

Hillary dicis ‘pa pa pa’ e fine klamis, ‘Pafilo!’

Jema sospiris. ‘Altra geniozo. Yes, karino, ico esas pafilo. Ed ico esas olua destensilo. E me esas tre iritita detektivo privata. Vu relatis a mala geyulo canokte, belino.’

‘Me ne esas geyulo!’

El mok-ridetis e sukusis la pafilo. ‘Ne esez amuziva, amoranto. Ne en ca pantalono.’

Me ne povis disputar to. ‘Nu, me ne deziras ofensar, Jema, ma quante longe vu duros la dialogo de *film noir*? Ol es kelke nekomprenebla, e, kandide, simple tedas.’

Jema itere shovis la pafilo vers me. ‘Drola homo. Tre drola homo.’ La vizajo rigideskis. ‘Bonege. Ni irez.’

‘Ni irez,’ me murmuris. ‘Ka vu irgamaniere komprenas quante fatigita me esas? Me konsumis plu kam mea kustumala nombro de alkoholaji, me esis sur mea pedi dum hori, e me sufris plura ego-krizi.’

‘La tempo esas jenanta. Movez via kuli.’

Me marcheskis en la direciono indikita. Siflo retrotiris me. Me prenis la paralizita Hillary ed itere marcheskis.

‘No, adhike. For la lampi,’ Jema imperis. ‘Ni ne deziras esar remarkita, ka ne?’

‘Cielo interdiktez lo.’ Me pulsis Hillary vers l’obskura latero dil strado.

‘Bonege. Vu sajeskas, kerlo.’

‘Albert Einstein ri-enkorpigita.’

‘Wak wak,’ Hillary interpozis.

‘Relate nulo partikulara,’ me dicis, ‘ka vu informos ni, adube ni iras?’

‘Ni plu bone interkonkordos se vu e vua sencerebra amikino klozus la boki e movus la pedi.’

‘Nu, ka me povos sideskar arivinte?’

‘Marchez!’

Ni marchis.

7

Hillary rekuperis sua sensi pos marchir dum kelka minuti. El strangulate singlutis e subite fortiris su de mea manuo. 'Bill!' el sufletis. 'Quo eventas?'

'On duktas ni per pafilo adube me ne savas,' me paciente explikis.

'Quo eventas!' elu repetis.

'On duktas ni per pafilo—'

'En quo vu intrikas me!'

'Me regretas, Hillary.'

'Regretas?! Regretas!?'

'Me pregas, ne igez me sentar me kom kulpoza, Hillary. Ni diskutis ico iterante che la grupo. Vu savas, ke me ne bone toleras tala taktiko. Mea matro sempre—'

'Me tranas me totavoye a ca loko mizeroza meze dil damninda nokto por helpar vu—'

Me subite furieskis. 'To es vua mestiero, quale vu sencese babilas per ta dolcacha, liberala voco! Yesh! Esas advere jenanta kande la terapiisto igas on sentar kulpoza!'

'Me ne plus es vua terapiisto! Vu desengajis me!'

'Me disipis duadekamil dolari en vua sensenca grupo!'

‘Sensenca!’

‘Se ol helpabus me, me ne esus en ca situeso.’

‘Tipala reakto nevrosika, transdonar blamo!’

‘Me ne bezonas transdonar blamo. Questionez irga grupano, lu dicos.’

‘Ka vu implikas—’

‘Se la patalogio fitas…’

Jema klamis, *‘Vi amba, tacez!’*

Hillary jiris vers el, pugni sur la hanchi. ‘Ne imperez me tacar!’ el bramis. ‘Me esas edukita e licencizita psikologo! Me subisis ok-yara studio kom universitatano por divenar profesionano! Me esas tre respektita en mea propra feldo, me publikigis en *Nuntempa Psikologio, Su-Helpo-Jurnalo,* e la *Revuo por Lekteri!* Ergo, esez kelke respektema!’

Jema levis sua brovi. Lore elu ridetis. ‘Advera petardeton vu havas, Billy.’ El pozis la Magnum exakte meze dil okuli blua ed injektizita di Hillary.

L’okuli di Hillary strabeskis ed elua vizajo verdeskis.

‘Nun, ante ke ca petardeto esez extingita, me pozos simpla questiono: Ka ni avaniros taceme? obedieme? kalme? O ka me facez nova truo en la kranio dil belino?’

‘Wak wak wak,’ dicis Hillary.

‘Me prizas vua konverso. Ni durez.’

Ni marcheskis. Hillary proximeskis a me e murmuris, ‘Anuso.’

‘Per cielo,’ Jema dicis per alt-klasa achento Britaniana, ‘ka vu ne esas profesionano? Atako personal semblas gambito retorikal ne digna de vua pretendi intelektal.’

Hillary alte pozis sua nazo.

Ni taceme marchis dum dekekin minuti. Me remarkis, ke ni enirabis la lando di chika art-galerii e butiki. Me frequentabis SoHo kun Marcia por explorar la verki konfuziganta di l’arto moderna. Marcia habile kritikis arto moderna; el savis l’omna jargono, la diversa skoli ed olia miriado de partiseti; plu grave, el ferme memoris la koloro di la sofao super qua ta arto pendesos. En ica lando Marcia sempre duktis, me ne multe atencis, do nun me havis nula nociono ube ni esas.

‘Jema,’ me probis, ‘ka me darfas questionar pri ulo?’

‘Ne iracigez me, bebeo.’

‘Me nule intencas lo. Me es nur kurioza pri la situeso aden qua vu marchigas ni. Kad esas probabla, ke ol esos vivo-minacanta?’

Hillary sufris spasmeto muskulala.

‘Per Iesu, bebeo, me ne savas. Ma konsiderante vua malfortuno canokte, me ne esperus, se me esus vu. Ni vizitos mea kliento.’

‘Me supozas,’ me dicis, ‘ke la kliento esas dolca, temperema homo.’

Jema ridis. ‘Vu certe ne konocas Pustelrute.’

‘Ka Pustelrute?’

‘Ne inquestez,’ el dicis, itere serioza. ‘Nesavo povas esar vertuo. Adhike.’

El marchigis ni al pordo di art-galerio. El cirkume regardetis suspekteme, trovis butoneto celita en la pordo-framo. El pulsis ol dufoye, kontis til tri, pulsis itere unfoye.

Ni audis zumo e turnis ni por vidar, ke panelo stala en la trotuaro fendesis ed apertesis. Mikra platformo emersis. Jema gestis, ni marchis adsur ol. ‘Prenez la pasamano,’ dicis Jema. ‘Sorgez la fingri.’ El tushis mancho, la zumo plulauteskis, e ni sinkis aden la tero. La panelo stridis e bruisoze klozesis super nia kapi.

La platformo haltis per shoko qua sukusis mea denti. Jema frapetis ni, ‘Tualetaji, acesoraji, linjari di dami.’ El stulte ridis. Stranja sono. Ni lente iris tra kelero polvoza, plenigita per formi nedistinta ed akut anguli qui frapis mea tibii. Fine ni atingis la bazo di eskalero eskarpa e streta, tam male lumizita kam la kelero. Ni klimis la eskalero quale monto-acensisti necerta pri nia kordegi, ed emersis en la kontoro dil galerio. Sub obskure flava lumo-ampulo nia vizaji fatigita semblis ikterika. Me vidis dokumento-kabineti, antiqua iMac sur skribtablo, telefonilo, kontlibri nete amasigita sur tabuli, kafeo-mashino e mikra frigorizatoro. Jema pulsetis mea dorso per la Magnum, ni avaniris tra la kontori aden la galerio.

Giganta pikto-tabeli pendis sur la muri, fantomatra formi abstrakta, striizita per l’ombri de la stangi dil sekureso-pordego qua shirmis la granda estal-fenestro. Dop granda pikturo tam purpura kam kontuzuro esis mikrega elevatoro. Ni kompresis ni aden ol, desfelice intima. Jema pulsis swicho, e ni acensis. Jema zumis ula diskotek-melodio anciena.

L'elevatoro haltis. Jema apertis la pordeto e ni varsis ni aden ateliero belege moblizita. Un tota muro e la duimo dil plafono esis vitrizita. Ultre la vitro, la nokto esis nigra lana kovrilo; nula steli.

Avan la peizajo noktal esis basa sofao sen dorso, ek maronea velvuro; du vitra tabli; piedestali sur qui stacis granda boli kristala plenigita per flori exotika, statueti pre-Kolumbiana diskrete pozita e lumizata; tapisi Oriental; skreni lakizita: chambro rezolveme eklektika.

Me supozis, ke nulu esis en la chambro. Fine me remarkis, dop grandega pikto-tabelo sur tresto, du nuda gambi.

'Yo,' Jema klamis.

'Hm? Hm? *Ja?*'

La nuda pedi staceskis, kalva kapo portanta tre dika orel-binoklo aparis super la tabelo. '*Ja*, vu esas. Nu, *was* volas vu, *hein*? Qui ca homi esas? Ilta ne Hidefumi esas.' Lu parolis tre rapide.

'Me venas pri la tasko,' Jema dicis.

'Komprenende pri la tasko,' la homo bruske dicis. 'Altre pro quo vu hike esas? Ka vu omnon fushis? Me icon expektis.'

'He!' protestis Jema.

'Ne vua granda kavalon acensez. Pensez bone. Me nur la duimon di vua honorario til nun pagis—'

'Triimo.'

'*Du*imo, *Gott* damnez vu. E ne plusa *Gottverdammte* dolaron de me vu ganos til ke la tasko vu sucesoze konkluzos.'

Jema sovaje ridetis. 'Yes, nu, konkluzo esos poke plu desfacila kam ni anticipis, Pustelrute.'

'Was was was?'

Lu kuris precipitante dedop la tabelo. Lu portis nur kurta pantalono kakia, makulizita per multa farbi. En l'una manuo esis farbo-rolero, en l'altra pikto-planketo bunte indutita. Lu aspektis quale rodero iracema. Lu aspektis quale mea patro.

Lu faligis la farbo-rolero e la pikto-planketo adsur ta bela tapisi e marchegis a ni. Lu haltis avan Jema. 'Nu? Quo nun eventas, *ja?*'

'Longa naraco, Pustelrute. Sideskez.'

Pustelrute regardis suspekteme. 'Qui ca homi esas?'

Jema gestis per la kapo a me. 'Ca kerlo esis intim amiko di ta quan vu serchis.'

'He, ne—' me dicis, ma Pustelrute marchegis vers me. Mea patro olime avancis talmaniere, portante nur pantaloneto, pugni sur la hanchi, pronta por akuzar, judiciar, kondamnar. Me sentis ta olda timo infantal titilar mea stomako. Ma me nun esis adulta, alta de 1,85 metri, e Pustelrute ne esis tam alta kam mea patro.

Il atenceme regardis me. 'Lun me ne rikonocas. Ka vu certa esas ke lun Hidefumi konocas? Lu tro stupida aspektas por ke ta bastardo tolerus.'

Me abandonis la repetita konsili di mea patro e joyis ke me facabis tante mala unesma impresuro. 'Fakte—'

'Mem se lun Hidefumi konocas, pro quo lun vu adhike duktas? Esas mala, tre mala.'

Jema negis per kapsigno. 'Vu ne atencis, Pustelrute. Me uzis la tempo pasinta.'

'Hein? Hein?'

'Hidefumi es mortinta.'

'WAS?'

'E konjektez, qua presis la destensilo.' El indikis me per polexo.

Dum longa minuto Pustelrute stacis senmove. Lua karnaciono trapasis la tota spektro.

Lore lu kriachis, kriachis quale Fay Wray en la manuo dil monstro. Lu pedfrapis un de la vitra tableti. Ol frakasesis spektaklatre, quo semblis nutrar la frenezio di Pustelrute. Lu pazegis tra la chambro, renversis piedestali, vitra boli, vazi, flori, mobli. Lu pugnofrapis la pikto-tabelo, unfoye, dufoye, dekfoye, tranis ol del tresto e jetis ol trans la chambro. Lu pedfrapis la tableto sur qua esis lua farbo-tubi, saltis fulante en la bunta kaoso: kalva infanto en aceso di iraco. Lu esis nun brilante purpura, anhelis, e kande lu prenis sidilo por lansar ol tra la vitra muro, lu ne povis—lu faligis la sidilo e sideskis, febla, exhaustita.

'Ca homo havas problemi psikologial,' Hillary susuris a me. 'Posible kemial, ma me volunte parius, ke esas pro ula represo.'

'Vu dicas quo?'

Pustelrute springis vers ni quale salt-pupeo maniika. Hillary krietis e retropazis.

‘Quo vu esas?’
Hillary feble ridetis por salvar la situeso social. ‘Hillary Reynolds, saluto. Me esas doktoro, permisez me prizentar mea nom-karto….’
‘Tacez!’
Lu pulsis Hillary, sizis me ye mea karpo ed ociligis me ye la sofao. Lu saltis adsur me, sizis mea kolumo, tranis me a sua nazo.
‘Pro quo vu lun mortigis?’
‘Esis—’
‘Wer *incitis vu?’*
‘Me ne—’
‘Was *vu savas?’*
‘Ka vu sempre parolas kursive?’
Nigra manuo tiris Pustelrute de me. ‘Laxeskez, Pustelrute,’ Jema rukulis. ‘Vu saveskos nulo se vu strangulos l’idioto.’
Pustelrute sisis, hii hii hii.
‘Certe no. Or, ni omna kalmeskez. Ka yes? Esas bon ideo, ka ne?’ El pulsis lu aden sidilo. ‘Ni saveskez la fakti, pose ni decidos quon facar. Ka yes?’
Me dicis, ‘Nu, me sempre esforcis explikar—’
‘Pardonez me, Bill, klozez vua boko. Me komencos. Oke? Danko.’
Elu raportis a Pustelrute pri la agi dil nokto, dicante nulo quon me ne ja savis. Pustelrute taceme askoltis e gradope divenis pensema. Pos ke Jema informabis lu pri la magiisto e la konkluzo tragedial, lu frunsis la labii e kunfrapetis la fingropinti. Jema vartis. Ni vartis.
Fine Pustelrute regardis Jema. ‘Vu certa esas ke mortinta lu esas, ka yes?’
‘Ka certa?’ Jema ridis. ‘Frato, ica bela Magnum explozigis lua kapo omnadirecione!’
Pustelrute staceskis, pazis adavane ed addope.
Dum to omna, Hillary retropazabis, e me remarkis, ke el nun stacis tre proxime al elevatoro, la manui sensucie dop el apud la butono.
Pustelrute haltis avan me, krucumis la brakii sur sua haroza pancheto, regardis me quale fisho mortinta. ‘Ka vera lo esas?’

Me movetis destranquile. ‘Generale, nu, yes, me supozas. Ma el naracis quale se me esas sorto de spionisto. La vereso esas—’

‘Quon Hidefumi a vu dicis kande kune vi sidis?’

Me levis la shultri. ‘Ne savas. Nulo partikulara. Ni diskutis pri vivo. Morto.’ Li desestimante regardegis me. ‘Ni esis kelke ebria.’

‘Vu quante longe Hidefumi konoceskas?’

‘Quanta kloki esas?’

‘*Hein?* Dek minuti ultre la tri kloki.’

‘Sis hori, cirkume.’

Pustelrute purpureskis e turnis su a Jema. ‘Ka vera lo esas?’

Jema levis la manui. ‘Forsan yes, forsan no. Quale me savus? Me vidis lu unesmafoye canokte en ca klubo. Omnakaze, ka do? Esas habila stroko, komprenende.’

‘Ka stroko? Quo habila stroko esas?’

‘Komploto,’ Jema explikis. ‘Projeto, konspiro. Inter ta du. Sive Hidefumi esis viktimo, sive lu ipsa dupigis la stultulo.’

‘Lo es feko!’ me klamis.

‘*Was* feko es?’ Pustelrute questionis. *‘Hein? Was?’*

‘Me dicas, ke ol esis komploto,’ dicis Jema.

‘E me dicas, ke lo esas feko!’ me kriis. ‘Komprenez,’ me dicis a Pustelrute, qua stacis videble perplexigita. ‘Me ne konocis KoKo antee, me vagis la stradi pro krizo personal, kelke suocidema, kande KoKo—’

‘Ho-hm,’ Jema beis.

‘Sempre teatrala,’ murmuris Hillary.

‘—kande KoKo proximeskis e questionis, ka me bezonas helpo. Il invitis me por alkoholajo, ni eniris ta nekredeble meskina klubo. Me ebrieskis, la magiisto advokis me adsur la ceneyo, e la ruzo faliis. Esis acidento, stupida, mizeroza, ma tote komprenebla acidento! Ka vu komprenas? Pro quo nulu komprenas?’

Pustelrute studiis me. Me esforcis retroregardar, ma me nultempe ganis en tala ludo kom kindo, e ta binoklo avantajizis lu.

Jema krucumis sua brakii e sospiris. Hillary movetis nervoze.

Pustelrute fine dicis, ‘Kad Hidefumi a vu ulon transdonis ante ke lun vu mortigis?’

Jema frapetis sua fronto. ‘Komprenende! Me obliviis. Stupida!’

Pustelrute ridetis—ne bela vidajo; lua boko diminutis til punto rugoza quale anuso kontraktita. 'Ka yes? Ol esas quo?'
'Lu donis a me nur kapdoloro,' me murmuris.
'La Japoniani vidis, ke KoKo furtatre pozis ulo en la posho di Billy.'
'Japoniani!' Pustelrute mujis. 'Japonianin vu ne mencionis!'
'Tri homi, me mencionis ili a vu. Sempre en la vicineyo.'
'Ibe canokte li esis?'
'Yes. Ka do? Me pensis ke—'
'Ne pensez!' Pustelrute turnis su a me. 'Quo esas?'
'Nulo.'
'Donez donez donez!'
Jema dicis, 'Forpazez,' proximeskis, e me vidis la fusiltubo dil Magnum apuntita a me quale kanono. 'Donez.'
Me apene kontrolis mea veziko. Per suciema sensucieso, me dicis, 'Oke, bone, pro quo desquieteskar?' Me frapetis mea poshi—nenecesa, la jinzo esis tante streta ke omni povis vidar omno—ed esforcis ektirar la kapsulo. Pustelrute nepaciente dansis. 'Ne tardesez, bebeo,' Jema avertis, e la kapsulo semblis saltar ek mea posho. Me transdonis ol ad el.
Pustelrute forsizis ol. 'Ha!'
Jema abasis la pafilo. 'Quala drogo infernal esas olta?'
Pustelrute alte ridis. 'Drogo! Drogo!' Lu ektiris posh-kultelo, expozis lamo, sorgeme tranchis la kapsulo.
Ni omna avane inklinis ni.
Mikrega bendo plastika falis aden la palmo di Pustelrute.
'He,' Jema dicis, 'quo per inferno es to?'
Pustelrute levis la bendo plastika a la lumo. Me quik vidis, ke ol esas mikrofilmo.
Lu ridachis. 'Mikrofilmo. Quala anakronismo!'
'He…' itere dicis Jema.
Pustelrute iracoze regardis Jema. 'Nun irez!' lu imperis.
'Quo eventas?'
'Me dicas nun irez. Irez irez!'
'Vartez, amiko, ula klarigo necesesas. Olca ne semblas esar drog-komerco, segun me.'
Pustelrute levis sua manui vers l'obskura cielo ultre la vitra muro. 'Pro quo, pro quo, pro quo mustas me sempre cirkondita da mikra menti esar? Me dicas a vu, irez! Vu nulo esas, nulo

esas! Vu utensilo esas! E vu!’ lu kriis a me. ‘Vu anke utensilo esas! Utensilo di Hidefumi! Omni utensili esas, omni! Me nun laboro facos, e vu iros.’ Lu turnis su de ni e marchis vers Hillary e l’elevatoro.

‘Askoltez, Pustelrute,’ Jema klamis, ‘me ne prizas tala feko. Vu ludis per me.’

Pustelrute atingis Hillary.

‘Haltez!’

Jema apuntis la Magnum a Pustelrute.

Pustelrute, qua esis pronta forpulsar Hillary, lente turnis su a ni. Lua vizajo esis morto-blanka, ma lua labii esis nun nigra, e semblis, ke lu ne respiris. ‘Vu certe komprenas,’ lu nelaute dicis, ‘ke ico vua honorarion mingrandigos.’

Jema grondis, ‘Me distinte sentas, ke me esis dupigita. Me ne prizas lo. Me deziras respondi, e me volas havar oli nun. Vu dicabis, ke Hidefumi esis drog-komercisto qua adiktigis vua filiino e mortigis el por fetisho-filmo. Ka lo ne esis vera?’

Pustelrute mokridetante tordis sua labio. ‘Sempre la sensencajin maxim melodramata vi Amerikani kredar avidesas. Ka vu supozas, ke homo quala Hidefumi per tala foleso su okupas? Lu geniozo esas! Geniozo!’

‘Ka yes? Nu, lu nun esas geniozo mortinta, e yen la bebeo qua facis lo.’ El karezis la pafilo. ‘Do cesez la superba diskursachi e dicez fakti. E quik.’

Pustelrute strabe regardis el ed avancis per un pazo. ‘Qua profito per tal agado?’ lu ruzeme dicis. ‘Omno super vua stupida kapo sundubite esas.’ Lu avancis per plusa pazo.

‘Probez me.’

‘*Gut.* Vu certe pri Konaztron savas?’

‘Quo to esas, ula drogo?’

‘Drogi drogi drogi! Vi Amerikani nul imagino havas! Esas en ca mondo altra kozi kam drogi qui pekunio valoras! Elektroniko, vu stult aborturo, Konaztron elektroniko-laboratorio esas!’

‘Quo?’ dicis Jema. Elua brovi levesis. ‘Quo? Elektroniko? Quo esas?’

Pustelrute avancis per du plusa pazi. ‘Askoltez. Me parolos, quankam vu ne digna de mea tempo esas. Hidefumi kun Konaztron kontratita esis. Lu chef-exploristo esis, chefo di exploro-departmento. Ka yes? Quar monati ante nun lu de lua

hemo en Kyoto desaparis, e kun lu anke omna skisuri e noti pri lua recenta projeto desaparis. Ka yes? Yen!' Lu montris la bendo plastika. 'Yen lua projeto!'

'Santa feko,' sisis Jema.

'E me nun olun havas, me, qua dum dek-e-ok yari pri la sama projeto laborabis! Nun mortinta Hidefumi esas, e me la projeto sucesoze kompletigos—e me olun patentizos, *natürlich.*'

'Nun vartez, vartez.' Jema gratis sua kapo per la fusiltubo dil Magnum. 'Me ne prizas ico. Spionado industrial … ne esas mea fako. Me laboras pri divorci, drogi, debi pro spekulado, kasisti qui fraude sustraktas, tal aferi. Me ne prizas mixar me en komerco. To es tro leda.'

Pustelrute hastis vers Jema.

'To quon vu prizas o ne prizas ne importas, vu ridinda perverso vu! E vu anke ne importas! Ekirez! Irez irez irez!'

Jema beis. 'Ka vu desengajas me?'

'Irez irez irez!'

'Homo, me nultempe esis desengajita!' El budeme extensis manuo. 'Bonvole donez mea honorario.'

Subite aparis pafileto en la manuo di Pustelrute. Flamo-flagro, explozo, e Jema krietante falis adsur la pavimento. Hillary kriachis e frapis la butono dil elevatoro.

Jema tenis sua sinistra shultro. Sango spricis tra elua fingri.

La pordo dil elevatoro apertesis. Hillary enfalis.

Se me havabus tempo por pensar, me ne aperceptabus mea inata Tarzan-povo. Me sizis l'integra vitra tablo, hisis ol del pavimento, e lansis ol ye Pustelrute. Lu turnabis su, levis sua mikra pafilo, ma esis tro tarda. La tablo frapis lu ye la pektoro, ruptesis quale fonteno di vitro-peci, e precipitis lu retroe tra la vitra muro aden la vakua cielo noktal.

Frakas-bruiso spektaklatra.

Kurtigita krio, ed infre *tump* perturbanta.

Hillary frenezioze frapis butoni en l'elevatoro.

'Hillary,' me bramis, 'vu retenez ta elevatoro por ni o vu esos karno muelita!' Me tastis tra la rupto-peci por la nigra bendo plastika, sizis ol kun pugnedo di akuta rupto-peci, sizis Jema e levis el.

'Au au au!'

'Staceskez!'

Me tranis el al elevatoro ed enjetis el. 'Au! Feko! Ho!' El falis al pavimento, livinte reda induto sur la parieto.

'Nun!' me klamis a Hillary.

'Me ne savas qua butono!' el singlutis. L'elevatoro tresayigante zumeskis e la pordo klozesis. 'Ho.'

'Ho ho ho,' Jema ekigis. El esis griza.

Me apertis mea pugno sangifanta ed extraktis vitro-peci ek mea karno. Pose me envolvis mea palmo per l'extremajo dil kamizo di Shakti. Me regardis la plisita mikrofilmo. Me pozeskis ol aden mea posho, pensis plu bone, fine shovis ol, desfacile, adsub la streta jinzo, adsub mea bikini-kalsono, aden loko privata a qua nur me e Marcia recente proximeskis, ed el ne dum monato adminime. Hillary regardachis me, forturnis sua okuli.

L'elevatoro haltis ed apertesis a la galerio. Ni ekfalis e hastis vers la avana pordo.

'La basamento,' Jema anhelis, 'tavoye.'

'Do?'

'Ni mustas ekirar ... to esas l'unika voyo, hike es sekureso-pordego.'

'Ico por la pordego.' Me faligis el aden la brakii di Hillary, prenis ledega e kelke obcena skulturo bronza e, per gracila pirueto quale Greka disko-jetanto, lansis ol tra la granda estal-fenestro.

Vitro frakasesis, la sekureso-pordego larje fendesis.

'Bona sekureso,' me komentis.

Alarmo sonegis.

Ni ekklimis.

Jema klamis, 'Policisti venos pos du sekundi.'

'Ka en New York?' me dicis.

'Li venos.'

'Bonege. Me prizas policisti. Quante plu multe, tante plu bone.'

'He, amiko, vu mortigis.'

'Acidento.'

'Koko, posible. Pustelrute, certe no.'

Me kontemplis. 'Su-defenso.'

'New York ne esas Florida. Vu restos en karcero dum du yari adminime til la judicio.'

Me itere pensis. 'Justa. Ni irez.'

Ni shancelis alonge la strado e cirkum strad-angulo. Policistaro ne ja arivis, ma me nun audis distanta sireni: tote ordinara en New York, posible ne pro nia alarmo.

'Hillary, desmetez ta damninda jerzeo e bandajizez la shultro di Jema. Ni ne pasos du stradi se el esvanus.'

'Futuez vu!' Hillary balbutis. 'Me foriras!'

Me dicis la frazo nenegeble magial. 'Jema bezonas helpo.'

Elua okuli apertesis plu larje. El snortis, gutur-grondis, e sputis pituito-bulo adsur mea vizajo.

'Petardeto,' Jema gutur-ridis.

Me forvishis la pituito-bulo.

'Nun vu savas, ke me ne mustas helpar,' el dicis. 'Tamen, me esas profesionano.'

El desmetis la jaketo e jerzeo por bandajizar la shultro di Jema.

'Oke. Nun ni movez, bastardo.'

8

Nun la sireni esis muro ululanta cirkum ni, inkluzante ni.

Hillary frenezioze mordis la jerzeo, esforcis arachar bendo por bandajizar la vunduro di Jema. Ni audis l'unesma rotolo di automobilo proximeskanta. 'Li venas!' me sisis. Ni kuris aden l'ombri. Ma l'automobilo qua aparis ne esis policistal: ol esis Volkswagen-furgono.

'Santa feko!' me kriachis. 'Pro quo nulu dormas? Kad omnu sude de 14ma Strado esas kokainoza?'

'Quo es?' Hillary questionis.

'La hipii ankore persequas!'

''S just, amiko,' Jema anhelis.

'Quo? Qua?' La kapo di Hillary jiris de me a Jema a me.

'Kulto,' Jema susuris.

'Me ne kredas ico,' me jemis. 'Quale li saveskis ke ni es hike? Quon li uzas, per Deo, percepto extra-sensala?'

'Plu probable polic-radiofono.'

'Pri quo vu dicas?' Hillary questionis. 'Qua kulto?'

Jema prenis l'integra jerzeo e nodigis ol cirkum sua brakio. 'La hipi-kulto. Bandacho di Hidefumi—La Filii di Fora Lumo. Tre rezolvema grupo.'

‘Me ja savigis pri li da vu,’ me dicis.

‘Kelka kozi intervenis.’ Hillary desnodigis e rinodigis la jerzeo. ‘Per Deo, kulti? Quo per inferno eventas hike?’

‘Vu ne deziras saveskar,’ me respondis.

‘Yes me deziras.’

‘Au!’ Jema kriachis.

‘Me regretas.’

Ni erektis l’oreli pro la grondo di plusa automobilo.

‘Atencez,’ dicis Jema, ‘ni mustas irar ante babilar. Soneskas quale fumizita vespo-nido hike.’

Me fricionis mea okuli brulanta. ‘Me nur deziras irar adheme, klimar aden la lito, ed imaginar la fino dil mondo.’

‘Agez tale e ya esos la fino dil mondo, por vu.’

‘Me komprenas nulo,’ Hillary lamentis. ‘Pro quo ni ne povas irar adheme?’

Jema serioze regardis me. ‘Ka vu pensas, ke vu standos bone pasinte Union Placo? Konsiderez, amiko. La kultani di Hidefumi ne cesos til ke li havas vu, li nultempe cesos. Se vu nun irus adheme, vu nultempe savus qua stacas extere kande vu apertas irga pordo.’

‘Me nultempe itere apertos pordo.’

‘Nu, me ne lasos vu tale futuar vu, Bill. Vu facis granda servo a me, e me intencas kompensar vu. Iesu! Nulo plu iracigas me kam mentianta, trompanta, dupiganta kliento!’

‘Do quon vu intencas?’

‘Me deziras irar adheme,’ Hillary dicis ad irgu qua askoltus. Nulu askoltis.

Jema apogis su an la muro e klozis l’okuli. ‘Me ne povas bone agar til ke me esez rapecita. Me es fortunoza ke ta mikra kuglo featra nur frolis mea shultro—me bezonos nur kelka stebi. Ma me perdas sango. Me bezonas—’

Sono de automobilo. Ol haltis.

Ni furtatre regardis adextere. Nigra Honda esis ye la proxima extremajo dil strado.

‘No no no.’

L’okuli di Hillary kulbutis. ‘Nun quo?’

‘Tacez!’ Jema sisis. ‘Li forsan ne remarkos ni.’

La pordi dil Honda apertesis, l'interna lumizilo enswichesis e lumizis la Tri Foli Japoniana. Li ekiris l'automobilo, pafili extensita, e venis direte vers ni.

'Damnesez la tota mondo! Ube es la pafilo?' me questionis.

'Me ne havas la pafilo!'

'Vu ne havas la pafilo?'

'Me lasis ol falar! On ne tenas pafilo kande on pafesas!'

'Damnesez la tota mondo!'

Jema extensis sua sana brakio vers eskombri ye nia pedi; en New York esas sempre eskombri ye la pedi. 'Jetez ulo ye li e kurez!'

'Quavoye?'

'Fore!'

El sizis botelo ke l'indijanti ne trovabis, ululis militante, e jetis ol direte ye la homo havanta kapo bandajizita. Ol kolizionis kun lu sub la sinistra okulo. Lu kriachis, lasis sua pafilo falar, falis a sua genui.

Kurajigite, me arachis panelo de ligno kompozita de pordo di edifico abandonita e lansis ol ye la Japoniani quale giganta Frizbi rektangula. Ol ne frapis li, ma li falis al tero e falante ol facis kontentiganta bruiso.

Hillary, tote perplexigita, turnis e turnadis su, lore levis la shultri e rekoltis brakiedo de trempita jurnali, kandi-kovrili, ed extremaji di sigareti. El jetis omno aden la aero quale konfeti, e ni desaparis en nubo di forjetaji sordida.

Lore ni forkuris. Me ne retroregardis, ma pro la klami desorganizita dop me, me supozis, ke ni forsan sucesus, til ke me audis Hillary klamar, 'Bill!'

Me konfesas, ke me urjis me ignorar el e durar; malgre to, me haltis e turnis me. Hillary inklinis su super Jema, qua sternis su meze dil strado.

'Feko.' Me retrokuris.

'El falis,' Hillary nenecese explikis.

'Ubl guba,' Jema babilis. 'He … he, amiko … plu bone livez me.'

'Oke.' Me turnis me por kureskar, ma Hillary sizis me.

'Bill!' el furieskis.

'Me jemis. 'Oke, oke. Staceskez.'

'Hun hun. Ne povas. Tro. Fatigita. Perdis. Tro multa sango. Omno nigreskas.'

‘On dezirus. Staceskez!’

Me squatis, pozis mea brakii sub el, e hisis. El esis plu pezoza kam expektita, e kande me turnis el por obtenar plu bona teno, un de elua mami forfalis.

‘Ho Deo!’ me kriis.

Hillary levis sua manui e dicis, ‘Iiiii!’

Me pedfrapis la mamo falinta: ol esis sponjo. Olu rulis aden flako.

‘El esas viro!’

‘Iiiii!’ L’okuli di Hillary rulis adsupre.

‘Ne forirez!’ me klamis ad el. ‘Vu ne darfas esvanar! Retrovenez!’

Esis tro tarda.

‘Haltez!’

La du Japonianuli qui ankore povis marchar esis ibe, e lia pafili esis tre, tre granda.

‘Haltez bonvole.’

Me inklinis mea kapo.

La chefo ridetis jentile. ‘Nun,’ lu respiris astmatre, ‘ni durez nia konverso.’

Honda ne konvenas por sis adulti, precipue kande du de li esas domajita. Goshima esis dop la guvern-roto, e me sidis en l’apuda plaso, la vundita Ota sur mea gremio. Yoshida sidis sur la dopa benko kun Hillary; Jema, od irge qua lu esis, esis extensita sur lia genui quale lenio. Hillary tenis lua kapo e nekoncie karezis ol. Mea ostoza kunsidanto sidis sur me traverse, un brakio dop mea kapo e cirkum la benko-dorso. Lu protektante pozis l’altra manuo tenante sua pafilo sur sua bifurko, e suspekteme regardis me. Nulu parolis. Omnarelate, deskomoda veturiro.

Fortunoze, kurta veturiro. Me apene havis sata tempo por revuar l’eventi dil nokto e pensar, kande Deo cesos ludar per me? ante ke ni eniris nelumizita vetur-korto en la financo-distrikto proxim la FDR-choseo. Ol esis senpava, pinchita inter du alta edifici ek nigra briki, dezerta ecepte tri amasi obskura qui semblis esar automobili nefuncionanta. Me ne savis, ke tala loki existas en Manhattan. Me ne esis kurajigita per memoraji pri ceni di gangster-ocidi en *La Soprani.*

Goshima ekswichis la motoro e lampi, enswichis l'interna lumizilo. Lu turnis su a me.

'Me supozas, ke ni ne disipez tempo per diskutar to quon ni omna ja savas. Vu havas la mikrofilmo, me volas havar ol.'

Me klozis mea okuli. 'Ho homo, vu esas tro tarda.'

Lua rideto desaparis. 'Ka yes?'

Jema jemis ed esforcis levar su. 'U-humhna?'

'Shut,' Hillary sisis.

'Quon vu intencas dicar, bonvole?'

'Me ne havas ol.'

'Ka vu mentias?'

'Esas vera,' Hillary interruptis, Deo benedikez el. 'Me spektis. Pustelrute havis ol en sua manuo kande lu flugis tra la fenestro.'

'Pustelrute!' la tri Japoniani dicis samtempe, e l'automobileto shancelis pro babilado frenezioza.

Pos minuto Goshima klamis imperante e la bruiso quik cesis. Lu regardis me. 'Ka Pustelrute? Ka Pustelrute esas hike?'

Me glutis. 'Nu, yes e no.'

'Parolez.'

Me itere glutis. 'Lu esas ulube en SoHo, ma lu probable ne helpos vi.'

'Explikez lo, bonvole.'

'Nu, komprenez, lu ne plus helpos irgu. Me ulmaniere jetis lu tra fenestro.'

'Quo quo?'

'Acidentale.'

Goshima dicis laute, 'Acidenti, sempre acidenti! Explikez to quon vu volas dicar. Ka lu esas mortinta?'

'Nu, ni esis pasable alte. Quante alte ni esis, Jema?'

'Glub-mug.'

'Yes, pasable alte. Per konjektar, nu, me dicus, ke lu ya esas mortinta.' Me esforcis ridetar. 'Me regretas.'

Plusa babilado. Me deziris, ke me lernabis la Japoniana, od irga linguo stranjera; o mea propra, omnakaze. Fine Goshima tacigis li e dicis, 'Naracez omno, bonvole.'

Me naracis kurta, tre redaktita versiono di nia interviuvo kun la malhumora Germanulo. Me atinginte ta parto dil naraco en qua Pustelrute sizabis la mikrofilmo, Ota ecitante springeskis adsupre ed adinfre sur mea gremio, kontuzis mea kruri per sua

ostoza sedo. Me duris la naraco, omisis nur ke me riganabis la mikrofilmo.

Ye la konkluzo, Goshima sidis mediteme dum longa tempo e frapetis sua nazo per un fingro-pinto. Me regardetis Hillary—el ankore karezis la kapo di Jema, plu sucieme. Jema esis cindatra.

Goshima tandem sospiris. 'Ekirez la automobilo, bonvole.'

Me inhalis. 'Ka?'

'Omnu ekirez la automobilo.'

Mea stomako velkis. Ni eniris *Baptopatro*-lando.

Hillary tensis sua labii. 'Me iros a nul altra loko kam mea hemo. Ka vu ne komprenas, ke ca kompatinda … viro esas severe vundita? Lu bezonas mediko!'

'Ekirez nun la automobilo, bonvole. Omnu.'

La tri apuntis sua pafili vers ni.

Me apertis la pordo. 'Facez lo, Hillary.'

'Me advere iraceskas,' el murmuris. El apertis sua pordo.

Li marchigos ni a ta muro, me pensis, e bum bum bum, ni esas la nekonocata aktori en *Uli prizas varmeso*. Ma me observis, kelke surprizite, ke me esis tro fatigita por suciar.

'Stacez avan la muro, bonvole.

Hillary tranis Jema, helpita da Yoshida, a la muro. Jema ne plus povis stacar, ergo li apogis el … il an ol en sido-posturo.

'Turnez e pozez la manui sur la muro, bonvole.'

Yoshida komencis sorgeme palpar mea korpo, palpis omna rugo en la vesti, palpis loki quin mem me rare exploris. Lu ulmaniere pozis manuo aden mea poshi. Lu palpis sub la tre streta tayo dil jinzo di Shakti. Lu nevolunte palpis mea genitalo. Lu turnis su a Goshima e negis per kapsigno.

'La homino.'

Lu exploris Hillary. El grunis e grondis e plendis kande lu esis tro intima, ma Yoshida ne hezitis. Lu turnis su e negis per kapsigno.

'Ito.' Goshima indikis Jema.

Yoshida plu komplete serchis Jema, probable pro ke Jema esis preske senkoncia, e forsan pro ke esis plu multo trovebla. Lu esis perplexigita dum instanto da l'unika restanta mamo movebla, ma forpozis ol. Kompletiginte la tasko, lu itere negis per kapsigno.

‘Ka nulo?’ Goshima unesmafoye montris kelka iraco. ‘Ka nulo?’

‘Me dicis lo,’ me dicis.

Yoshida dicis ulo per la Japoniana.

‘Me ne povas kredar li,’ dicis la chefo. ‘Itere serchez li! Desvestizez li!’

Me koldeskis. Quo eventos kande li trovabos ke me ya havas la mikrofilmo?

Hillary furiis. ‘Nun vartez, homo, vu vartez dum koton-kolianta minuto!’

Ni omna regardegis el, stuporigita pro l’antiqua idiotismo.

Me rekuperis e petuleme pozis mea manui sur mea hanchi.

‘Yeth,’ me stoteris, ‘me anke protethtath, amiki. Ethepte ke, komprenende, *tu* thercheth me, amiko,’ me dicis ad Ota, e palpebragis.

Ota redeskis, ma ridetis.

Me koldeskis.

Goshima levis sua pafilo.

Yoshida ne movis. Goshima aboyis ulo. Yoshida lente pluproximeskis, mizeroze desvolunte, e gestis feble ye la butoni di la sangizita, rugoza, ruinita kamizo di Shakti.

Me rulis mea okuli e komencis desvestizar me.

Subite un de la automobili nefuncionanta bramis vivoze. La vetur-lampi brilegis e fixigis ni an la muro per lumo blindiganta. La Japoniani jiris; Hillary e me kovris l’okuli per nia brakii. Mem Jema movetis.

L’automobilo saltis adavane, direte vers ni.

Ol frapetis Goshima e ruligis lu trans la korto vers la trotuaro. Kompatinda Ota bandajizita forklaudikis tam rapide posible, ma ne sat rapide. La veturo embragis inverse e rotolis vers lu quale jugernauto. Lu regardetis panikante omnalatere. La veturo avancis.

Lu kriis ‘Ai-ai-ai!’ e, kande la veturo frenagis jus ante kolizionar lu, jetis su super ol. Tre impresiva. Ma lu decensis kapavane e frapis la tero per sua vizajo. Me audis lua nazo krakar. Tamen, lu esis quik sur sua pedi e forkuris dop sua kamaradi fuganta.

L’automobilo haltis. Mea kordio cesis batar. Lo ne esas figuro retorikala.

La pordo apertesis e kapo esis ekpozita.

'Ho ve, Bill, vua karma es tote fushita! Fortunoze me atencis vu per Kristalo.'

Me preske esvanis. 'Sro Helen?'

'Enirez, mea kari,' el advokis, 'ni havas aferi facenda.'

Ni stacis stuporigite. Fine Hillary forpulsis hari ek sua okuli e per maniero praktikema iris a Jema. Me avancis por helpar.

'Pozez lu en la dopa benko, Bill. Venez rapide, ni irez. Ne suciez, esas nur karno-vunduro, lu vertijeskas pro sango perdita ed eciteso, ni risanigos lu tre rapide. Yes, karino, sidez kun lu, lu rikoncieskos pos un o du minuti. Vu sidez avane kun me, Bill.'

Me enklimis. Sro Helen startis la motoro ed hastis ek la korto.

'Hu!' el ululis. 'Ka lo ne esis bonega? Hu! To fluigas l'adrenalino! Komprenende me ne intencis domajar ili, me nur deziris fugigar ili. Me regretas esar tante tarda, me dormeskis. Me vartis en ta vetur-korto dum plu kam un horo, e ka vu ne supozas, ke lo es timiganta? Ka vu savas quante multa indijanti uzas ta loko kom latrino? Yuk! Me sendis a singlu risaniganta energii. Anke relate saneso, quale standas la travestiero?'

Me ne quik komprenis.

'La detektivo en la robo, Bill. Ube esas vua mento?'

'Me livis ol che hemo.'

'Plu bone reganez ol, vu bezonos ol. Lu nun rikoncieskas,' el predicis.

'Rumf. Hom,' Jema dicis.

'Vu trovos bandajo-sako ulube sur la pavimento, Hillary.'

Hillary regardis adsupre. 'Quale vu savas mea nomo?'

'Omno bezonata, peroxido, kotono, gazo. Bandajizez lu bone e donez a lu bokedo ek ico.' El transdonis termo-flakono ad el.

'Quale vu savas mea nomo? Quo esas en ico?' Hillary pozis la termoso a la labii di Jema.

'Kikapu-joy-suko. Ho, vu esas tro yuna komprenar la citajo. Ol konsistas ek limono-suko ed oleo ek moru-hepati, teo de leon-denti, e du kruda ovi ekologial por fortuno.'

La brovi di Hillary esis ja tante alta ke oli tushis la hararo. El fortiris la termoso. 'To es nauzeiganta! E quale vu—?'

'Ne questionez,' me avertis. Me laxeskis. 'Esez felica. Sro Helen povas vehigar ni adheme.'

‘Nule,’ Sro Helen ridis. ‘Esos longa tempo ante ke vu enlitigos vu, Bill.’

Mea kordio sinkis dum ke desespero falis adsur ol quale betono-bloko.

‘Vu esas tre enoyiganta. Me ne plendas. Me konsultis Kristalo, e nun komprenas multo. Vu esas nodigita, Bill.’

‘Quala surprizo.’

‘Vua karma esas ligita ad olta di Koichi Hidefumi e lua hipi-asemblacho. Yes, vu audis juste. Pos ke vu livis me, me mustis forbatar granda bando de li. Fortunoze, me havis mea charmi.’ El frapetis la tri pezoza kruci arjenta qui pendis de cirkum elua kolo. ‘Ed anke mea roz-petali benedikita helpis. Ni forsendis ta frayi dil Diablo quale hani fuganta la hakilo. Me ankore havas du buxedi de oli, quin ni bezonos.’

‘Pro quo?’ me feble questionis.

‘Ka?’

‘Pro quo ni bezonos olti?’

‘Por infiltrar la kulto.’

‘Por *quo?*’

‘Urm uim,’ Jema dicis, e sideskis rekte. ‘Santa Iesu, mea kapo! Ube per inferno ni esas?’

‘Ne blasfemez,’ Sro Helen severe dicis.

Jema esforcis enfokigar sua pensado, itere sinkis aden oblivieso.

Hillary dicis, ‘Bill, kad el parolas pri ta dementa hipii odiinda qui persequas vu?’

‘Me ne infiltros irga hipi-kulto!’ me kriis.

‘Ne disputez, Bill. La fato dil mondo dependas de vu.’

‘Futuez la mondo!’

‘Qua vu esas?’ Hillary questionis Sro Helen. ‘Quale vu nomesas? Ka Helen? Adube vu portas ni?’

Sro Helen zumadis melodio kelke familiara e regardegis avane.

‘He! Me parolas a vu!’ Hillary konfuzigite regardis me. ‘Bill?’

‘Sro Helen?’ Me tushis elua brakio braceletizita.

El palpebragis e turnis su a me. ‘Ho, me regretas, karo. Tranceskis dum minuto. Ka me ne atencis vu, karino?’ Elu ridetis ye la retro-spegulo. ‘Me exkuzas me. Ma kande on ligesas a Deo, on ulfoye esas advokita.’

‘Ka vu devas vehigar?’

Jema itere rikoncieskis. ‘Quo eventas?’
‘Me standas bone, bone,’ dicis Sro Helen. ‘Deo esas mea ko-pilotero.’ El itere zumeskis.
‘Quo eventas?’ repetis Jema.
Hillary grondis. ‘On nun o furtas ni o konvertas ni.’
‘Kad itere?’
Hillary dicis dolce, ‘Quale vu standas? Vu aspektas tre male.’
‘Danko.’
‘Lasez me inspektar ta vunduro.’
‘Au!’
‘Regretas.’
‘Adube ni iras?’ me questionis.
‘A mea domo.’ Sro Helen turnis l’automobilo aden Jefferson-Strado. Ni renkontrabis nula reda trafik-signali dum la tota voyo.
‘Li surveyos vua butiko.’
‘Karo, li ne proximeskos ante semano, pro la fort atako quan me facis. Omnakaze, ibe esas necesaji.’
‘Qua necesaji?’
‘Vesti.’
‘Ka vesti?’
‘Nu, se on marchas tra la pordo di kulto, on mustas aspektar segunmoda, ka ne?’
‘Awa,’ Jema glutis. ‘Me kelke maladeskas.’
‘Drinkez itere de ta termoso,’ konsilis Sro Helen.
‘Lu ne bezonas ta feko,’ iracoze dicis Hillary, ‘lu bezonas mediko.’
‘Nu, vu esas mediko, ka ne? Vu studiis medicino ante divenar psikologo. Agez.’
Hillary regardegis. ‘Quale vu savas, ke me es psikologo? Bill, quale el savas?’
Jema itere drinkis la Kikapu-joy-suko. ‘Ho Kristo, nun me ya nauzeas.’
Sro Helen tote turnis su e severe regardis lu. ‘Ta sensucia blasfemo ne esas inteligenta por ta qua bezonas omna bonvolo quan Deo degnas ofrar. Tacez e drinkez.’ El itere atencis la strado.
Lu itere glutegis, grimasis, lore regardis adinfre. ‘He, ube esas mea pektoro?’

‘Ol forfalis dum la batalio,’ me dicis.
‘Ho.’ Lu ridetis pudoreme. ‘Do, mea sekretajo revelesas.’
‘Yes.’ Me turnis me a lu. ‘Me ne deziras esar kurioza, ma pro quo vu portas robo, kerlo?’
Jema tiris la tro laxa robo a sua kolo. ‘Kom detektivo, me trovas ke homi plu volunte revelas su ad homino. Ne esas tante suspektema. Li ne konsideras homini kom minacanta.’
Hillary sniflis.
Lu feble ridetachis. ‘Anke, esas kelke titilanta.’
‘Ni arivas.’
Sro Helen frenagis violentoze; esis gar-plaso miraklatre libera direte avan la butiko. El apertis sua pordo.
‘Vartez vartez!’ me sisis.
Elu regardis me, brovi questionante levita.
‘Li vidos ni!’
‘Ho per la bona Deo. Venez.’
Me blotisis sur la benko. ‘Me ne povas. Quante plu longe me mustas movar?’
‘Til omno esas kompletigita.’
‘Vu esas tre kompatema.’
‘Certe. La kulto kunvenos pos un horo. Li aranjas omno por sakrifikar ye jornesko.’
‘Ka sakrifikar?’ Me jemis. ‘Ho no no no ...’
‘Bill, me bezonas, ke vu esez ibe. *Vu* bezonas, ke vu esez ibe.’
‘Pro quo?’
‘Por efacar ta kulto.’
‘Ka vu ne povus simple uzar bombo atomal, od ulo?’ Me klozis mea okuli e tordis me aden posturo fetal. ‘Me ne plus sucias pri hipii, irgakaze.’
‘Malgre vua fatigo,’ Sro Helen solene enuncis, ‘vu nun partoprenas ca afero, e ne povas desintrikar vu til ke ol es finigita. Me ipsa ne komprenas omno, ma lo es vera. Do staceskez e movez ta sedo. Pardonez la grosierajo.’
El iris a la butiko.
La manuo di Jema tushis mea shultro. ‘El parolas saje, amiko. Se el povas efacar la Filii di Fora Lumo, vu devas helpar. Esas vua unik espero por sat sekura retreto.’
‘Ne importas. Me es fatigita. Me sangifas. Me es makulizita. Mea vesti ne fitas. Me volas irar adheme. Me volas dormeskar.’

Hillary rulis sua okuli. 'Ho, per cielo, Bill, ne esez tante plorema. Regardez vua amiko, pafita, preske mortigita, portas leda robo—'

'He!'

'—e *lu* ne cedas su. En la grupo vu sempre asertis ke vu esas matura e responsiva. Nun venas la tempo pruvar lo. Vu komencis la afero, vu mustas finigar ol.'

'Hillary, ka ta dicajo decidiva venis ek vua boko?'

El sukusis la kapo ed ekiris, helpis Jema staceskar.

Me studiis la ledratra tablero. Quale omno konspiras kontre me. Ka dormar esas peko? Kad obliviar ofensas?

> 'Saluto.'
>
> 'Marcia, karo, hike Bill.'
>
> 'Nu, Bill, ube vu esis dum la dek semani pasinta? Me telefonis adminime dekedufoye e nur siso respondis.'
>
> 'Teknologio esas divinema. Me regretas, ke vu esis jenita. Me esis che tre exkluziva kuraceyo por chanjar mea vizajo.'
>
> 'Quante *au courrant.* Ma pro quo? Vua traiti ne esis tro nereguloza.'
>
> 'Sekureso, ne estetiko, esis la kauzo, Marcia. Nula botox, nur ordinara anaplastio. Ho, yes, me anke recevis pigment-enplantaco. Me nun esas Pakistanano.'
>
> 'Ho, Bill. Ka vu komprenas quale lo afektos vua kariero?'

Anaplastio restis ultre mea budjeto. L'asekuro ne pagus. Nula alternativo.

Me ekiris la veturo, kapo abasita, spirito plu profunde abasita, ed eniris la butiko di Sro Helen. L'altri sidis an la metala tablo. Sro Helen adportis te-tasi. La kati esis ye la pedi di Hillary.

'Oke,' me dicis. 'Se me mortos, me plu bone mortez spektaklatre.'

Sro Helen transdonis a me vaporifanta taso de kamomil-teo. ‘Bonege, Bill. Kande l’universo jetas feko vers vu, ne plendez pri quante rapide ol venas—staceskez, kaptez ol, e retrojetez ol tam forte posible.’

Me regardis Jema.

Lu levis sua shultri. ‘He, vivo duras.’

‘Yes. Yen la problemo. Ol duras. E duras. E duras.’ Nula reakto de Hillary, el okupis su per la bandaji di Jema.

Me levis mea manui vers cielo. Me kredas, ke tala gesto esas instintala: ulfoye ni omna mustas suplikar nia nociono pri povo superiora, sive ni kredas sive ne, sive ni expektas interveno deal sive ne.

Komprenende, nulo eventis. Ecepte ke me ekfluigis la teo.

‘Nun.’ Sro Helen sideskis. ‘Ni havas nur poka tempo. Ni laboreskez.’

9

Me unfoye frapesis da la nociono, ke Marcia multe similesis la lora Prezidanto di Usa. Esis la vespero ante la dio di Omna Santi, e por partio ni decidis travestiar ni. El metis un de mea vestari (koincidante, la nun mortinta vestaro striizita) e me kompresis me aden un de la robi di elua matro (la matro suspekteme spektis dum ke ni traserchis elua armoro). Me refuzis razar mea gambi, ma Marcia advere juis travestiar su—kalsono, subjileto, mem garteri (ube el trovis oli? kad irgu ankore fabrikas garteri?). Pronta por la partio, me aspektis quale nehabila e deskomoda travestiulo geya, ma Marcia ganabis mieno explicite politikala: la hararo havis brilo plastika, la vizajo portis tro multa fardo, l'okuli esis tro cintilifanta, la rideto esis elektrale falsa. Presante la manui—ed el presis multa manui tanokte—elua preso esis tro rezolveme forta e la palmo kelkete, avide humideta. El boliis per ta eciteso pekuliara qua genitesas nur da la chaso por povo. Riveninte ad elua apartamento pos la partio, ni sexuagis quale ni nultempe sexuagabis; nur plu despolita vorto deskriptus nia tanokta lukti en la lito. Ed en la koqueyo. Ed en la balnuyo. Ol esis tre kontentiganta, ma nebuloze

desquietiganta, e me remarkis, ke Marcia ne retrodonis la vestaro til pos du semani.

‘Quale on marchas en ca grandega seglo-pantaloni?’ me questionis. ‘Me regretas, ica homulo dil duadek-e-unesma yarcento ne esis formacita por portar tala hanchi-embracanti.’

‘Oli ’s plu bona kam ta streta jinzo quan vu portis,’ Jema dicis. ‘Nun vu es adminime kelke atraktiva.’

Me regardis lu suspekteme.

Hillary sniflis. ‘Cesez plendar, Bill, me pregas. Nulu juas la situeso.’ El turnis la dorso vers Jema. ‘Zipagez me, bonvole?’ Jema, qua portis metal-fila, streta orel-binoklo e korveo-vesti estampita per la vorti FACEZ INFANTI NE BOMBI, gaye obediis.

‘Semblas ke *ulu* juas ol,’ me murmuris.

‘Yes, Bill,’ dicis Sro Helen, ‘pro quo ne juez la fluo? Kavalkez ta Ondo Kosmal!’

‘Me ja frapesis da sat multa ondo-spumo canokte, danko. Per santa futuo, homi, lasez me plendar! Me esas la homo quan li serchas. Me nur deziris kayakagar kun orkai, ne esar persequata da dementa refujanti del ’60ma yari!’ Me tranis larja, blanka zono plastika tra la slingi dil hanchi-embracanto e buklagis ol.

Me ne joyas kostumi. Me havis tro multa mala experienci pro kostumi. Exemple, en la sisesma skolo-grado, docisto asignis libro-raporto bizara. On mustas raportar kom la chefa persono en la libro lektita. Me lektis *Notre-Dame de Paris* da Hugo (oke, me nultempe esis ordinara adolecanto Amerikana) e decidis ne nur raportar kom la giboza Quasimodo, ma travestiar me quale lu. Me lektis pri Lon Chaney e fardo-efekti, e me serchis od improvizis la necesaji: latexo por la veruko super l’okulo; kuseno-tegilo burizita per anciena jurnali por la gibo; la peruko di mea avino de kande el kalveskis; la reda kalzi di mea fratino; e la ruranino-korsajo di mea matro e la pantofli di mea patro. Me tranis omna kozi al skolo ed avide vartis la granda efekto quan me kreos. Me eniris la latrino ante ke la klaso komencis e metis omno: glutinis la veruko adsur mea palpebro, rimenagis la gibo an mea dorso, metis la reda kalzi e la korsajo e la pantofli, fine aranjis la peruko. Me regardis me en la spegulo e subite agnoskis, shokate e senespere, ke me esas tota lunatiko. Quon me pensis! Me ipsa preparabis por me la maxim granda

humiligo. Tamen, me vidis nula posibleso eskapar. Me marchis pezoze vers la lerno-chambro di Sro Nichols. La ridachi komencis quik kande me apertis la pordo. Dum ke me trairis al avano dil chambro, la ridachi divenis gayeso general. Me turnis por afrontar l'Inquiziciono Hispana quan me ipsa kreabis, e ridego-uragano salutis me: evidente, la korsajo di mea matro ne esis sat longa, e la kalzi di mea fratino esis tre streta.

Dum mea juniora yaro me partoprenis la skol-teatrajo. Me havas ed havis nula ambicio esar aktoro, ma Suzi Reger esos en ol, e por impresar el ke me existis, me volunte nude piruetus alonge la chefa strado per rul-sketi. Mea probo por la teatrajo esis abomininde humiliganta, me facis preske nulo altra ma ridetachar e tusar, ma pro ke nur tri altra yunuli ofris su, me ganis la rolo dil chef-servisto. Me eniros unfoye dum l'unesma akto por disdonar brandio ed unfoye dum la triesma akto por anuncar la ri-aparo miraklatra dil heroo supozite mortinta. Konseque, me ne bezonis asistar preplei plu kam unfoye omnasemane dum duadek minuti, cirkume. Ma Suzi esis la chef-aktorino, ergo me pleis la devota, montrez-quante-multe-on-interesesas-avidulo. Dum tri monati me pasis omna skol-vespero en l'audeyo. Me rapide lernis memore mea du linei ('Ka brandio, sioro?' e 'Sro Carlyle esas ye la pordo, siorino.') e pose febrale lernis memore olti di omna altra aktori. Pro ke me savis: me savis ke Bruce Hendricks—la skol-belulo qua pleis la rolo di heroo—certe ulmaniere maledeskos pro ptomaino pro la skol-dejuneto ante l'unesma pleo por ke me, embrionatra Olivier, povez deklarar, 'Me savas la rolo,' e salvar la pleo. Lore me venos al ceno kande, pos vinkir la dramato-fripono, me sizos Suzi en mea brakii ed ofros ad elua reda labii mea propra labii virgal (me excercabis kisi omnanokte per mea pugno). Ma ye l'unesma pleo Bruce standis maxim bone ed esis plu bela kam antee, la lokli brilanta per kremo e la fardizita vangi sen pustuleti. Me, kontree, ne nur vertijeskis pro vidar audeyo plena de homi qui regardegis me, ma obliviis mea du linei, lasis la pletedo de plastika brandio-glasi falar, faletis e falis adsur Suzi, e falante traruptis platajo kanvasa.

No, me ne prizas kostumi. Kostumi perturbas la stando kustumal. Timida folo balbutanta metas granda tualeto e divenas komediisto vanitatoza. Meskina, severe leda urbestro di

New York metas robo e divenas varmega klub-kantistino. Segundezira belulo metas servisto-kostumo e perdas omna koordineso korpal e mental. Sat bona amorantino metas la vestaro dil amorantulo e divenas … ulo quan l'amorantulo ne deziras konsiderar.

'Qua deziras blonda peruko?' Sro Helen dicis de buxo kartona.

Hillary prenis ol. 'Me, ol es apta por mea vestaro.' El portis unpeca gogo-vestaro havanta granda cirkli ektranchita por expozar pasable bela dorso, ventro, hanchi. Skarlata Barbarella.

'No, es tordita.' Jema adjustigis la nova hararo.

'Danko.'

Li ridetis l'una a l'altra.

Me rulis mea okuli e selektis rozea, kordio-forma Lolita-binoklo. 'Pro quo vi ne lasas me plendar,' me murmuris a nulu. 'Fuganta dum hori, abatita, vundita, ebria, sobra, omni volas kaptar o mortigar me. Se irgu darfas plendar, esas me.'

Hillary ridis pro ulo susurita da Jema. Me konjektis, ke ol esis pri me, ed iracoze forturnis me.

Do on ne permisis me ta ago maxim fundamental di homi: plendar. Mea tota existo krulita, mea vivo endanjerigita, me mortigabis—mortigabis du viri. Un de li me tote ne regretis. Pustelrute esis kartuno, e parto de me ya mi-expektabis ke lu retrospringus del pavaro e ri-aparus exter la fenestro quale Silvester persequanta Tweety. Kande lu ne tale aparis, me konfesas, ke me ne sentis irga doloro lancinanta. Me supozas, ke lo signifikas ke me esas mala homo. O bone televizion-edukita Amerikano.

Ma l'altru … Me prenis ledra jileto franjizita, subite vidis la vizajo di KoKo, lua bela vizajo montranta kolda desespero, lua granda manuo tremanta sub la mea. Me vidis ta vizajo lente apertata quale reda floro terorinda. Mea kordio cesis batar. Nur dum instanto. Mea guturo tordesis, me sentis la piko brulanta pro nova lakrimi. Me faligis la ledra jileto, apogis me an la parieto. Me deziris vomar, represis to. Esas ula agi, ula fakti, ek qui on ne devas—ne darfas—facar komedio.

Sro Helen pozis manuo adsur mea shultro e dolce dicis, 'Bill, vu aspektas nebone. Venez, sideskez, hike sub la lampo.'

El forigis kato e sidigis me, adjustigis sua longa jupo indiena e frapetis sua mentono dum studiar mea vizajo. 'Komprenez, Bill,

ni ne esas idioti senkompata. Ni perfekte komprenas to quon vu subisis canokte. Ma ni anke komprenas, ke por transvivar, vu mustas ankore subisar mem plu mala kozi kam irgo ja subisita.’

Me klozis mea okuli.

‘Do ni nur esforcas agar bonhumore e sukonfide. Pro quo vu supozas ke Hillary e Jema restas? Li povus formarchar, ca omno ne relatas li. Ma li restas, pronta por riskar lia propra vivi por vu. Do kurajeskez! Vu ne esas sola. Nulu esas sola.

‘Nun me traktos vua vizajo. Vu bezonas plu multa sucio, vua vizajo es tro bone konocata.’ El studiis me dum plusa minuto. ‘Mm-hm. Yes, me opinionas, ke lo perfektigos ol.’ El tranchis har-tresi de bruna peruko e glutinis oli sub mea nazo quale Fu-Manchu-labio-barbo qua tote ne similesis mea nigra quar-kloki-a barbo.

‘Ho feko. Kad esas jokajo?’

‘Atencez vua vortaro,’ el avertis.

‘Ol titilas,’ me krietis.

‘Plu bone titilita kam krucagita.’

‘Bona argumento.’

El frapetis mea shultro e staceskis. ‘Quale vu standas, Jem?’

Lu tushis sua brakio bandajizita. ‘Sat bone. Fakte, ol ne multe doloras.’

‘Mea Kikapu-joy-suko sempre funcionas.’

‘Vu frostigesos en ca kostumo, karo,’ Jema dicis ad Hillary.

‘Me havas la remediilo.’ Sro Helen kuris ad altra buxo e traserchis amaso di vesti moldoza.

‘Ube vu trovis to omna?’ Hillary questionis.

La voco di Sro Helen venis matide ek la buxo. ‘La maxim multin me ipsa portis dum la ’60ma yari. Uli esis di mea unesma spozulo, altri di mea duesma spozulo—lu esis laboranto che Jefferson Airplane. La restaji venas de KoKo-kultani quin me deskultigis. Lia unesma ago, pos vidir la Vera Lumo, esas desmetar ca subvesti dil Diablo ed enirar la nuna tempo. Ha!’

El emersis tenante flavigite blanka jaketo ek falsa furo. El sukusis ol; blanka falsa furo nivis ad elua pedi.

‘Me *amas* ol!’ Hillary pipiis. ‘Esas tre kul!’

‘Hillary!’ me dicis.

‘Me preparas mea rolo … homo.’ El metis la jaketo e sukusis sua longa blonda rekta peruko. El similesis Rita Tushingham,

mem portis l'okulo-fardo Egiptiana. 'Tala kozi esas itere segunmoda.'

Me regardegis. 'Hillary, me forte sentas, ke vu amuzesas.'

'Nulamaniere. Ma me ne grondos.' Elu regardis su en longa spegulo. 'Omno esas forejo por la libro.'

'Qua libro?' questionis Jema.

Hillary redeskis. 'Nulo.' Elu regardetis Jema. 'Nu, me havas ideo por libro quan me deziras skriptar. Uldie.'

Sro Helen stranje ridetis. 'Dicez pri ol, karo.'

'Yes,' presis Jema.

'Nu ... ol titulesas *Fushaji: Viri e quale li klaudikigas mulieri.'*

Me dicis, 'Ka vu ofros a viri oportunaji refutar?'

L'okuli di Hillary cintilifis. 'Nule! Ili havis la tota historio por refutar, nun esas *mea* oportunajo! Nia.' Elu regardis Sro Helen por afirmo.

Sro Helen levis avertanta manuo. 'Ne expektez to de me, karo. Me sempre juis mea viri. Mem kande li ne ludis yuste, o yuste segun me. Ma komprenende, me ne expektas plu multo de homi kam li povas donar.' Revema expresuro eniris elua okuli.

Hillary murmuris, 'Yes, nu, me opinionas, ke kelka honesteso, kelka loyaleso ne esas tro multon esar expektita.'

Me frotis mea rozea binoklo. 'Hillary, vu parolas bitre.'

'Tre perceptema. Me konfesas, Bill: pro l'agado di viri, me esas ne nur bitra, ma suspektema, venjema, e damninde iracoza!' El jetis maligna regardo a Jema, qua blotisis.

'Me supozas, ke esas historio naracenda,' me fatigite dicis.

'Longa. Quale komencar?'

'Ho ve...'

'Naracez, karo,' Sro Helen incitis. 'Ekvarsez omno, jetez ol aden la Latrino Kosmal e fortravarsez ol.'

Hillary turnis su vers me. 'Nu, ka me komencez per la puerulo vicina qua esforcis molestar me ma ne ja savis quale? O pri mea konsilero che universitato qua promisis avancigar me a mea doktoreso pos nur tri semestri se me sexuagus kun lu? O pri mea du mariajo-ceremonii abortita. Yes, advere, du! Abandonita dufoye, preske avan l'altaro, ma me esas ateisto ed oli esabus ceremonii civila.'

Sro Helen klukis.

‘Duesmafoye me retenis la ringo—saveskez per experienco, me dicas—e quankam Kurt ankore debis po ol, me jetis ta ringo aden la fluvio Hudson!’ Lua vizajo esis nun reda e lua okuli cirkondita da blanko. El jiris a Sro Helen. ‘Do ne parolez a *me* pri yusta ludo o latrini kosmal! Ne parolez a *me* pri expekto!’

Sro Helen dolce ridetis. ‘Karo, me ne esis piacha, bonvole kredez me. Ma me dezirus plularjigar kelka punti de vua historio facinanta. Ka vu ne memoras, ante ke ta puerulo saltis adsur vu, ke vu docis lu quale kisar, mem fricionis lua peniseto? Vu esis prekoca ok-yara evantino, e vidabis tala agadi che-televizione. E quankam me certe ne pardonus la konduto di vua konsilero, lu facis sua ofro pos ke vu omnadie vizitabis lua kontoro e flirtis—pudoreme, nervoze, ma vu desesperis pri vua grado-punti pro vua melankolio, qua igis vu drinkar tro multa alkoholaji. Anke, lu audabis ke vu anke ja sexuagis kun vua filozofio-profesoro. Vua konsilero esis tre timida, nesukonfida viro, e pos ke vu dicabis ke lu futuez su—vua vorti, ne le mea—lu preske demisionis.’

La vizajo di Hillary grizeskis, elua respiro esis rauka e neprofunda.

‘E yes, vua du preska fiancituli ya forkuris, pro timo pri mariajo. Ma vu anke forjetis plura amanti, ka ne? Ka vu rimemoras Gary? E Steven? E relate vua lasta disputacho kun Shakti, la vera motivo ne esis lua desordineso, ma vua propra menstruanta stando e vua anxio pri ta travali-ofro de Bellevue. Ka vu advere expektis, ke Shakti divinus olti? Konkluze, karo, on devas agnoskar, ke la plu multa homi ne esas mediumatra.’ L’okuli di Hillary bufis ek l’orbiti.

‘Ne hiperventileskez. Me nur indikas, ke ni omna esas homi, eroriva homi, e ni omna mustas indulgar l’una l’altra. Jem, masajez la dorso di Hillary, el bezonas to. Tam balde kam me lacagabos ca boti ni mustas irar, e me volas ke ni omna esez marchiva e kohera.’ El pozis pedo adsur sidilo e murmuris, ‘Mustas komencar.’

Jema pazis addop Hillary e masajeskis el.

Me susuris a Sro Helen, ‘Quon vu volas facar, kunjuntar ta du? Vu esas tro evidenta.’

‘On forjetita de kavalo mustas…’

‘Vu esas nekredebla.’

‘Forigez ta venjema vibri, Bill. Vu opinionas, ke me jus reprimandis Hillary, ma me nur duktis el tra obskura stradeto psikala. El darfas iracar. Multi de ta viri ya kruele traktis el, e nultempe existas exkuzo por krueleso. Krueleso esas laciva bastardo e sencese genitas. Per la bona Deo, ca boti dolorigas.’ El parlacagis l’una boto e lacageskis l’altra. ‘Ma malgre ke esas multa anmi velkinta en la mondo, pronta por male traktar on, on plu bone responsas por sua propra agi, ed adminime kelke pensas pri to quo posible esas en la menti di l’altri. En mea fako lo es evidenta, ma desfortunoze la maxim multa homi ne facile komprenas irgo exter su. Quante multa trublo esus evitita, se ni nur indulgus altri quale ni indulgas ni ipsa! Nu.’ El facis granda nodo e joyoze regardis me. ‘Ka ni esas pronta? Destensa ed avida?’

Ni vakue regardis el.

‘Bonege! Adavane!’

La nokto esis nun shokante kolda dum ca horo ante jornesko, e mea moldoza jileto franjizita ne shirmis me de la vento-lami qui tranchis la streta stradi di Plubasa Manhattan. Ni marchis adeste: la cielo ube la suno balde levos su esis tam purpura kam nova kontuzo, la silueto di Brooklyn esis amaso di lud-bloki sub ol. La urbo esis plu quieta kam me antee experiencabis. Me atenceme askoltis—ulo mankis. Ha: nula sireni.

Ni turnabis ni aden Henry-Strado kande homulo subite pasis ek l’ombri di charjo-doko e stacis avan ni. Ni haltis e cesis respirar.

La homo pozis manuo en posho di sua surtuto.

Jema, Hillary, e me akute inhalis.

La homo ektiris tre mikra, tre anciena kaset-mashino. Lu sorgeme pozis ol adsur la trotuaro e pulsis la Ple-butono. Lu desmetis sua surtuto e revelis su vestizita per blank-e-rede striizita vestaro.

Matida muziko sonis ek la kaset-mashino. La homo movis sua labii segun la voco di Joan Sutherland, qua kantis la Kansono di Olympia de *Les Contes d’Hoffmann:*

Les oiseux dans la charmille,
dans les cieux l’astre du jour …

La kansono finigita, la homo pulsis la Halt-butono per sua pedo. Lu grave reverencis, metis sua surtuto, pozis la kaset-mashino aden la posho, e desaparis aden l'ombri.

Ni regardegis l'una l'altra.

Me dicis, 'Ka vi ultempe remarkis, quante granda-parte la vivo esas tote senrelata?'

'Ne senrelata—amuzanta,' Sro Helen korektigis me. 'Vu bezonas nova vidpunto, Bill. Nur kelka plusa stradi. Avancez!'

El duktis ni aden mem plu tenebroza, plu misterioza parti di New York, stradi netrasita sur mapi, vicini vidita da normala homi nur de hastanta automobili. La nigra fenestri di edifici abandonita semblis palpebragar quale mil kartun-okuli. Me extensis manuo por prenar kurajigante la manuo di Hillary, ma el marchis apud Jema e ne remarkis mea gesto jeneroza.

'Jema,' me dicis, 'pro omna eciteso me obliviis questionar, pos vua genro-chanjo, quale vu advere nomesas.'

'Jema. Paul Geoffrey Jema.'

'Ho.'

'Ka?'

'Me supozas, ke me expektis ulo plu exotika.'

'Arivante che la kunveno,' instruktis Sro Helen, 'ni mustos facar signo sekreta por enirar. La signo sekreta esas ico.' El levis du fingri kom paco- ed/od vinko-signo dedop la kapo quale antiqua televizion-anteni, gesto quan me ja vidabis.

Me jemis. 'Permisez me konjektar: *Mea Marsano Favorata*?'

'Signo multe plu olda kam ta televiziono-spektaklo. Societi sekreta uzis ol dum yarcenti. Zecharia Sitchin esforcis ligar ol a sua Anunnaki per l'adoro dil Sumeriani por Ereshkigal, ma lua argumenti esas tante desordinita, lua tradukuri tote eroroza, ed omnakaze, lu esas dementulo. Ni prepleez kelkafoye, ka ne?'

Ni mashinatre levis nia fingri dedop la kapi.

'Itere.'

'Ni esas sat habila,' me dicis.

El levis brovo. 'Bone. Nun, se irgu questionas qua vu esas, respondez ke Sunlumo invitis vu. Esas dekedui de Sunlumi en ca kulto.'

'Tre gaya.'

'Kurajeskez, mea kari. Ni es hike.'

Hike esis brika magazino kun stala fairo-pordo. Stacante avan la pordo esis homulego portanta longa hararo ligita dope. ‘Yo, homo,’ lu lente dicis, ignorante nia pluraleso. ‘Ka kul?’

‘Yo. Es kul.’ Sro Helen facis la signo sekreta. Ni anke facis ol.

‘Groovy.’ Lu pedfrapis la stala pordo. Ol sonegis quale tamtamo ed apertesis ocilante. ‘Sequez la Lumo.’

‘Sequez la Lumo,’ ni murmuris, ed enpasis.

Komence me ne povis vidar irgo: la vidajo esis obskurigita da nemovanta, nepenetrebla muro de incenso- e marihuano-fumo. Nia oreli esis surdigita da koro de jemi e krieti, puntizita da miauli e plorado. Me butis sur ulo e Sro Helen rektigis me. ‘Kristo,’ me susuris, ‘qua inferno to esas?’

‘Shut!’ el sisis.

Gradope ni kustumeskis la tenebro. La magazino esabis vakuigita por esar un enorma chambro tam granda kam urbo-rektangulo. La plafono esis nevideble alta super nia kapi per quar etaji. Tra la aero malodoranta me neklare videtis afishi psikedelika sub nigra-lumo-lumizili, rangi di aquo-pipi. Dissemita sur la pavimento esis fabosak-sidili.

Bedlam. Babel. Tumulto quale Milton ne imaginabis. Ca vasta spaco esis plenigita per guru-sequanti, Grateful-Dead-sequanti, ti qui similesis Sonny e Cher. Per Deo, ka nulu de ta homi spektis televiziono? Ka li esis prezervita frostigite en subkelero dum yardeki? Pri la yuni—quale ta kindi lernis pri olca sensencaji? Me blamas l’interreto: ibe omna stranjaji, irge quante baroka e nekonocata, facile trovas la justa idioti qui adheros ad ol kreskigos ol. Ka li ne komprenas, ke li esas jokaji en mondo senhumura? Ka li ne savas, ke la 1970ma yari esis la maxim senskopa yardeko en la historio homal? No, li esas tro okupata per fumar marihuano, explorar lia anmi, transdonar aquo-pipi, babilar pri l’universo e la kosmo, serchar bovo-sterko por fungi.

Ma la Filii di Fora Lumo ne nun esis ebria per drogi o meditado. Li batadis la pavimento, lia sini, l’una l’altra. Li levis lakrimo-trempita vizaji a la nigra lumizili, lia chagreno brilis ultraviolee. Li ploris, li singlutis, li skrachis sua vangi. Amasi di trauranti ocilis sur la nuda betono, kantis senharmonia baladi da Odetta. Ye un muro esis rango di mulieri nuda til la tayo, qui kovris su per cindri e polvo, agonio rituala. Esis eshafodi sur qui

multa homi lamentis e frapis la tubi metala quale trupo neprofesional di *Iesu Kristo Superstelo.*

'Feko,' Jema susuris.

'Exakte.' Sro Helen trepidis. 'Ol igas me havar ganso-pelo.'

'Quo esas?' me questionis.

'Lia deo es mortinta. Yen la morto-festo.'

Meze dil chambro esis platformo plu alta kam la pavimento. Sur ol esis stranja mashino, alta e larja de sep metri, tam kurva ed aerodinamika kam rayo. Ol esis nigra, sen traiti excepte triangulo de reda lumizili cintilifanta ye l'una extremajo e serio de hieroglifi nedechifrebla ye l'altra. Ol aspektis maligna, minacanta, budema.

'Quo to esas?' me questionis. 'Quo ta kozo esas?'

Sro Helen levis sua shultri. 'Me ne savas.'

'Quo? Ka vu ne savas?'

'Per Cielo, Bill, me esas mediumo, ne omnosavanto. Lo naracita da la diversa kindi quin me deskultigis konfliktas. Uli opinionas, ke KoKo esas anjelo enkorpigita. Altri opinionas, ke lu esas avataro di Krishna. Altri dicas, ke lu venis de fora planeto per NIFO. Me konjektas, ke to esas la NIFO. Venez.' El pulsis su tra la turbo.

'Adube ni iras?'

'Ni trovez sido-plasi, avane.'

'He,' me sugestis, 'pro quo ne dop ca kolono?'

'Vu certe ne dezirus evitar l'eciteso, ka ne?'

'Yes.'

Jema ridetachis. 'Ka vu es poltrono, Billy?'

Me dignoze respondis, 'Me kredas, ke su-prezervado esas naturo-lego respektinda.'

'Tro Darwinatra, homo. Ne konvenas hike. Hike ni es cirkondata da la Nov Ero di paco, amo, e frateso.'

'Matro-futuanta penis-lekanta hundino-filio sifilisika!' Furianta barbozulo lancis su adsur mea vizajo. *'Sordida pork-homo! Pussuganta bastardo! Stacigez lu an muro e pafigez lu! Dushez lu per napalmo! Klemez l'urino ek ta putrant anuso! Aaak!'*

La barbozulo falis a sua genui e batis la pavimento til ke la pugno sangifis. Me vishis lua spricajo de mea vizajo.

'Semblas kelke tensa hike,' Hillary remarkis.

‘Paco, amo, e frateso per mea kulo!’ Jema sukusis sua kapo. ‘Me regretas, Billy. Darwin esos tro apta hike. Pro quo ca homi spirital nultempe agas segun to quon li predikas?’

‘Me ne juos ico,’ me dicis.

‘Ne kreez negativ expektaji, Bill,’ konsilis Sro Helen.

‘Ho, certe ne.’ Me turnis me vers l’ekireyo e formarcheskis. Jema ed Hillary kaptis me e retrotranis me adavane.

‘Askoltez,’ me dicis, ‘mem se me mustos restar dum mea tota vivo en bombo-kelero, me ekiras.’

Hillary kontraktis sua brovi. ‘Bill, vu esas quale infanto.’

‘Facile dicita. Li ne mortigos vu.’

‘Kalmeskez.’

‘Ad inferno kun vua kalmeso!’ Me rimemoris la jemanta turbacho cirkum me e dicis min laute, ‘Ad inferno kun vua kalmeso! Me stacas meze di cirkume quaracent homi qui volas men mortigar!’

‘Es tro tarda forirar,’ dicis Sro Helen. ‘Nun ekirar esus suspektinda, vu ne deziras esar remarkata. Esas kul,’ el dicis a du kurioze beanta hipii qui interruptabis sua lamenti por regardar ni. ‘Lu nur maladeskas pro l’ondi tristoza.’ La du hipii afirmis per kapsigni e forturnis su.

‘Vua stando negativ endanjerigas ni omna, Bill. Me cirkondos ni per shildo psikal. Kupolo protektanta ek la Blanka Lumo di Deo Ipsa. Ka lo felicigos vu?’

‘Ka lo salvos mea vivo?’

‘Yes.’

‘Lo felicigos me.’

El klozis sua okuli e zumis, quik apertis sua okuli. ‘Ka plu bona?’

‘Ka to es omno?’

‘Quon vu expektas, lazer-lumi? Me laboras per lo Deala, ne facas Vegas-spektaklo.’

Ulo tiris mea jileto. Me tresayis e vidis l’adoranta yunino, Karina, quan me renkontrabis kun KoKo survoye al klubo damninda. Dop el esis la du virguli.

‘Quo! Quo!’ me kriis.

‘Foririnta! Foririnta!’ el ploretis. Elua longa hari esis intrikita e kunglutinita an elua vizajo humida.

‘Foririnta,’ la virguli ekigis.

Hillary e Jema regardis l’una l’altra. ‘Foririnta! Foririnta!’ li klamachis.

‘Il es foririnta! Ha!’ la yunino lamentis.

‘Foririnta!’ Sro Helen grondis. El kudpulsis me.

‘For-hor-irinta!’ me anhelis.

La yunino e yunuli forreptis.

‘Astonante,’ Hillary dicis. ‘Tota subkulturo nekonocata, hike en New York! Me povus skriptar libro pri ca grupacho qua eklipsus Margaret Mead.’

L’obskura lumizili ekswichesis. Nur la reda triangulo sur la nigra mashino cintilifis en la tenebro quale la brezi di inferno. La tumulto en la chambrego cesis tante abrupte, ke dum instanto me pensis, ke me surdeskis. La kultani tordante su sur la platformo kuris aden la suba hom-amaso.

Farolumo lumizis la platformo, vagis, trovis tro familiara formo, altstatura, dina, kronizita per enorma afro-hararo. El aspektis quale granda koton-swobo.

‘Biafra,’ la homi murmuris.

‘Ho feko,’ me susuris. ‘Elta duktis la homi qui persequis me tra l’Urbeto Chiniana.’

‘Kalmeskez. El esas un del lietnanti di KoKo.’

‘Ho feko.’

La swobo levis sua brakii.

La Filii di Fora Lumo zumis, ‘Ommm.’

Biafra extensis la fingri dil amba manui en paco-signi, similesante kontrekultura Nixon. Lore el levis la du V-signi dedop sua kapo quale anteni.

La Filii di Fora Lumo V-signifis reciproke.

‘Ni esas che *Star-Trek*-kunveno,’ me jemis. Hillary tacigis me e facis V-signo dop sua kapo.

Biafra prenis mikrofono del ombri. El frapetis ol: la frapeti resonis tra la enorma chambrego.

‘Biafra!’ la homi klamis.

‘Ho, vi Filii di Fora Lumo!’

‘Haii!’ la homi bramis.

‘Ho, vi Filii di Fora Lumo!’ elu repetis. Elua voco esis richa ma lacerita, quale juveli frakasita.

‘Ooowa!’ la homi ululis.

‘Me donos nulo kande li pasigos la plado,’ me susuris.

‘Ne esez espritoza,’ dicis Jema.

‘Defenso-tiko,’ Hillary explikis. ‘Lu serchas espritaji, irge quante patetika, por destensigar mala situeso.’

‘Ne analizez me.’

‘Vi omna, tacez!’ sisis Sro Helen.

‘Filii!’ klamis Biafra.

‘Yes!’ respondis la hom-amaso.

‘Filii!’

‘Yes!’

‘Vi savas, pro quo ni kunvenas.’

Homino kriachis. Ululi sovaja klimis la muri quale rati e resonis del nevidebla plafono.

‘Yes, vi savas pro quo ni kunvenas,’ dicis Biafra, voco nun basa e danjeroza, fuzita perli en merkurio venenoza. ‘La Duktanto esas forpasinta!’

Krii. Manui batis kranii. ‘La Duktanto esas forpasinta!’

‘KoKo forpasis!’ el instigis.

‘KoKo forpasis!’

Biafra pedfrapis e sukusis su quale Sammy Davis juniora. ‘Il venis del cielo! Il venis del cielo por montrar a ni la Vera Voyo!’

‘Del cielo! Del cielo!’

‘Il venis por donar a ni la Vera Paco ed Harmonio ed Amo Perfekta!’

‘Del cielo! Del cielo!’

‘Ma nun il esas abatita, abatita avan nia okuli!’

‘Aba! tita!’

‘Abatita da ta exempluro perfekta di Omno Nejusta—folulo kun pafilo!’

‘Omno Nejusta! Omno Nejusta!’

‘Pafilo mortigis il, ed Omno ’s Nejusta!’

‘Omno ’s Nejusta! Omno ’s Nejusta!’

Biafra pazegis sur la platformo, inklinata, brakii ocilanta, furianta predikero Baptista. ‘Omno ’s Nejusta! Quo ’s nejusta en la mondo?’

‘Pafili!’ la homi klamis. ‘Pafili esas to quo ’s nejusta en la mondo!’

‘Omno ’s Nejusta! Quo ’s nejusta en la mondo?’

‘Klimato-chanjo! Klimato-chanjo esas to quo ’s nejusta en la mondo!’

‘Omno ’s Nejusta! Quo ’s nejusta en la mondo?’
Plu laute. ‘Opresado! Opresado esas to quo ’s nejusta en la mondo!’
‘Omno ’s Nejusta! Quo ’s nejusta en la mondo?’
Surdigante laute, ‘Omno! Omno! Omno!’
Lia labii esis purpura, li brilis per sudoro, li spumifis pro doloro e trompo e furio.
‘Ho Filii,’ Biafra bramis, ‘KoKo es foririnta!’
‘Foririnta! Foririnta!’
Karina staceskis ulube en la chambrego.
‘Me canokte vidis KoKo!’ el klamis.
La turbacho taceskis.
‘Me vidis KoKo, e ilua Iudas, jus ante l’evento! Sur la strado, homo.’ El vishis lakrimi de sua vangi. ‘Me nomesas Karina. Me supozas, ke me devas joyar pro vidir lu. Se me savabus … homo, se me nur savabus…’
Un de la virguli, genupozita apud el, embracis elua kruri. El karezis lua kapo e tushis l’altra yunulo. ‘Me ya joyas, ke Stelo e Bo havis oportunajo renkontrar il ante ke … nu, ante. Me deziris ke KoKo ipse inicius li, ma nun…’
Miaulo venis del hom-amaso.
Karina subite montris mieno severe rezolvema. ‘Ma ni justigos omno. Ni trovos ta Iudas e lun ni sakrifikos! Pose…’ Karina jemis. ‘Ho Deo, pose, quo? KoKo es foririnta!’
‘Foririnta!’ la homi ululis. ‘Foririnta!’
Me susuris aden l’orelo di Sro Helen, ‘Sakrifiko! Vu audis!’
‘Bonvole kalmeskez! Me havos laboro facenda, me bezonas kalmeso por preparar me.’
‘Quo pri ta sakrifiko!’
‘Ommm,’ Sro Helen ferme dicis, e klozis l’okuli.
Panchoza mez-evantulo portanta reggae-lokli saltis adsur la platformo e prenis la mikrofono de Biafra. ‘Fa-Filii!’ lu stoteris. ‘Ulube sur la sta-stradi di ca-ca urbo esas vi-vi-viro marchante li-libere! E lu-lu esas ta-ta-ta-ta qua pa-prenis ta-ta pa-pa-pafilo e pa-pa-presis ta da-da-destensilo!’
‘La vi-viro!’ la turbacho plan-kantis.
‘Quon ni fa-fa-facez pa-por rinovigar la va-va-Vera Amo ed Harmonio e pa-pa-Paco pa-Perfekta?’
‘Trovez la viro! Trovez la viro!’

Biafra retroprenis la mikrofono. 'E kande ni trovabos ta viro?'

Instanto silencoza. Nur instanto.

'MORTIGEZ LU!'

'Mortigez lu!' Biafra klamis. 'Ya, mortigez lu!'

'MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU!'

La mento homal esas kozo marvelatra. Koram problemo, ol funcionas preske nekoncie por trovar solvuro; koram danjero, olu reaktas preske nekoncie per decidi facita fulmin-rapide.

Mea mento liquideskis aden acida spumo de la labii di maniiki.

'MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU!'

Mea stomako rotacis. La tero rotacis sub mea sedo. Me preparis me por esvanar. Me nur esperis ke, esvaninte, me ne asfixiesus da mea propra vomajo.

'MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU! MORTIGEZ LU!'

Subite l'ocido-kanto hezitis. Voci falis unope del koro. Pose, silenco.

Me rikoncieskis. 'Quo? Ka me vivas? Quo eventas?'

Lente tra la turbacho venis grasa vireto. Viro qua portis nigra vestaro e reda kamizo e forko.

Susuri. 'Madison.' 'Madison.' 'Esas Madison.' 'Madison, yen Madison.'

La magiisto lente venis tra la hom-amaso, pasante lu kurte tushis uli, ridetis benigne ye altri. Pluproximeskante, lua prezenteso gradope klareskis, quale se lu brilas per ula lumo privata qua kreskas dum ke lu esas tushita, pregita, amata.

Lu preterpasis ni, e semblis a me, ke lu regardetis adinfre e remarkis me. Me blotisis til, me esperis, nihilesko. Lu avaniris kun santa mieno.

Lu atingis la platformo ed acenseskis la gradi. La homo portanta reggae-lokli squatis por helpar lu acensar, reverencis, forpazis. Madison ofris a Biafra la forko. Biafra lasis falar la mikrofono per *tunk* surdiganta. Elu retroprenis ol, transdonis ol a Madison, prenis la forko, forpazis.

Madison turnis su a ni. Lu dicis nulo.

La turbo sidis facinate.

Madison sospiris lente, profunde. Lu levis la mikrofono e dicis nelaute, 'Gesiori.' Lu negis per kapsigno. 'Amiki.'

La homi restis taceme.

'Amiki, esis mea kulpo.'

Nulu respiris.

'Vi serchas ta homo qua presis la destensilo qua mortigis nia amiko. Ma lu ne esas kulpoza. Me esas kulpoza. Nur me. Mea habila stroko fushis. Me perdis dum instanto mea teno ye l'energio eterna. Nur dum instanto. Ma dum ta instanto terorinda, ta habila stroko, ta fola stroko, faliis. E me perdis … ni omna perdis ulu tre kara.'

Ulu singlutis.

'Do, se vi mustas reaktar per iraco, me esez la skopo di vua iraco.'

Nelauta murmurado kuris tra la hom-amaso. Ma nulu movis.

Madison dicis pluse, nun plu certe, 'Ma ka KoKo dezirus ke ni reaktez per iraco? per furio? per odio? Kad il ne docis a ni omna, ke pardonemeso esas la maxim homal di omna vertui?'

Lu ridetis.

'Yes. Ni permisis doloro regnar ni. Ma nun ta doloro ne plus regnas. Nun ni forpozez ta doloro. Ni memorez KoKo, e forpozez la doloro. Ka ni audacas forpozar ol?'

Longa silenco.

Fine Biafra levis vizajo lakrimizita. 'Me forpozas ol, Madison.'

Madison ridetis, prenis elua manuo.

La mez-evantulo levis manuo. 'Anke me fa-fa-forpozas ol.'

Murmurado kreskis en la turbo. 'Forpozez ol, forpozez ol.'

La bruiso gradope diminutis. Omni spektis Madison, qua faligis la manuo di Biafra ed avancis al bordo dil platformo.

Lu dolce ridetis. 'Nun, nun vi esas pronta.'

Ni regardis l'una l'altra. Ka pronta?

Madison inhalis profunde. Lu retenis la respiro, lente exhalis. Itere. Ed itere. Unope la homi respiris segun lua ritmo. Omnu, mem me, adoptis ta respiro-ritmo.

Inhalar, retenar, exhalar.

Respirante tale, ni sentis nia korpi laxeskar a kalmeso perfekta. Teroro ed iraco forfluis de nia pulmoni, ek nia pori, dispersesis aden spaco kolda e vakua. Me dicas 'ni' pro ke, tale respirante—inhalar, retenar, exhalar—ni perdis la limiti triviala di nia korpi kompatinda, ed expansis, intermixis ni, kombinis ni, unionis ni. Fine, esis nur un korpo qua kalme respiris.

Probable esas nur traito homal, ica kapableso agar kom uno en amaso. Ol esas bonajo, o plu probable esas la fundamentala

malajo homal. Me dezirus, ke la mondo esez blanka e nigra; lore vivo esus multe plu simpla.

Yes, l'experienco esis bonega. Yes, ol esis religial, esar parto di tante multa homi. Ol timigis e stimulis.

Dum ta tempo, tempo ne esis. Ni vidis to quo tempo esas: utensilo danjeroza, ludilo dupiganta, vitra bagatelo tam facile aplastita kam ca dolca aero quan ni inhalis, retenis, exhalis.

Madison murmureskis vorti nedistingebla ma melodioza. Lu movis sua manui segun arabeski intrikoza, por definar spaco-kolono sur la platformo. Ni omna spektis—inhalis, retenis, exhalis.

En ta spaco-kolono aparis pala nebuleto, tam pura kam la spumo di aquo-falo, aero videbla. La nebuleto sempre plu multe denseskis, til ke ol esis blanka, bolianta amaso perlomatratra—inhalar, retenar, exhalar—formacita inter la habila manui di Madison. Ol solideskis sub lua tusho.

Lore en ta kolono pulsanta e jiranta, en ta pala nebuleto aparis sugesto di ombro. Ta ombro, o plu densa lumo-formo, kreskis, expansis, plualteskis, plularjeskis, formacita da la magio quan Madison facis, la magio quan ni facis. Ta plu densa lumo atingis formo homal.

La formo solideskis. Sentraita formo homal subtenita da nia respirado.

Quik la shirmiva lumo-kolono divenis flami cintilifanta, oranjea, blua, flava, verda cintili qui jiris cirkum la formo, lekis ol.

Madison retropazis, levis sua brakii por parear la furnazo-varmeso quin ni produktis.

La flami konsumis la nebuleto, sizis la suba korpo. Ol inhalis la flami segun nia ritmo, inhalis, retenis, exhalis cintili. La pektoro bufis, spasmatre kontraktis su, quale nove naskinta infanto preparas sua unesma krio exter l'utero.

Madison jetis sua brakii adsupre. La flami mujis e flagris, acensis til la plafono super ni til la plafono alta de quar etaji. La flami pluvis adsur nia kapi kom fonteno de bunta lumi. Bapto per brulanta lumo.

Madison brandisis sua manui e lumo plenigis la magazino. Ni omna kriis e kovris nia okuli kontre la subita brilegeso.

Apertinte nia okuli, ni palpebragis, regardegis astonate la magio quan ni facabis. La formo sur la platformo lente turnis su, abasis sua granda manui de sua belega vizajo, apertis bela nov okuli por vidar la mondo.

KoKo kriis kontre ed ad la brileso.

Tempo rikomencis.

10

KoKo.
Longa silenco. Lore ni omna saltis adsupre kun un granda mujo.
KoKo.
Il esis vestizita per blanka pantalono, kamizo, shui, kalzeti. Il aspektis quale anjelo. Anjelo de Las Vegas, forsan, ma anjelo.
Ni esamifis adavane vers la platformo, lepriki pregante risanigo, le perdita implorante salvo. Ma ni haltis ye la bordo: lumo envelopis il, facis limito cirkum il transfigurata, limito quan ni ne audacis brechizar.
Ilu ridetis ed extensis sua manui vers ni.
Muziko cielala resonis per harmonio tri-parta e ni experiencis extazo.
KoKo parolis. Ilua voco esis masiva, resonis miraklatre, nerezisteble ma intime, quale se la voco di Deo parolis en nia kranii.
‘Mea homi. Me retrovenas a vi.’
La Filii di Fora Lumo aklamis, genupozis, levis la manui, kantis —olda kansono di Janis Joplin, me ne povis dicernar la vorti—

kantis, facis granda himno di joyo e laudo plu bela kam Händel sonjabis. KoKo levis sua manui kom benediko.

'Mea homi!'

La Filii di Fora Lumo taceskis por audar Ilua Vorto.

'Mea homi, me retrovenas a vi del obskura loko di dormo eterna. Me venas por rimemorigar da vi la lecioni quin me docis a vi, ante ke me livos vi por sempre.'

La Filii kriis. Me anke kriis.

'Yes. Canokte me livos vi por sempre. De ca nokto *vi* mustas portar mea vorti a la mondo vivanta, mem quale me portos mea amo por vi en mea kordio.'

'No!' la Filii bramis. 'Ne irez!'

KoKo klozis sua okuli e kunpozis sua granda manui. La bruiso diminutis til nelauta jemi e ploreti.

KoKo apertis sua okuli. 'Mea homi, ka vi memoros to quon me docis, pos ke me livabos?'

'Yes,' li murmuris. 'Yes, ni memoros.'

'Ka vi memoros to quon me dicis? On mustas vivar nun, ne en lo pasinta.'

'Yes, ni vivos nun.'

'Koopero esas la maxim grava autoritato, e l'individuo esas la maxim richa trezoro.'

'Ni memoros. Ni memoros.'

'E la povo qua movas la homaro, tra l'universo, tra vivo, tra tempo, ne esas la povo di richeso, nek la povo di impero, nek la povo di manipulado … ma la povo di egardo por omno existanta.'

'Ni memoros. Ni memoros.'

KoKo reverencis a ni. 'Memorez ta mea vorti pos ke me livabos, por ke me ne vane venabez a vi.'

'Ni memoros!'

KoKo extensis la manuo sinistra a Biafra. El staceskis e rapide proximeskis.

'Me donas a vi elta qua bone savas mea vorti,' dicis KoKo. 'Biafra…' Ilua voco faliis.

Ni omna inklinis ni avane.

KoKo sukusis sua kapo e duris parolar. 'Biafra esez via memoro, por gardar mea vorti. Biafra.'

‘Yes!’ Biafra anhelis, itere falis a sua genui, tenegis la manuo di KoKo. ‘Me gardos vua vorti! Vu mortis ed esas rinaskinta, me gardos vua vorti vivanta por la Filii di Fora Lumo!’

‘Por la tota mondo,’ KoKo emendis.

‘Por la tota mondo!’

KoKo stacigis Biafra e ceremonioze embracis el. Il extensis sua dextra manuo a Madison. Madison avanpazis e prenis ol.

‘Madison. Vu esis mea dextra manuo dum mea sejorno hike en ca mondo. Vu retroportis me de la kaverni tenebroza por ke me par…’ ilua voco itere faliis ‘…parolez lastafoye a mea homi.’ Il dicis a ni, ‘Madison esez via anmo e spirito, por ke mea vorti restez vera.’

Madison abasis sua kapo. ‘Me facos lo,’ lu simple replikis.

Lore KoKo regardis la hom-amaso, sua homi. Lu longatempe regardis ni, regardis singla vizajo en ta granda chambro. Lu regardis … me.

‘Nun, mea homi!’ il subite klamis. ‘Restas un ago agenda ante ke me darfos retroirar a mea propra mondo.’

Il direte regardis me ed extensis sua manuo.

Omna vizajo turnesis vers me. Centi de okuli kurioza.

KoKo afirmis per kapsigno.

Me ne timis. Me staceskis, acensis la platformo, prenis ilua manuo. Il tiris me a su.

‘Me pensis ke me mort— mort—,’ me balbutis. ‘Ho Deo, me multe joyas ke vu vivas!’

‘Shut,’ il dicis per mieno subite furianta, mixuro di shamo ed iraco.

Me palpebragis, ma ‘Vu vivas,’ me repetis. ‘Vu vivas. Me ne mort—’

Il violentoze embracis me. Pose il turnis me por afrontar la turbo. La brilanta lumo dolorigis mea okuli, ma ne pro to me lakrimifis.

‘Canokte,’ KoKo klamis, ‘me transiris la limiti di vivo e konkluze saveskis omno. Ulu apertis ta pordo por me.’

La Filii di Fora Lumo oglis me.

Me presis me an KoKo.

Il tiris de mea vizajo la falsa labio-barbo e Lolita-binoklo. ‘Yen ta homo.’

Centi de boki beis. Centi de brovi frunsesis. Centi de pugni klozesis.

Me afrontis mea morto.

'Regardez il,' KoKo dicis, 'e savez, ke ilta esas mea fratulo, e me amas il.'

Ed itere, multe plu dolce kam ye l'unesma foyo tante multa hori ante nun, il kisis me. Sur la boko. Me esvanabus, ma vivo divenis tante interesanta.

La Filii ensemble dicis 'Ka?' o 'Ha?' Me ne klare audis.

'Me benedikas ica homo, e demandas, ke anke vi benedikez il,' dicis KoKo. 'Per lua manuo me konoceskis la fino e la komenco. Per lua manuo me divenis to quo esis predicita. Il nevolunte riskis via furio, riskis sua vivo, por ke me saveskez lo Vera.' Ilu regardis me direte en mea okuli, benigne, sante. 'Pro to, Bill, me exkuzas me, e me demandas vua pardono.'

Privat instanto en tre publika loko.

Me apertis mea boko por pardonar.

Ma la santeso subite ekswichesis, la graco falis de ilua okuli, e me vidis ibe la sama viro pavoranta, di qua me tenabis la manuo en ta klubo. E me vidis, ke il savis to quon me vidis en il.

La sono di aklamo rikonciigis me. La Filii di Fora Lumo aklamis, embracis l'una l'altra, ridis, dansis sur lia genui.

KoKo spektis li. Me spektis KoKo.

Il turnis su, spektis li. E spektante, ilua vizajo chanjeskis. La rideto benigna krakis, faletis, krulis. Ilua okuli streteskis—ka pro doloro? pro repugno? Ilua manuo presis la mea sempre plu forte, dolorigis me.

Me regardis adinfre e vidis Sro Helen staceskar de la reptanta hom-amaso. El forjetabis sua jaketo, nudigis sua brakii, levis la manui quale pinci: maligna Sorcerino del Westo pronta por lansar fairo-bulo al Terorigilo.

KoKo forjetis mea manuo, forpulsis me, pazegis furiante a la bordo dil platformo. La brilanta aureolo cirkum il shancelis, perdis il, saltis cirkume por ritrovar il.

La voco di KoKo frapis la muri. *'Haltez!'*

La Filii di Fora Lumo hezitis dansante, turnis su perplexe.

'*Haltez!* Ne reptez! Staceskez!' KoKo kriachis. *'Staceskez de via genui!'*

Nula sono ultre ta muziko cielal qua ankore kantis e la resonado di la vorti nekredebla di KoKo.

'Staceskez de via damninda genui! Vi ne esas limaki! Vi ne esas rospi! Vi esas homi! Ne abasez vi a me! Ne abasez vi ad irgu! Sempre vi serchas ulu avan qua abasar vi, sempre vi serchas ulu qua dicos a vi quon facar, quale *vivar*, quale *respirar!* Mutoni! Bovi! Bestii por la bucheyo! Mutoni! *Mutoni!'*

Madison nervoze spektis KoKo.

KoKo jiris vers lu. 'Haltigez ol! Haltigez omno! Nun!'

Madison retropazis.

'Haltigez omno!'

Madison klakigis sua fingri. La muziko cielal abrupte cesis.

Ni stuporigite tresayis e kovris nia oreli tinkletanta.

Madison duesmafoye klakigis la fingri. La aureolo, qua ritrovabis KoKo, desaparis.

Ni palpebragis, perdita en to quo semblis esar tota obskureso, ma esis nur l'absenteso di ta brilanta lumo.

Madison triesmafoye klakigis la fingri. La resonado en la voco di KoKo cesis.

Madison retropazis al dopajo dil platformo e blotisis apud la nigra mashino. KoKo regardegachis la homi. Li vartis, hororigita, abandonita.

'Esas dupajo,' KoKo laute dicis. La voco esis nun plata, nur homal, desfacile audebla da dop stacanti. Ilu ridis, leda bruiso. 'Ka vi komprenas? Esas damninda magio-pleo! E vu esis dupigita, quale mutonaro. Do staceskez! Staceskez!'

Sro Helen faligis sua manui, konfuzeso evidenta en elua vizajo.

'Staceskez nun!' KoKo kriis. 'Vi nauzeigas me, reptante talmaniere sur la pavimento. Staceskez!' Il ploreskis pro furio. *'Staceskez!'*

Biafra avankuris, sizis KoKo. KoKo shanceligis el, liberigis su. El falis.

'Me ne esas deo damninda! Me ne venis de fora futuanta planeto! Me es nulo! Nulo! Ne reptez avan me! Vi omna esas tante avida reptar—staceskez, staceskez, staceskez!'

Il trepidis, shancelis, falis strangulate a sua manui e genui. Me iris ad il, pozis mea brakii cirkum il. Ne por helpar il, ne por stacigar il. Nur por ke il sentez manui amikal.

La tondro komencis en la dopajo dil chambrego e rulis adavane quale ondo venenoza; sono odiinda e pavoriganta, bruiso di anmi humiligita e furieskanta.

Madison anadatre avanmarchis ed esforcis stacigar KoKo, ma KoKo forpulsis ni. Madison afrontis la turbo e klamis, 'Homi! Filii!' Li ne askoltis. Lu tiris ulo de la kolumo di KoKo, pozis ol an sua labii. 'Homi!' lu nun klamis, la voco elektrale plulautigita. Li ne askoltis. Lu levis pugno e sendis flami vers la plafono, ma li ne blotisis. Lia bruisacho kreskis por sukusar l'olda magazino.

Subite Biafra saltis a KoKo.

'Mentianto!' el kroasis quale korvo venjema.

KoKo susuris, 'Yes.'

'Falsa profeto!'

'Yes.'

'Mentianto!' la homi aboyis.

'Yes!' KoKo levis okuli rede bordizita. 'Yes. Mentianto.' Il regardis adsupre. 'Me mentiis. Vi supozis, ke me venis de fora planeto, e me ne negis lo. Vi supozis, ke me esas deala, e me ne negis lo. Regardez me.' Il laceris la blanka kamizo. 'Me esas homo. Me esas nur homo. Me ne venas de fora mondo. Me ne esas E.T. Me venas de Kyoto. To esas en Japonia. Me esas nur homo.'

Biafra grunis, 'Vu predikis a ni!' Sputajo flugis ek elua boko.

'Yes. Vi demandis, ke me predikez. Me dicis to quon me kredas. Lo ne plu importas kam la vorti di irgu altra.'

'E ne min!' Madison klamis per la celita mikrofono. Nulu atencis.

'Vu mentiis, mentiis, mentiis!'

'Mentiis!' la turbo kriis. 'Mentiis!'

KoKo glutegis. 'Kande me venis inter vi, kande vi aceptis me, quon me dicis a vi?'

Biafra klamis, 'Ke vu venis del cielo por donar lo Vera!'

'Me … me ne dicis lo.'

Biafra palpebragis.

'Vi vidis mea flugmashino tanokte. Vi quik supozis, ke me esas deo, od anjelo, od ento de fora planeto, qua venas por salvar vi de … de irge quo timigis vi. Me ne negis lo. Me bezonis helpo. Me esis vundita, mea mashino domajita. Me demandis helpo.' Il dicis a Biafra, 'Ka lo ne esas vera?'

Biafra ne respondis.

'Yes, me mentiis. Me eskapabis de ti qui volis enkarcerigar me, por ke me ne esez komplico kun vi. Me esis sola, vundita, en lando stranjera, sen pekunio, sen resursi, endanjerigita. Vi helpis me. Risanigis me. Me bezonis reparar mea flugmashino. Vi laboris kun me. Me mentiis.' Ilua shultri kurveskis.

La homi spektis.

'Me timis. Me permisis a vi pensar eroroze pri me. Me tacis. Me eroris.'

La pugni aperteskis.

'Me facis to omna pro timo. Timo. Omno pro timo.' Ilu regardis adsupre. 'Me demandas pardono.'

La homi regardis Biafra, itere perdita. Itere serchanta altru qua duktos, montros la justa voyo.

Me sentis repugno, ma quik pensis, Se me esus un de li, quon me facus? Quon me facabus nur kelka hori plu frue? Me vidis me ipsa en singla vakua, perplexa, iracema ma senvola vizajo.

Ne plus.

Ca bastardo, ca bela, timoza, genioza homo uzabis nia obstinema nerezolvemeso, quale omna manipulema homo uzas ol. Ma il ne uzabis lo por regnar, quale l'altri. Il uzabis ol pro ke il havis nul alternativo. Me komprenis. Me agabis talmaniere dum mea tota vivo, quankam ne tam dramatatre. Manipular altri por ganar. Igar homino kisar me, mem amar me, per igar el supozar ke el ne esas tam bela kam el ya esas. Igar la patrono laudar me per sugestar quante multe lu esas desestimata da altri. Quante patetika ni esas. Do quale odiar tala homo, qua esas … ni omna?

Nun ilua propra repugno pri ta manipulado vinkabis il, ed ilu revelabis su. Ho Deo, ka necesesas magio kande tala ago esas posibla?

Quon me facabus mem kelka hori plu frue? Ne importas. Ta hori esis forpasinta.

Me prenis la manuo di KoKo. Il tresayis, regardis me. Me regardis il. Me defiante regardis Biafra. Fine me regardis la homi.

'Ca homo igis vi omna volar mortigar me. Vi omna volis mortigar me pro il, pro ilua dupaji.'

Li spektis sen respirar.

Me itere regardis KoKo. Me esperas, ke il vidis en me tam multo kam me vidis en il.

'Me pardonas vu.'

KoKo regardegis sen komprenar.

'Me pardonas vu.'

KoKo abasis sua kapo. 'Me regretas. Me regretas, Bill.' Il ploris. 'Danko.'

Me turnis me a la homi. Me dicis, plu laute, 'Me pardonas vi.' Tam laute posible. 'Me pardonas vi omna.'

Me turnis me vers Biafra. El ne movis. Me ridetis, levis un brovo invitante.

Biafra singlutis. 'Me mustas, ka ne? Deo damnez omno. Se me kredis to quon il dicis a ni, me mustas pardonar, ka ne?'

Me levis mea shultri.

'Deo damnez omno.' El proximeskis a KoKo, extensis manuo.

KoKo prenis ol.

Biafra stacigis il. Il feble shancelis. El kaptis il, embracis il. 'Me pardonas vu,' el susuris.

El turnis su a la homi. 'Filii…' El negis per bruska kapsigno. 'No. Ne plus filii. Ne plus infanti. Frati.' El afirmis per kapsigno. 'Frati. Ca … homo, il lasis ni facar ek il ulo neposibla. Ni igis lu pretextar. Pensez pri via propra vivo, pensez: ka vi irgafoye pretextis por ganar, por manipular? Ni omna tro ofte agas tale, ka ne? E me dicas,' el klamis plu ferme, 'me dicas, ke ni male traktis ca homo. Ni *igis* ca homo pretextar. Lo esas tre mizeroza. Ni igis il pretextar por havar ta helpo quan ni devabus ofrar libere, sen kordeti. Ka nur anjeli meritas nia helpo? Ka nur deo meritas nia helpo? Ka nur exterterano meritas nia helpo? Nu, il esas nur homo. Nur homo, quala ni. Lo esez sato.'

El dicis a KoKo, 'KoKo, pardonez me. Me pardonas vu.'

KoKo singlutis.

Del turbo homino staceskis. El dicis nelaute, 'KoKo, pardonez me. Me pardonas vu.'

Homulo staceskis. 'Me pardonas vu, KoKo. Pardonez me.'

Karina staceskis. 'KoKo, me pardonas vu, ya pardonas.'

Altru staceskis, altru, pluri. 'KoKo, pardonez.' 'Me pardonas.' 'Pardonez me, KoKo.' 'Pardonez.' 'Pardonas.' 'Pardonas.' Centi de voci diversa, singlu havanta sua propra sonkoloro,

kombinante su en harmonio plu bela kam la falsa himno quan li antee kantabis.

Biafra duktis KoKo de la platformo adinter la hom-amaso. La homi amasigis su cirkum li, tushis il, embracis il, l'una l'altra. Hillary e Jema esis ibe embracante. Sro Helen tushis la dorso di KoKo, elua omna iraco ed odio fanatika desaparinta. Me kaptis elua vido. El palpebragis pudoreme, movis la labii quaze taceme dicante, 'Oke, oke, me nultempe dicis, ke me esas perfekta.'

Ta komuniono duris longatempe.

Fine KoKo esis tirita itere adsur la platformo. Madison duktis il a la nigra mashino.

KoKo tushis la kolda metalo, dicis a la hom-amaso, 'Me—me ne povas parolar. Vi donas a me tanta multo, nun…. Me itere fidas al homaro. A vi. Danko. Danko.'

Omni ridetis joyoze. Pardonar felicigas on.

KoKo forvishis lakrimi, plufortigis sua voco.

'Me nun mustas forirar. Me ne povas rimborsar a vi. Me povas nur dankar vi.'

Subite esis lauta detono. Kuglo sisis rikochante del metalo di la mashino apud la kapo di KoKo.

11

Pustelrute, envolvita en bandaji rede makulizita, portanta hospitalo-robo qua fluktuis dope, apogante su per bastono, stacis en la dopajo dil magazino.

'Do, Hidefumi,' lu bruisoze anhelis, 'ni itere ni renkontras.'

KoKo quik itere fidis a su. Il sospiris e reverencis. *'Herr Pustelrute, Sie unpäßlich erscheinen. Hatten Sie einen Unfall?'*

'*Seine Interesse ist rührend, aber Seine Akzent ist bedauerlich.* Sata babilo trivial. Vu savas pri to quon me venas querar, me supozas.'

KoKo itere reverencis. 'Me regretas, ke me ne povas komplezar, ma me ne plus posedas to quon vu tante urjante deziras.'

Pustelrute tordis sua vizajo krustizita aden imitachuro groteska di rideto. 'Komprenende vu ne ton havas, Hidefumi. Vu ad vua amiko tante intima l'informon transdonabis. Lu havas ol certe, nam ol ne ankore esis en mea ateliero trovebla. Quankam me agnoskas, ke vua habileso neremplasebla esas, la notin me esos sat felica posedar.' Il apuntis sua granda pafilo vers me. 'Bonvole imperez, ke ta vua kolego intima cedez a me la mikrofilmo.'

Me regardis KoKo. Il levis la shultri. ‘Nula alternativo, ka ne, Bill?’

Me tushis mea posho. La mikrofilmo ne esis en ol. Me frostis dum instanto, pose rimemoris ube me celabis ol. Me feble ridetis, modeste turnis me. Me des-zipagis mea hanch-embracanto e pozis manuo aden mea bifurko. La mikrofilmo aparis kom nodo sudoroza e krumplita. Me ri-zipagis me e pudoreme transdonis ol a KoKo. Il amuzite regardis me, prenis ol.

Pustelrute klaudikis adavane.

Duesma detono explozis en la magazino. Pustelrute krietis e falis jemante al pavimento.

Ni omna turnis ni por regardegar la tri bandajizita, skrachita, desordinita Japonianuli qui stacis ye la pordego. Lia kamizi Hawaiiana nun ne aspektis tro gaye. Ma li ankore tenis sua grandega pafili, du apuntata a la turbo, un apuntata rekte a me e KoKo.

‘Goshima,’ KoKo dicis, itere reverencis. ‘Esas nokto por renkontri. Vu esis sempre la maxim persistema de ni.’

Goshima avancis. ‘Ed itere mea persistemeso ganas rezultaji. Sro Hidefumi, vu mankis a ni.’

KoKo dicis ulo per la Japoniana. Goshima respondis same, ridis. ‘Yes, la direktisti recente tre interesesis pri vua agado. Ma li voluntante lasas lo pasinta restar pasinta e me instruktesis ofrar a vu vua olima ofico, inkluzante omna benefici e l’olima senioreso.’

‘Tre jeneroza.’

‘Minus la kusto di querar vu, komprenende.’

‘Komprenende.’

‘Ha, la mikrofilmo.’ Goshima indikis me per la pafilo. ‘Me opinionas, ke me plu bone retenez ol, til ke ni atingas Kyoto.’

Pustelrute jemis e sizis sua bastono.

Me tushis la brakio di KoKo. ‘Pardonez me, KoKo. Me kelke deziras saveskar pro quo ca homi kontinue apuntas pafili ye me dum la tota nokto. Quo per la diablo esas ica mikrofilmo, he?’

‘Bill, vu ya darfas havar explikajo.’

‘Hidefumi…’ Goshima avertis.

KoKo ne atencis la beanta fusiltubo dil pafilo. ‘Ho, esas tro tarda por tala rezervemeso, Goshima, ni havas grand audantaro tre kurioza.

‘Komprenez, Bill, ke Konaztron esas firmo por cienc-exploro, un de la maxim granda di Japonia. Ni dum multa yari laboregis por developar nova teknologio por son-registrago tante perfekta ke on ne povus detektar diferi inter la registraguri e la realeso. Esas la skisi e noti di la prototipo qui esas sur la mikrofilmo.’

‘L’unika kopiuro di vua laboro, quoniam vu fole destruktis omna altri ed efacis omno en vua komputoro,’ grunis Yoshida.

Goshima velkiginte regardis lu; lu taceskis.

La Filii di Fora Lumo hu-is ed ha-is. La magazino plenigesis per babilado: ‘Yo, homo, me lektis pri to che CNET.’ ‘Ol supozite esas quaze l’orkestro pleas en vua kranio.’ ‘Feko, me nun mustas rikomprar mea omna muziko.’ Un voco kriachis, ‘Vinilo regnas!’

Me grimasis. ‘Me volas klarigar. Ka vi intencas dicar, ke me riskis mea vivo’ me rapide kontis ‘dekedufoye canokte pro ula sorto di futuinde fantastika nova Dolby-proceso?’

‘Tote ne,’ respondis KoKo. ‘Ca inventuro komencis kom son-registrago, ma dum la developado ni inventis nove sintezita quarco kom registro-stofo e quantum-kalkulanta kapableso kom registro-moyeno. Per olti, milion de terabiti povas esar registragita sur solida disko min granda kam molekulo.’

Omnu regardegis.

KoKo duris parolar. ‘Pro la necesa konverto a la nova teknologio, l’apliko pri komunikado, developo di aplikaji, profiti potenciala por la patent-posedanto superirus … ho, plura miliardi de dolari adminime.’

Plusa hu-i ed ha-i.

‘Komence. Plusa aplikajo, quan nia guvernerio ja projetas, esas uzar la teknologio por surveyar la populi. Omna telefon-voko, omna texto, omna retposto, omna kamero, omno povus esar registragita e rezervita por sempre en edifico ne plu granda kam dometo.’

Me koldeskis pri la posiblaji. Tajorne me probable ne atencabus, o plu probable dezirabus enirar ta komerco. ‘Kad on povas registragar omno facita?’

‘Omno. Ne plus necesesus l’Utah-Datumo-Centro, ne plus necesesus Schengen-Informo-Sistemo. Nula Frenchelon, nula

Titan, nula DRDO necesesus. Fakte, oli esos vinkita da Konaztron. Un korporaciono tenos la datumo di omna landi, omna populi. Anke, la teknologio posibligas nefalsigebla identifik-moyeno por kreditkarti, banki e, komprenende, guvernerii.'

Un de la hipii klamis, 'Santa feko, homo, to bankrotigus la fabrikanti di falsa identifik-paperi.'

'Ne plus esus identifik-paperi,' KoKo afirmis. 'Omno esus pozebla en mikrochipo tante mikrega, tante nedestruktebla, ke ol povus funcionar por sempre per l'ambiental elektro dil hosto-korpo. Facile enplantacebla. Enplantacebla por ke la hosto mem ne savez. Konkluze, on povus per datumo-banko centrala registragar la movado, agado, dicado di omna homi. Omna homi.' Il solene regardis me. 'Se plusa explori sucesus, on povus mem registragar pensaji.'

Me esis pronta vomar. 'La revo totalitera realigita.'

'Ka vu komprenas, Bill? Pro to vu riskis vua vivo.'

Murmurado.

Goshima pafis vers la plafono. Omni taceskis.

Lu grondis. 'Vu multe chanjesas, Hidefumi. Vu ne esis tante nediskreta. La direktisti ne intencis ico. Li projetis revelar nia nova produkturo dum la Teknologio-Kunveno en Phoenix dum la venonta somero. Desfortunoze, nun la novajo ekiris la kato. Nu, to facita restas facita.'

'Yes,' dicis KoKo, e ridetachis.

'Pri ta altra aplikaji projetita quin vu tante obstineme revelis, oli restas en la fora futuro ma, omnakaze, esas nur la developi predicebla del nuna teknologio, quan omni savas esar necesa por mantenar ordino en nia moderna mondumo tre komplexa.'

'Sendubite.'

Pustelrute jemis. 'Me sangifas, vi homi hororinda vi! Haltigez via sencesa parolado e men a mediko portez.'

Goshima ne atencis lu. 'Nun vu ofros vua postulaji.'

'Ka postulaji?' questionis KoKo.

'Vu postulos evidente mem plusa pekunio.'

'Ho.' KoKo abasis sua okuli. 'Komprenende. Pekunio.'

'Altre, pro quo vu agis tante extreme, furtante la posedaji dil korporaciono? Vu destruktis dokumenti, prototipi. Ni engajis korpo-gardisto por protektar vu—'

‘Protektar me. Sempre por protektar ni. Quo eventus, se ni ne esus protektita.’
‘Ma vu dupigis lu, evitis la gardisto, furtis la mikrofilmo restanta, furtis la Gai-Saab-flugmashino de la laboratorio Mikoto—e nia guvernerio anke ne prizas to, Hidefumi.
‘Certe no.’
‘Quale vu facis lo, Hidefumi? Me konfesas, ke me kelke admiras, kontrevole.’
‘Ne dignesas admiro, sive kontrevole sive ne. La grandega protektisto, quan me nomus karcer-gardisto—pardonez la kruda vorto—esis ne plu inteligenta kam mea shuo. To e latrino-fenestro ne-klefklozita provizis mea eskapo. Me plu frue diskutabis to omna kun amiko intima, chefo di la Gai-Saab-projeto che Mikoto. Lu, kontre la reguli, docis a me quale funcionigar la Gai-Saab. Kande me decidis fugar, lu savigis da me la bona tempo kande la Mikoto-gardisti esus altre okupata.’
‘Ha. Itere vua nediskreteso jenos amiko. Me timas, ke lu ne longe restos kom projeto-chefo.’
‘Lu esas ja ultre tala deshonoro. Esis la deskovro di lua suocido qua okupis la gardisti.’
‘Ha. Me komprenas.’
Goshima susuris ad Ota e Yoshida; li afirmis per kapsigni ed interbabilis. Goshima dicis a KoKo, ‘Or, vu manipulis altru por salvar vu, ka ne, Hidefumi? Quale vu traktis ica stupida Amerikani.’
La Filii di Fora Lumo murmuris indignante.
KoKo klozis sua okuli. ‘La decido esis lua propra. Me ne lore savis to quon lu intencis.’ Il apertis sua okuli. ‘Ul homi kredas, ke ula kauzi valoras mem la vivo.’
Goshima ironioze ridis. ‘Komode, sempre altri tale kredas, ne vu ipsa. La prezidanto di nia konsilantaro ankore volunte influos la guvernerio, Hidefumi. Vu savas, ke lua fratulo esas alta membro di la nuna administrerio. Li aranjos anuncar oficale, ke vu esis imperita sekrete probar la Gai-Saab segun Operaco Subjupo dil militistaro Usana.’
‘Kad Operaco Subjupo?’ me questionis.
KoKo explikis, ‘Inquesto pri NIFO-i.’
La Filii di Fora Lumo babileskis. ‘Me savis lo!’ ‘Me sempre dicis, ke ta hundino-filii savis omno.’

‘Inquesto pri NIFO-i,’ pluse dicis KoKo, ‘por dissemar disinformo inter la populi Rusa ed Usana.’

Ulu dicis, ‘Ka disinformo?’

Ota e Yoshida klamis, ‘Tacez!’

‘Nu,’ Goshima dicis, ‘vu revelabis omno ad ica stranja homi infantatra kom vana esforco nihiligar nia laboro. Ridinde. Nulu kredus ica kretini, ne mem la guvernerio Usana. Nun cesez temporisar. Donez a me ta mikrofilmo e retrovenez a vua devi.’

‘Ne olun ad li donez!’ Pustelrute sternate kriis. ‘Ad me olun donez! Me esas l’unika homo qua vua laboron estimas!’

‘Bonvole tacez, Sro Pustelrute,’ dicis Goshima, ‘o me havos la plezuro itere pafar vu.’

Pustelrute murmuris Germane.

‘Nula alternativo, Hidefumi. Esez racionoza.’

KoKo ne plus ridetis. ‘Esez racionoza. Ma vi forsan ne juste divinis mea motivi. Forsan pekunio ne interesas me. Forsan mea hemlando ne interesas me. Forsan mea sekureso ne interesas me. Forsan me agis talmaniere pro ke me fatigesas pri richigar homi qui ne meritas richaji. Forsan me agis talmaniere pro ke me komprenis, ke la mondo ne bezonas mem plusa teknologio til ke ol komprenas ed uzas racionoze la teknologii quan ol ja havas. Forsan me agis talmaniere pro ke me fine klare vidis mea devi, e vidis, ke me servis ti qui volas igar omna altri servar.’

‘Forsan vu es dementa,’ Goshima tedate dicis.

Il ridis. ‘Forsan.’

‘Sato! Ni ja disipis tro multa tempo pro vu. Se me esus la prezidanto … ma me ne esas libera agar segun mea deziri. Me servas altri.’

‘Yes, vu servas.’

‘Venez!’

‘Tale ol finas,’ KoKo susuris, tante nelaute ke nur me povis audar. Plu laute: ‘Nula alternativo.’

‘Fakte, no.’ Goshima apuntis.

KoKo montris la mikrofilmo krumplita, regardegis ol dum instanto. Subite il gestis per kapsigno a Madison.

Madison apuntis fingro ye la mikrofilmo. Flami lansesis del fingro.

‘Aii!’

La mikrofilmo flamifis, quik desaparis.

Pustelrute hisis su a sua genui, ociligis la bastono, forfrapis pafilo ek la manuo di Ota, sizis ol, e pafis ye KoKo.

La Japonioni pafis ye Pustelrute.

La kuglo de Pustelrute frapis la suro di Madison. Omna kugli del Japoniani faliis e frapis la pavimento cirkum Pustelrute. Pustelrute sospiris e falis.

La tri Japoniani kriachis 'Aii!' e kuregis vers ni.

KoKo kaptis la falanta Madison. 'Aden la Gai-Saab!' il klamis a me.

'Quo?'

'La NIFO!'

'Ho!'

La Japoniani pluproximeskis. Goshima bramis, 'Hidefumi!'

Un de la Filii di Fora Lumo extensis pedo sandalizita e gambitis Goshima. Goshima faletis e glitis trans la betona pavimento. Ota e Yoshida kulbutante falis adsur lu.

Me rapide klimis al suprajo dil nigra mashino e trovis trapo cirklatra. Me tiris, pulsis, frapis ol. 'Quale apertar ca futuanta kozo?'

'Addextre!' KoKo kriis. 'Butono!'

Subite Jema ed Hillary esis apud il, li sizis Madison e tranis lu adavane. 'Irez!' li klamis a KoKo. 'Startez ol!'

Ulmaniere Sro Helen esis ja apud me sur la mashino. El palpebragis. 'Me movas rapide quankam esante olda damo.'

La Japoniani rulis, staceskis, kriachis vorti Japoniana quin me supozis esar od blasfemi od imperi. Ma la hipii inundis li quale mar-ondego.

Me frenezioze serchis la butono. 'Butono! Butono! Futuar!'

'Atencez vua parolo, Bill,' dicis Sro Helen. 'Esez sistematra.'

'Futuez sistemi!' Me klozis pugno e frapis la necedema metalo. La trapo apertesis saltante.

'Feko,' dicis Sro Helen. 'Quale damninda Toyota.'

'Enirez!'

El faligis su aden la veturo. Jemma ed Hillary nun esis ibe. Jema helpis Hillary enirar, me e KoKo levis la vundita Madison ed abasis lu aden la brakii dil dami.

'Hidefumi!'

Goshima barbotis en hipi-maro. L'altra Japoniani tote desaparabis. 'Hidefumi!' Lu liberigis manuo del turbacho e levis sua grandega pafilo.
'Irez!' Me jetis Jema kapavane tra la trapo.
Detono resonis. Kuglo rikochis del elevita trapo.
Me sentis manuo sur mea kulo e falis tra la trapo. Adsur me falis KoKo.
'Hidefumi!'
Plusa detoni. La trapo sonadis quale kirko-klosho.
'Startez la mashino!' me kriis, 'Me klozos la trapo!'
KoKo reptis super ni e tranis su a l'instrumento-panelo. Me klimis adsupre, sizis la trapo. Kuglo sisis preter mea manuo. Me bruisoze klozis la trapo, adsur mea fingri. 'Hoho, au, fek'!'
KoKo klamis, 'Omni trovez stret angulo, mankas a ni tempo por sidil-zoni. Adavane!'
Il frapetis rango de swichi. La mashino tremis per basa zumo.
'Me esperas, ke la hipii korekte konektis omno,' KoKo murmuris.
'Quo?' Hillary kriis.
'Lampi!'
L'avano dil mashino subite divenis diafana kande olua vetur-lampi brilegante lumizis la magazino. La Filii kriachis, retrofalis.
'Energio, donez a ni energio,' KoKo plan-kantis, sive al motoro sive al dei, me ne savas.
La zumo dil Gai-Saab plulauteskis a mujo.
'Pronta,' KoKo dicis.
Detoni: kugli sonigis la mashino. Evidente Goshima e sua kompanuli liberigis su.
'Ka ca kozo esas kuglo-espruva?' me questionis.
'Ol desegnesis por la militistaro, certe esas kuglo-espruva.'
Krak.
'Me esperas. Krucumez la fingri!'
La navo acensis del platformo, nur un metro, falis bruisoze, glitis vers la turbo.
'Aii!'
Me falis. 'Fek'! Kad ol advere flugos?'
'Ol portis me trans la Pacifiko e ca tota kontinento.'
Il tiris la guvern-roto a su. Mea stomako tushis mea pedfingri, la Gai-Saab rapidege acensis vers la plafono. Esis shoko

nauzeiganta kande ni kolizionis la eshafodo, qua krumplesis e falis aden la turbo.

'Pardonez ni!' Sro Helen kriis.

Jema anhelis, 'Me esperas, ke on konstruktis ca kozo por la demoliso-konkurenco.'

'Anke me, pro ke ni iros tra la tekto,' dicis KoKo. 'Gardez vi, gesiori, me sukusos via denti.'

Ilu rotacis la guvern-roto. La mashino inklinis su adlatere ed hastis vers la plafono.

'Santa Kristo!' kriis Hillary.

'Atencez ta boko!' klamis Sro Helen. 'Ni bezonas Lua helpo!'

La stala trabi dil tekto flugfalis vers ni. KoKo turnis la mashino adinter oli e vizis ye spaco di friabla ligno. Me kovris mea okuli.

Esis tordanta, mujanta shoko, e ni esis tra la tekto ed en la fangea cielo prejorna di New York.

KoKo anhelis. 'Hu.'

Ni restis taceme kurtatempe. Erste super Mur-Strado ni rideskis.

12

Me ne esas sentimentemo, questionez irgu. Ma la Statuo di Damo Libereso, vidate dum sun-brilo super la peizajo putranta di Brooklyn, quaze ecitis lakrimifo.

KoKo decensigis ni apud la ferio-warfo di Liberes-Insulo. Ni ekklimis aden aero odoranta plu pure kam kustumale en nia urbo. La gazono esis ankore hele verda, la stono-bloki dil piedestalo di la Damo aspektis freshe lavita. Mem la krasoza aquo dil bayo esis min plena de uzita siringi e papera tasi de Starbucks.

Survoye, Sro Helen bandajizabis la gambo di Madison per bendo arachita de la beleta kaliko di sua korsajo. La kuglo ne lojabis en la karno. 'Esar magiisto habila havas plura avantaji,' Madison dicis. 'Anke esar grasa.'

Jema movetis sua brakio en la sharpo subtenanta. 'Ni esas bonaspekta duo,' lu dicis regretante.

Madison ridetachis. 'Ma me ya facis mea maxim bona stroko, omnakaze.'

'Houdini esas jaluza hodie, irgube lu esas.'

Madison penseme regardis adsupre. 'Ka vu ya tale opinionas?'

'Sendubite.'

Jema shirmis l'okuli e regardis trans la bayo vers Battery Parko. 'Ye quanta kloki venas l'unesma ferio?'

'La parko apertesas ye ok kloki duimo,' dicis Hillary, 'ma la laboristi probable arivos ye sep kloki, cirkume.'

Me questionis, 'Quale vu savas lo?'

'Parenti. Multa parenti qui sempre vizitas.'

Sro Helen indikis per fingro. 'Ni celez ni ibe inter l'arbori dop la Damo. Ni restos celita til ke l'unesma turisti venas, pose mixos ni inter li e retroiros per la ferio gratuite, se ni esas sorgema e ne videsas.'

Hillary proximeskis e pozis brakio cirkum Jema.

'Quale standas la brakio?'

'Bonege.'

'Ka vu sentas vu sat forta por klimar la gradi?'

'Til la piedestalo, ne til la kapo!'

'La piedestalo esas mea preferata loko hike. Por sidar dum ke la parenti agas turistatre.'

'Ni irez.'

Li foriris.

Sro Helen dicis, a nulu partikulare, 'Deo, quon me donus por sigareto.'

Madison levis la brovi. 'Ka vu polutas la templo?'

'Me konstante netigas ol. Irgakaze, ol esas mea propra templo.'

'Tote vera.' Madison sukusis la fingri di sua sinistra manuo e paketo de sigareti aparis. 'Virginia-Slims esas vua sorto, me kredas.'

Sro Helen larje ridetis. El prenis la brakio di Madison e duktis lu a benko. 'Me ne kredas, ke to omna esas facita per speguli.'

'Ne obliviez la fumo.'

Li acendis sigareti.

'Vu havas bela aureolo. Kun qua vu studiis?'

KoKo e me vagis al litoro.

'Quo pri vu?' me dicis.

Il strabe regardis Brooklyn. 'Quo pri me.'

'Adube vu nun iros?'

'Esas ankore sat granda mondo, malgre Lufthansa. Ankore restas kelka anguli celita quin me sempre deziris explorar.'

Me regardetis la Gai-Saab. 'Quante multa gazolinon portas ta kozo? Pos portir vu mivoye cirkum la globo.'

‘Ne gazolino. Unika kombusto-sistemo. Ni Japoniani inventis l’unesma automobilo hibrida, ne obliviez.’ Ilu ridetis. ‘Ol portos me ankore tre fore ante ke la fuelo esos paruzita. Ol povas atingar l’urbi perdita dil Andes-monti. O la tribui nekonocata di Kongolando. Pose…?’ Il levis sua shultri, pozis manuo aden posho. ‘Me esas membro dil Societo Forteana.’

‘Di quo?’

‘Grupo qua prezervas la verki di Charles Forte. Lu esis homo qua ne prizis komplezemeso. Lu kolektis datumi pri eventi ne-explikebla de la tota mondo e publisis oli nur por jenar ciencisti. Eventi quala rano-pluvi, kombusto spontana di homi tedanta, le yeti, NIFO-i, stenografisti qui transformesas aden cigni. Lu havis esprito, Charles Fort, e ne egardis ciencisti a qui esprito mankis. Esas sempre bona, ke ulu rimemorigas da ni quante poke ni savas e quante multe ni savas eroroze. Me membreskis en la Societo sep yari ante nun, pos ke me komprenis la vereso e beleso di kaoso-teorio.’

‘Dum ke vu laboris pri ca nova teknologio.’

‘Yes.’

‘Quale vu intrikis vu en projeto tante danjeroza?’

‘Komencas inocente. On exploras, studias, lernas. La temo sempre plu multe interesas. Una deskovrajo duktas ne-eviteble ad altra. Fine on laboras per sorto de deskovro-ondo qua portas on, on juas la kavalko, ne atencas la roki dil litoro avane. Omno esas tante interesiva! Pose venas ti qui pensas tote altre, l’exploro ya interesas li, ma ne nur kom bela exploro. On subite vidas la bela explorado per nova e leda lumo.’ Il sukusis sua kapo. ‘Me laborabis pri ta projeto dum tre longa tempo. Ol havis mea kordio. Ma ulfoye on mustas agnoskar, ke la amato esas kozo maligna. On mustas abandonar ol.’

Il squatis, prenis roketo, lansis ol aden la aquo. Me squatis apud il. Me dicis nulo.

‘Me olim kredis, ke on atraktas to quon on bezonas ye la justa tempo. Spiritale, me intencas dicar. Tre pueratra, pensar ke pekunio, od amuzo, od amo venas segun povo nevidebla dil universo. Pose me divenis ciencisto, e me kredis, ke la mondo funcionas quale mashino, e se on saveskus qua atomo on devas pulsar e kande, on povus guidar, povus dominacar omno. Anke pueratra, ma ol havis mantelo di racionalismo. Plu tarde me

exploris Shinto, Taoismo, Kristanismo. Ma olti omna esas nur maskili por la deziro fantazial kredar, ke l'universo esas komprenebla, guvernebla, uzebla, manipulebla. Nun—nu, me savas nulo. Me savas nur ke la mondo esas, la mondo existas. Me anke savas, ke lo esez sato. Sato, se on atencas.' Ilu regardis me. 'Quon vu opinionas, Bill?'

Me regardis l'ondeti qui atingis ni de fora remorko-batelo.

'Me olime opinionis, ne tro serioze, ke esas olda deo agreabla qua sidas inter la nubi, e se on dicus la justa vorto ye la justa tempo, lu askoltus ed agus. Me esis kindo, kindi kredas irgo dicita dal genitori. Plu tarde me ne tote perdis ica opiniono, quankam me ne plus agnoskis ol. Vu komprenas: vartante en la metroo, "Venigez la treno nun, me mustas atingar la kontoro," o "Lasez ta trafik-lumizili restar verde nur du plusa sekundi." Tala sensencaji. Me ne pensis pri la signifiko di la malaji qui afliktis altri, ne ligis oli a ca deo agreabla. Plu tarde, me anke infektesis da la nocioni sensenca di la Nov Ero, ma sen advere kredar oli. Ho, me konfesas, ke me nultempe advere kredis irgo, nultempe pensis pri irgo. Me nur facis to quon on dicis ke me facez.

'Ma.' Me meafoye regardis Brooklyn e ta bela nova suno. 'Ma recente me penseskis. Me penseskis, ke me devas pensar. Pri ulo. Irgo. Advere pensar. Me tote ne savis quale, ma me probis. E me quik haltis pro la doloro.'

KoKo ridis sagace.

'Ma permisinte pensado komencar, me ne povis haltigar ol. Me sempre plu multe ... quale dicar? ... me sempre plu multe deskontenteskis. Pri omno. Mea tota vivo enoyigis me. L'apartamento kustoza, l'amoratino qua nur neofte esas prezenta, la dejuno quan me kompras omnajorne irante al kontoro, la dejuneto quan me manjas omnadie en la kontoro, la biri quin me drinkas pos laboro. Omno deskontentigas me, til la lasta nokto, kande me esis sufokata e mustis ekirar. Ne ek mea apartamento, ne mem ek New York, ma ek mea vivo.

'E lore ... vu. E...' Me ulmaniere ridis. '...nu, ne esas necesa dicar, ke me grandege ekiris mea vivo.'

Ni restis taceme pokatempe.

Me tandem dicis, 'Do, pri vua questiono, KoKo: Per inferno, me ne savas. Me savas absolute nulo.'

Me preske ne dicis lo sequanta. Ma tro multo chanjabis por ke me lasez kelka timo od humiligo haltigar me. Ne pos ke me portis ta streta jinzo di Shakti.

‘Ma me nun opinionas, ke me tre, tre multe deziregas saveskar.’

KoKo staceskis; la genui krakis. ‘Omnakaze, me mustas exkuzar me a vu, Bill.’

‘Vu ja exkuzis vu.’

‘Ne sate. Ne decante. Me mustas explikar mea agado. A vu. Me agis tante male a vu, endanjerigis vu, uzis vu. Igis vu kredar, ke vu mortigis.

‘Me bezonis mortigesar. Me opinionis, ke to forigus mea omna traci til ke me povus eskapar ca urbo. Me vidis vu perturbita—ne danjeroze, komprenende, nur sat perturbita por esar facile manipulebla. Me regretas, tante multe regretas. Manipular ulu, to esas la maxim leda ago. Li manipulabis me, me manipulis vu. Me supozis, ke me devas dominacar omno. Me ne intencis intrikar vu en mea danjero, me ne komprenis, ke la Filii di Fora Lumo, quin me ja dupigis, tante fanatikeme dezirus venjo. Me esis neglijanta, pensis nur pri me. Exemple, me devus destruktir mea omna noti, mem ta mikrofilmo, longe ante nun. Ma ol kontenis mea laboro dum tante multa yari, mea suceso, mea kordio. Me esis febla. Fieracha.

‘Or, por eskapar celite, me mustis konvinkar Goshima ke me esas mortinta. Me bezonis mortigesar publike. Madison e me inventis ta stroko habila, ma bezonis dupo. Nekonocato. Un de mea aniki ja mortabis por me.’ Ilua voco faliis.

‘Me vidis vu sub ta marquizo an Duesma Avenuo, en ta vestaro, e me pensis, Yen la perfekta dupo. Dorlotata, richa, tro permisita, bela yunulo havanta tro multa pekunio, tro multa privileji, facile ebriigita, facile uzebla. Lu esus l’unesma qua komprus mea nova teknologio, lu konsilus guvernerii komprar ol, uzar ol. Se lu esus paruzita, nu, la mondo havus l’avantajo di un minusa advokato.’

Me deziris ridar, ma tremis.

‘Me pensis lo. Me pensis lo. Ne tro longe. Quante plu multe ni konversis, tante plu multe me komprenis, ke vu esas ne nur dento-roto en mashino odiinda. Me komprenis, ke vu esas homo. Esas tante desfacila, sempre memorar ke ni omna esas

homi! Ma esis tro tarda. Me mustis mortar tanokte, publike. Me bezonis vu.

'Me sekrete pozis ta mikrofilmo aden vua posho. Per kisar vu. Tatempe me savis, quante base on povas falar. Me komprenis la historio di Iudas. Ma vu … vu respondis a mea trompo per benigneso!' Il pauzis. 'Vu kompatis me. Vu prenis mea manuo.' Il hezitante pozis sua manuo adsur la mea.

'Me ja aranjabis mea rivivigo kun Madison. Me mustis enirar ta magazino por atingar la Gai-Saab, ma la magazino esis sempre plenigita per ta hipii. Anke, me konfesas, me esis sempre kelke teatrala. Madison e me konceptis l'epifanio fantastika por lastafoye dupigar ca homi iluzionoza. Kande Madison informis me ke vu asistas … Bill, ta travestio. Ka vu advere supozis ke ol dupigus irgu?'

Me ridetachis. 'Olta ne esis mea ideo.'

'Nula viro tam bela kam vu devas portar Fu-Manchu-labio-barbo.'

Perturbanta pauzo.

'Nu,' KoKo duris parolar, 'me decidis, ke me salvos vu. Me donos a vu publika aprobo, talmaniere la Filii ne plus persekutus vu. Me esos rivivigita, benedikos vu, e quik adios e forflugos ca planeto maligna per mea mashino.'

'Ma vu ne sucesis.'

Il palpebragis. 'Me ne povis. Me vidis li reptanta, adoranta, tante avide manipulata. Da me.'

Ni regardis l'una l'altra.

Lore ulo plusa quon me nultempe supozabis permisar me dicar.

'Or.' Tam sensucie posible. 'Ka vu advere opinionas, ke me esas tro bela por Fu-Manchu-labio-barbo?

Ilu regardegis me. Il pozis brakio cirkum mea shultro. Esis nehabila por ni amba, ma ni sucesis.

'Au.' Me tresayis. 'Mea dorso doloras pro ta shoko irante tra la tekto.'

Il liberigis me. 'Regretas.'

'Ne me.'

Ilu ripozis sua brakio cirkum me.

'Komprenez,' me dicis, 'vu ne povabus uzar me se me ulmaniere ne permisabus vu. Se me ne kustumabus esar uzata.

Se me ne kustumabus sequar irgu havanta plu basa voco kam me. Yesh!' Me respiris profunde. 'Ka me esas advere tante febla!'

Ilua granda manuo presis mea shultro. 'Nultempe. Ne nun. Ne plus.'

'Vu es justa. Me supozas, ke me nultempe itere povus vivar talmaniere. Certe no. Ho Deo, ho Deo, quon me nun facez?' Me sonis kelke desesperanta, ma me esis extreme felica.

KoKo fortiris sua brakio. 'Bill, me joyas konoceskir vu. Vu e vua amiki. Nun me mustas forhastar ante ke la ferio venos.'

Lu marchis a la Gai-Saab sen regardar me.

Me vartis dum instanto. Me lente sequis. Sro Helen e Madison staceskis del benko e proximeskis a ni, konversante intime. Sur la piedestalo super nia kapi, Jema ed Hillary sidis l'una proxim l'altra, la gambi ocilante de la bordo.

KoKo atingis la flugnavo e turnis su vers ni. 'Me nun foriras. Me dankas vi omna pro via benigneso ed helpo. Sro Helen, esas plezuro montrir, ke ni ne esas enemiki. Vua laboro ne kompletigesas. Restas multa anmi questionanta a qui mankas guidanto—nur guidanto; me esperas, ke li ne plus bezonas imperi.'

'Me facos to quo esas facenda, mem ekiros lia vivi ye la justa tempo.'

'Me fidas a vu. Madison, kar amiko. Vu salvis me, e vu vundesis pro me.'

Madison salutis quale soldato. 'Plusa milit-vunduro, Kapitano. Ne suciez, me ja havas multi.'

'Me timas, ke vu ne esos kapabla laborar dum longa tempo. Quale vu standos?'

'Me standos sat bone. Sempre bone. Me esis sempre prudenta.' Lu klakigis sua fingri ed aparigis kuketo. Ni gaye aplaudis. Il partigis ol e transdonis la plu granda parto a Sro Helen. Elu recevis ol per reverenco.

'Me dezirus donar a vu sat multa pekunio por dume entratenar vu,' KoKo dicis. 'Ma me esas regretinde povra.'

'He, ka vu bezonas dek dolari?' Madison extensis manuo vers sua posho.

KoKo kaptis la manuo e presis ol. 'No! No, danko.'

Li kurte embracis l'una l'altra.

KoKo afrontis me. 'E me dankas vu, maxim multe.'

Me dicis, 'La ceno simileskas a *La Sorcisto de Oz.'*
Il perplexe ridetis.
'Ka vu nultempe spektis ta filmo?'
Il negis per kapsigno.
'L'unika homo en la mondo qua nultempe spektis *La Sorcisto de Oz!* Cienco esas ya bonajo.'
Ni rideskis.
KoKo subite klamis, 'Adio!' e manusignifis ad Hillary e Jema. Li reciproke manusignifis. Ilu rapide klimis al suprajo dil mashino ed apertis la trapo.
'Ho no, vu ne facos lo!'
Me agis. Me kuris, klimis la mashino ad il.
'Per inferno,' me anhelis, 'ka vu supozas, ke vu tante facile eskapas me?'
Ilua okuli brilis. 'Bill...'
'Regardez. Me ne savas to quon vu deziras kom vivo. Me ne mem savas to quon me deziras. Ma me ya savas, ke me ne darfas retroirar a mea damninda apartamento e mea damninda amoratino e mea damninda travalio e mea damninda vestari.' Me tote dominacis me, expriencis extazo. 'To omna esas foririnta, *kaput*. Vu esas granda parto dil kauzo. E me ne lasos vu irar sen me.'
Il akute regardis me, ulo simila a rideto ye l'anguli di sua boko. 'Quon vu dicas, Bill?'
'Vu savas to quon me dicas. Do, helpez me, me esas tote naiva pri tala kozi!' Ma il ne apertis sua boko. 'Oke. Ni vidas ulo l'una en l'altra. Probable pro l'eciteso, l'adrenalino dil nokto. Forsan nur lo. Me ne tale opinionas, ma forsan. Me ne savas, kad ol duros til morge, o posmorge, o pos nur horo? Ma ol nun esas, e me deziras ol. Me mustas plunjar aden ol. *Ni* mustas, ka ne? Irge quo esos morge ... hodie me mustas esar kun vu.'
Ni amba nun mustas agnoskar ube omno finos, ma la gradi mustas esar pasita gradope.
Il forregardis quale perturbita. Il studiis la brilanta cielo.
Tandem il dicis, 'Ico ne esos sundia exkurzo sur turisto-navo, Bill. Multa korporacioni e plura guvernerii deziregas trovar me, ed ica Gai-Saab. Me ne savas quante longe me povas evitar li.'
'Me ja exkursis, ne esis granda plezuro. KoKo.' Mea voco faletis pro fenduro emocal. Esis nekredebla, sentar tante multo!

'KoKo, tempo mankas a ni. Vi mustas hastar. KoKo, ka tu deziras me?'

Ilua rideto desaparabis. Tre serioze: 'Bill, me ne povas dicar to quon me pensas.'

Me atingabis la bordo di mea olima vivo e joyoze saltis de ol.

'Vartez til ke ni es sola.'

KoKo anhelis. 'Ne esas facila por me.'

'Nek me.'

'Me ne povas agar altre.'

'Nek me.'

'Me esperas—me esperas, ke tu ne regretos.'

'Omno komencas per tala espero. Ni deskovros sat balde. Tu helpos me, ka ne?'

Ilua belega vizajo apertesis per larja rideto. 'Enirez,' il dicis.

Me saltis a lu.

Me audis aplaudo ed aklami. Sro Helen dansis la bugi-wugi sur la gazono, Madison dansis la hula per sua brakii, e du silueti saltetis sur la piedestalo en la reda jorno. Por ni.

Me eniris la Gai-Saab. KoKo eniris, klozis la trapo, e sidigis me apud il avan l'instrument-panelo.

'Atencez, tu mustas lernar quale pilotar ca mashino balde o nebalde, plu bone quik komencez.'

Il kontrolis la cifro-plaki, la gaujili, kliktis swichi, regardis tra la fenestro por certeskar, ke la spaco esas klara. Sro Helen helpis Madison acensar la piedestalo a sekura loko.

'Olti, ico, ito, e ni iras adsupre.'

Ni serene acensis super Libereso-Insulo, la maxim bela de NIFO-i. Ni flugetis til ke aviono pasis super ni. Ka li remarkis ni? Nova mito por la jurnali.

KoKo turnis la guvern-roto e la navo fluktuante adiis ti quin ni livis. Quar hometi dansanta infre. Lore per zumeto ni acensis spiralatre cirkum la Damo di Libereso, sub elua kalma vizajo, cirkum elua torcho.

KoKo pulsis altra butoni. 'Nu, Bill, quon tu pensas? Adube ni komence irez?'

Me gratis mea nazo dum ke ni flugis avan la naskinta suno.

'Ka tu ultempe kayakagis kun orkai?'

GLOSARIO

Me joyas agnoskar gratitudoze la Idisti qui jeneroze helpis me pri la ne-oficala vorti uzata en ica romano. Fiktivaji bezonas la diversa idiomi de omna klas-niveli, slango, jargono, por vivigar la personi piktita. Me precipue dankas Jean Martignon, Gonçalo Neves, e Hans Stuifbergen, qui laboras por plugrandigar nia vortaro e qui esis sempre pronta por konsilar, sugestar, e jentile korektigar.

Me ne prizas uzar steleto por markizar vorti ne-oficala: la steleto, segun me e multa altri, signifikas ped-noto e sempre interruptas mea lektado; ol distraktas de la fluo dil naraco; anke, se la vorto esas fine oficaligita, la steleto restas en la texto quaze dupigante la lektanto, ke la vorto restas ne-ofical. Me opinionas, ke vorti ne-ofical esez uzata o ne-uzata segun la bezoni di skriptisti ed Idisti. Se on trovas la vorto utila, on uzos ol. Tale lingui naturala ganas nova vorti, e perdas vorti ne plus utila. Pro ta opiniono, me inkluzas ica glosario di vorti propozita, da me o da altri. Me citas ti qui propozas ta vorti.

Alfaville — Parto di Manhattan ube la avenui esas nomizita per literi.

bipo — Sono alta e stridanta de mashino, komputoro, edc.

bugi-wugi — Vorto internaciona, "boogie-woogie". Danso e muziko-formo populara de la 1940ma yardeko, la muziko havanta bas-batado sinkopizita.

East Side — L'estala duimo di la insulo Manhattan.

ergo — Do, konseque. De la Latina. Segun Jean Martignon.

E.S.P. — Extra-sensala percepto. *ESP-oza*: havanta la povo di extra-sensala percepto. Segun Gonçalo Neves.

E.T. — Ento exterterana. Segun Jean Martignon.

farolumo — Lampo qua brilante lumizas nur aktoro o parto di ceneyo.

fliper-bulo — Bulo en ludilo elektral en qua on manipulas frapili por jetar bulo inter diversa pingli, stopili, edc.

Frizbi — Plastika ludilo formacita kom disko quan on jetas; "Frisbee."

geya — Homeosexuala. Segun Hans Stuifbergen.

hanch-embracanto — Pantalono qua acensas nur til la basa parto dil hanchi, populara dum la 1960-70ma yari.

hipio — Vorto internaciona. Homo, precipue de la 1960ma yardeko, qua refuzis l'institucuri e kustumi di la socio tradicionala e serchis spontaneso, direta inter-relati per amo, e koncio expansita, ofte

expresita per portar vesti sensucia, globeti, kaporubandi, edc.

hula — Danso Havayiana.

kabareto — Vorto internaciona de la Franca “cabaret”.

jinzo — Vorto internaciona. Pantalono ek pezoza kotonostofo por laboro- o libertempo-vesti.

jugernauto — Grandega Indiana idolo tirita sur grandega veturo qua aplastas devoti di la kulto.

kindo — Homo de la nasko til la adoleco. Segun Jean Martignon.

kul — De la Angla “cool,” nun internaciona, signifikanta to quo esas bonega, aprobata, admirinda.

lufao — Sponjo de la fibroza internajo dil matura sekigita gurdo di, precipue, *Luffa aegyptiaca.*

metroo — Subtera treno. Segun Jean Martignon e la kunveninti che la Ido-renkontro 2014.

mikrochipo — Vorto internaciona. Mikra cirkuito sur peco ek silikono.

NIFO — Ne-identigita fluganta objekto, maxim ofte supozita esar fluganta disko o spaconavo qua vehigas exterterani. Segun Jean Martignon.

nigra lumo — Nevidebla infrareda od ultraviolea lumo.

orkao — *Orcinus orca*, forta-denta cetaceo raptera, qua manjas mem mikra baleni.

pintoza metal-rubando — larja metal-filo akutigita por gardar od obstruktar loki; A. razor tape, razor wire’

Plubasa Manhattan/East Side La parto sudala di la insulo/di la latero estal di la insulo.

posturisto Homo qua posturas por esar fotografata profesionale.

psikodelika Relatanta nova o chanjita perceptado o sensado dil mento, ex. per uzo di drogi haluciniganta. A. psychedelic; F. psychédélique; G. pyschedelisch; H. (p)sycodélico; I. psichedelico; R. психоделический.

publisar Publigikar texto, verko, edc., precipue per papera imprimuro. Segun Andreas Juste.

quoniam Pro ke, konsiderante ke, egarde ke, de la Latina segun Marcelo Pesch, Jean Martignon, Gonçalo Neves; adoptita da multa Idisti.

resursi Materii, richaji, kapablesi disponebla di lando, persono, od organizuro. Segun Hans Jacob.

seglo-pantalono Pantalono havanta ponyeti qui plularjeskas segun la formo di klosho. A. bell-bottoms; F. pattes d'eph; G. ausgestellte Hosen; H. pantalones de campana; I. zampa d'elefante; R. брюки клёш.

smartfono Moderna poshtelefonilo, "telefonilo inteligenta". De la Angla "smartphone." Segun Jean Martignon.

SoHo Vicineyo di Manhattan situita sude de la strado Houston (*So*uth of *Ho*uston).

totalitera Rejimo di stato en qua omna povi apartenas ad unika partiso qua toleras nula opozo. Segun Jean Martignon.

travalio	Laboro salariizita. Segun Jean Martignon.
utinam	De la Latina, signifikante deziro ke ulo esez reala o realeskez: “Utinam il venos morge!” Segun S. Quarfood.
vetur-korto	Loko ne-inkluzita ube veturi esas garita. A. parking lot; F: terrain de stacionnement; G: Parkplatz, I: posteggio; H: Estacionamiento; R: стоянка.
vetur-lampi	Lumizili sur la avana parto di veturo por lumizar la voyo.
yesh	Interjeciono expresanta exaspero, iraco.
yuk	Interjeciono expresanta repugno.
zipo	Glitanta kunjuntilo uzata en vesti, saki, edc.

LINGUO INTERNACIONA
Ido
UNIVERSALA